

സംഭാവ്നിതം

കണ്ണൻ ആനാർദ്ദനൻ

BD. കേരളാലങ്കാ ബുജ്ജ് ഡിപ്പോ
കിൽവന്തപുരം.

സൗഖ്യവിതം

ഗമക്കണ്ണ
കന്നത്ര ജനാർത്ഥനാളം

പ്രസാധകൻ
പി. നാരായണൻനാഥ്,
കുലാലയാബുക്ക് ഡിപ്പോ,
തിരുവനന്തപുരം.

(Copy Right)

திதவந்தை

கமலாலயாணுகீயிழேஷன் புவத்தகணாக்ஸ் வேஷனி

கமலாலயப்ரஸிட் அநூட்டிஷன்.

ஒ-ங்களில் காப்பி மூன்று.

1113.

അനുകൂലണിക.

- എ. നഗരങ്കാടം.
 - ര. ശജിനിമഹമ്മദിൻറ വിരക്തി.
 - സ. ഭൂത്യകയും നിയൂകയും.
 - ര. പ്രതിജ്ഞാനിവ്യഹണം.
 - ഒ. നാടൻപ്രഭാനിൻറ പരിധാസം.
 - ബ. വിവാജിയുടെ പിതൃജനം.
 - ഒ. കാത്സാ.
 - ബ. ശീസ്‌ഗബ്ദ്.
 - സ. പന്താവേരാഗി.
 - മു. എഡി പായിൻ.
 - മൂ. ഇന്ത്യൻകത്താലിക്കരാണി.
 - മര. ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവിഘ്രരാജാ.
-

സംഭാവിതം

നഗരക്രോട്ടം

റജിനിയിലെ മഹമ്മദ് ഇസ്ലാമുഖ അന്തര്മായി അതുകൂടിച്ചുതു് കുന്നപ്പും മീറ്റ-ലാബം. വിഭേദീയരെ ക്കറിച്ച യാതാരു ചിന്തയുമില്ലാതെയായിരുന്നു അന്ന് ഇന്ത്യയുടെ നില. പുരുഷ നിന്ന് ശത്രുക്കളാരാനും അക്ക തേതക്കു കേരിയാൽ അവരും എതിരെത്തുകരുവാൻ തക്ക യാതാരു കുട്ടകെട്ടം അന്ന് ഇവിടേതെ രാജക്കാമാ ക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പുഖികമായ ഏഴുപത്തു താരു കമനീയങ്ങളും അംഗങ്ങളും അന്നും ഇന്ത്യ യുണിംഗ്; എന്നാൽ, ആ അംഗങ്ങളെ ധമാക്കുമും പുഡി ത്തിപ്പിക്കുന്നതിനു ശക്തിമത്തായ എഴുപം മാത്രം ഇസ്ലാമു തെയായി. അതുകൊണ്ട്, തീരേ വിശ്വക്രിതമായ അവസ്ഥ കിലാബം ഇന്ത്യ അക്കാലത്തു കിടന്നിരുന്നതു്. ഏതെന്നുമെന്നു കിലുമൊരു ദേശം തക്കൻപോയാൽ, അതു് സമസ്യ ഭാരതത്തിന്റെ ഇടിവാണെന്നു വേദിക്കുകയല്ല, ആക്കട്ടംബാധത്തിന്റെ നാശത്തിൽ താഴ്വാലികമായി അല്ലെങ്കിലും സപാത്മലാം കണ്ടു് മോബിക്കുക്കാണുമെറുള്ളവർ ചെയ്തിരുന്നു. ഇവിടേതു ഇതു പഴതിൽ ആട്ടിത്തന്നെന്നാണു് വിഭേദീയർ ഇങ്ങനു് അടിച്ചു കേരിയതെല്ലാം.

ജയപാലനാണ്, ഗജിനിമഹമക്കു നനാമതായി ആകുമ്പിച്ചിട്ടുവരുന്നും പദ്മാബിഡേ രാജാവു്. അദ്ദേഹം കത്തലൊന്നമില്ലാതെ സുവദ്രാഗന്മശനായി വാഴ ദോധ പെട്ടുന്നണായതാണു് ഈ ആകുമണം. അദ്ദേ ധരിത സമാധിക്കവാൻ ആരം മനിട്ടത്തില്ല. അതു കൊണ്ടു് ജയപാലനേ ജയിക്കവാൻ ഉപായങ്ങൾനും യുല്ലച്ചരണമായ മഹമഹിനു് അധികമെന്നും ആയാ സും വേണ്ടിവനില്ല. പദ്മാബിഡേ കീഴടക്കി, ജയപാലനേ ബസിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം വിജയമഹംതോടെ ഗജിനിയിലേക്കു മടക്കി.

ജീവിതകാലമന്ത്രയും കാരാഗാരത്തിൽ ബലുനായി വാഴന്തിനേക്കാറും ആത്മധത്രയാണു നല്ലതെന്നു് ആ ഭവ്യിന്റുന്നുനായ ജയപാലനു തോന്തി. താൻ ആജതോ നവത്തിയായ സാമന്തനായി വാണികൊണ്ടു് ആണ്ടു തോടും കുപ്പം തന്നെകാളളാമെന്നു് അദ്ദേഹം മഹമഹ ദിനേ ധരിപ്പിച്ചു. രാജുമല്ല, പണമാണു് മഹമഹിനും വേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ജയപാലനേ തന്റെ സാമന്തനാക്കി വിട്ടുവയ്ക്കുവാൻ സംശയിച്ചിപ്പു. അപു കാർം ബന്ധനത്തിന്തനിനു് വിശുക്തനായ ജയപാലൻ ശോകത്താൽ തചിച്ചുകൊണ്ടാണു് പദ്മാബിഡേക്കു ഷോന്ത്രു്. പരാധീനമായ ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിനു് അത്യുന്നം ലഭജാവഹമായി. സപ്തവയമല്ലാത്ത ജീവി തന്ത്രത അദ്ദേഹത്തിനു് താങ്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. അതു കൊണ്ടു്, പദ്മാബിഡേ തന്റെ പുതനായ അനന്തരാപാലനേ എല്ലിച്ചു്, സപ്തവതും ശരീരത്തെ അദ്ദേഹം അഗ്നി കണ്ണത്തിലേക്കു് എറിത്തുകളുണ്ടതു്.

ജയപാലൻ ആരംഹത്ര ചെയ്യുവെക്കില്ലോ, അദ്ദേഹം മഹമഹിനോടു ചെയ്യു കരാറു് സജീവമായുംതന്നേ

നിന്നു. കരാറപോലെ മഹമദിനു കൂപ്പംകൊട്ടത്തുകൊണ്ടാണ് അനന്തപാലൻ നാട്ടവാണ്ടു്. ഒരുച്ചു വാഷ്ണവരാഡ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇതു പാരതഗ്രൂപ്പത്തിൽ അനന്തപാലന്നും അസപാസ്യമണായി. മഹമദിനു് പബ്ലിക്കിളിൽ അധികാരി ആയിപ്പത്രം കുമേണ മറ്റു രാജുക്കളിലേക്കും വ്യാപിക്കുമെന്നു് തന്റെ മിത്രങ്ങളിൽ ബന്ധകളിലൂടെ രാജാക്കന്മാരെ അനന്തപാലൻ വീണ്ടും വീണ്ടും കേരളപ്പിള്ളിപ്പോൾ, അതു് ശരിതനെന്നായെന്നു് ഒട്ടക്കാ അവക്കി തന്നാനി. അവക്കിട സാഹാര്യത്തെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു ഉദ്ദീപിക്കുന്നു് അനന്തപാലന്നും ഏയിൽ അവക്കി അന്തിനെക്കാരിച്ചു് മഹമദിനു് അങ്കുമ്പം നിൽക്കി. അതിനെക്കാരിച്ചു് മഹമദിനു് പ്രഭാദ്വാനാക്കായപ്പോൾ, യുദ്ധത്തിനുള്ളിട്ട് വിളിയാണു് ഉത്തരം.

പബ്ലിക്കിൻറെ കിഴക്കപുറത്തുള്ള രാജാക്കന്മാരെ അനന്തപാലൻ തന്റെ പക്ഷത്തിലേക്കു് ഇള്ളക്കിട്ടി ചിച്ചു. മഹമദിനേ പബ്ലിക്കിനു് നിന്നു് അകരാരാത്തെയി അനായി, മിറ്റുക്കാരിക്കൊക്കെയും പരബ്രഹ്മത്തിനു് അടി മപ്പേടേണിവരുമെന്നും, രാജുത്തിനേറ്റയും സപ്തബ്രഹ്മത്തി നേറ്റയും രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ഉപകരിക്കാത്ത ജീവിതം മരണനേതക്കാർ ദയക്കരമാണെന്നും, എപ്പോവും കുടി ദയാളിച്ചിറക്കിയാൽ വിജയമുണ്ടാക്കണാതു നിശ്ചയമാണെന്നും അങ്കുമ്പം വാചിക്കുന്നതു കേട്ടു് അട്ടത്തുള്ള രാജാക്കന്മാർ ശത്രുവിനൊടു യുദ്ധത്തിനു സന്നാലുരായി. ഉള്ളയിനി, മാളവം, ഗപാള്യിയർ, ഡൽഫി, അജമേരം എന്നീ രാജുക്കരം പബ്ലിക്കിനേ സമായിക്കുവാൻ മുനിച്ചു. അതുകൊണ്ടു്, ഒരു ലക്ഷം ദിക്കന്മാർ യുദ്ധരംഗത്തിൽ അണിപ്പിരക്കുവാൻ ഉണ്ടായുണ്ട്. യുദ്ധത്തിലേക്കു് ധാരാ

ഇന്താവുംതന്നേ ആതു രാജാക്കന്നാർ സംഭാരങ്ങളെല്ലാം തൈക്കി.

കേൾത്തുക്കളിൽ അക്കാലപ്പെട്ട കുടിക്കിടന്നിൽനാ ധന തനിനും അള്ളവണ്ണായിരുന്നില്ല. ധമ്മരക്ഷയും വേണ്ടി യുള്ള യുലമാകയാൽ ദേവസപമട്ടത്തും അതിലേക്ക് ഉപയോഗിക്കാമെന്നും ആ രാജാക്കന്നാക്ക് ദൈത്യരും ഗണായി. ചില പുരാതനകേൾത്തുക്കളിലെ കല്പരകൾ തുറ നാതോട്ടകുടി യുലച്ചുലവിലേക്ക് വേണ്ടുന്ന പണമെല്ലാം അവക്ക് കിട്ടി.

പരധന്മതിനേരു ആകുമണ്ണത്തിൽ നിന്നും സ്വപ്നമുംതേത പരിരക്ഷിക്കവാനാണോ രാജാക്കന്നാർ യുലത്തിനും ഇരക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നും അവിയുകയാൽ, ആ രാജുത്തിലേ സ്കൂപ്പിപ്പയുമാരടക്കം ആബാലവുലും ജനങ്ങൾ അടക്കിയുള്ളതിലേക്ക് ഉത്സാഹത്തോടെ ഇരക്കി. അണിത്തിൽനാ ആഭരണങ്ങളെല്ലാം അഴിച്ചുപെട്ടുനാശി സ്കൂപ്പികൾ യുലച്ചുലവിലേക്ക് കൊടുത്തു. അതിനു പുറമേ, പട്ടാളികളേ കഴിവുപോലെ പരിചരിക്കയും അവർ ചെയ്യുന്നതായി. ആ സ്കൂപ്പികൾ യുലരംഗത്തിൽ ദൈത്യത്തോടെ പ്രവേശിച്ചും ഭക്താരേ പ്രാത്സാഹിപ്പിച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ മറിവേററവരേ ചികിത്സാവിധിപോലെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ണാം ഭാരം അവരാണു കൈയേറ്റുതും. ഭക്താക്ക് വേണ്ടുന്ന ക്ഷുദ്രഭാജ്യങ്ങളെല്ലാം തയ്യാറാക്കിയമാകാലം പോക്കിയുള്ളതിൽ എത്തിച്ചുകൊടുത്തതും അവരാണോ.

തങ്ങളുടെ കുടംബങ്ങളിൽ അതുമാരത്തിനായി ആ വഷ്ട്ടേതക്ക് ക്ഷതിവോച്ചിയെന്ന ധാന്യങ്ങളിം മറ്റു സാമാന്യങ്ങളെല്ലാം ദേശജനത്തിനു വേണ്ടി മനസ്സിൽ

ങാർ എടുത്ത കൊട്ടത്തു. യുവാക്കന്നാർ മാതുമൾ, ആരോഗ്യം അല്ലെങ്കിലുള്ളതു വരേയായിക്കൊണ്ട് വാഴ്ത്തു പരിചയും ധരിച്ചു്, അനും വില്ലുമേന്തിക്കൊണ്ട് കുട്ടം കുട്ടമായി യുദ്ധത്തിനിറങ്ങി. ഇപ്രകാരം പദ്മാബും അരയൽനാട്ടകളിൽ ആക്കമാനം സംരംഭത്താട്ട ഒരു ചീരങ്ങുകയാൽ അനന്തപാലന്മാർ ആളും പഞ്ചവും ഏ ശാഖതിലയിക്കുമണ്ഡായി.

പേശാവരത്തിനാരികേയുള്ള വിസ്തൃതകായ മെരുത്താനത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി മഹമഥം അനന്തപാലനം ഇടന്തുന്നു. മഹത്തായ സെസന്റ്രവല തേതാട്ടക്രൂട്ടിയാണു് മഹമിന്റെയും വരവു്. എക്കിലും, അശ്വവുകൊണ്ടു്, അനന്തപാലങ്ങൾ പെരുവടയേ അഞ്ചേപ്പക്ഷിച്ചു് മഹമിന്റെയും ലഘുവാണു്. അന്തുക്കൊണ്ടു്, മഹമിന്നു് മുന്നോട്ടു കേരവാൻ ശക്യമായി. പുറപ്പെട്ടപോന്ന അന്തേ ഉരക്കിൽത്തന്നേ ഒരേ അടക്കക്ക് അനന്തപാലനെ കൊല്ലുകയെന്നതു് ദ്രൌഢമാണെന്നു് അദ്ദേഹം കണ്ടു. അതിരില്ലാത്ത ബലത്തേതാട്ടം എതിരില്ലാത്ത ഉസാധത്തേതാട്ടം കുടി ധിന്തുസെസന്റും അദ്ദേഹം വൃഥായി വൃഥം ചമച്ചുനിൽക്കവേ, അതിനിടയിലേക്ക് തന്റെ സെസന്റ്രത്തെ കടത്തിയാൽ കുട്ടത്തേതാട്ട നന്നിക്കണ്ണാണുകയെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. എന്നാൽ, പിന്നാറിയൈക്കാമെന്നാലോ? അന്തു് ആ വീരകസരിക്കു് വിമാരിക്കവാൻപോലും അതതാതത്താണു്. ഇരുൾച്ചുപോന്നതു്. എങ്കിനെയെങ്കിലും നെടിയേക്കഴിയു. വികുമതത്തിലെന്നപോലെ ഉപായത്തിലും അദ്ദേഹം വിശാരണനാണു്. വിജയത്തിനു വേണ്ടനു എല്ലാ ഉച്ചകരണങ്ങളിൽ ആ നയജ്ഞത്തു് വശഗമാക്കിട്ടുണ്ടു്.

സാമ്പാദകാംട്ട് ശത്രുവിനെ ചൊടിപ്പിച്ചും അതു താങ്കളും തക്ക കൈയിൽ തന്നക്കാലം തനിക്കില്ലെന്ന് അറിഞ്ഞതേപ്പാർ അദ്ദേഹം ഉപായത്തിലേക്കെ തിരിഞ്ഞു.

എതിന്താത്തവനോട്ട് ഹിന്റുകൾ പൊതുകയില്ല എന്ന് മഹമ്മദ് യരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭയശകകളാൽ അകുല നായന്തുപോലെ, അദ്ദേഹം പോക്കുള്ളത്തിലേക്ക് ഖുറങ്ങാതെ അടക്കി നിന്നു. യുദ്ധാരംഭത്തെ സംബന്ധിച്ച കാനോത്തുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെസന്റ്രത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടിപ്പ്. ഒപ്പ് മട്ടിലും പിന്തിരിഞ്ഞാട്ടവാൻ താൻ വഴി നോക്കുന്നതുനോട്ട് ശത്രുശാഡക്കു തോന്നാതകൾ ഭാവത്തിലുണ്ട് അദ്ദേഹം അവിടെ കാണിച്ച തെല്ലാം.

മഹമ്മദിന്റെ ഈ നില അനംഗപാലനം ആട്ടക്കായം കണ്ട് അവധാരിച്ചു. ലാക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടുള്ള പത്രങ്ങളുണ്ട് മഹമ്മദിൽ കാണുന്നതെന്ന് ബലിച്ചുമാനാരായ രാജാക്കന്മാർക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. തങ്ങളിടെ സെസന്റ്രവുമാം കണ്ട് മഹമ്മദ് പേടിച്ചുപോയി എന്ന് അവക്ക് അമന്ത്രയുണ്ടായി. യുദ്ധമംഗലവുമൊരു മാത്രം, അവർ അടക്കിനിൽക്കുന്ന ശത്രുവിനോട്ട് എതിരിട്ടിപ്പ്. തങ്ങൾക്കുന്നതുനായാണ് വിജയമെന്ന് അവർ അവക്കരിക്കമാറായി.

മഹമ്മദിന്റെ ഉപായത്താൽ നാല്പത്തു ദിവസം മഴവൻ ആ യുദ്ധരൂപം പ്രശ്നത്തമായിട്ടാണീകരിക്കുന്നതു. അദ്ദേപാഴക്കം അന്തരൂപ പാലൻറെയും സവാക്കളിടേയും ഉത്സാഹമല്ലോ തണ്ണത്തുപോയി! അവക്കണ്ണായിരുന്ന യുദ്ധസംരംഭം നിഃപ്രഭേദമായി! അവർ കേവലം ഉഭാസിനാരായിത്തീൻ. പിന്തിരിയുവാൻ തരം കാണാതെ

വിഷ്ണുനായി വിഷദിക്കന്നാൻ മഹമദ് ചെയ്യുന്നതെന്നും, ഇന്തി ഇവിടെ യുലമുണ്ടാകയില്ല എന്നും അവക്ക് തോന്തി. തീരം കടിയുമായി മജിച്ചു രസിച്ചുകൊണ്ട് അവർ കഴിയുന്നു. യുലസംബന്ധമായ ചിന്തക്കന്നയും അവരിൽ പലക്കം ഇല്ലാതെയായി. മററാരോ സ്റ്ററം കാൽപ്പാളിലേക്ക് അവർ ദട്ടാട്ടായി ഇളക്കിതുടങ്കി. അണിമുടിക്കും അയച്ചരു. കയതലെല്ലാം കറഞ്ഞു. എതോ മഹോസ്വത്തിൽ വിനോദലോലരായി അള്ളുകൾ കുടിയതുപോലെയായി ആക്കപ്പാടെ അവത്തെടുക്കില.

ഈ പരിശാമത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുനന്നയാണ് മഹമദ് നിന്നാതു. എതിരെ നിൽക്കുന്ന ആരാജാക്കന്മാർ യുലത്തിൽ ശുലക്കില്ലാതായിരിക്കുന്നവെന്നും അവർ കളിച്ചു രസിച്ചു മാലഗസരായി ഇളക്കിയിരിക്കുന്ന വെന്നും കാണുവാൻ മഹമദിനും നാല്പത്തു ദിവസം ക്ഷമി കുണ്ഠിവന്നു. നാല്പത്തൊന്നാം നാടി ചെട്ടുനും അന്തേ പാലസെസന്നുത്തെ അഭ്രമം എതിരെത്തിച്ചു. ഉറക്കെങ്കിൽ നിന്നും ഭയസംഘടനക്കുള്ളാടെ പിടഞ്ഞതുപോരവു രെപ്പാലേയാണ് ആരാജാക്കന്മാരെയും അവത്തെ സെസന്നുതെയും അപ്പോൾ കണ്ടതു. എന്താണു സംഭവിക്കുന്നതെന്നും അവക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നുമോ തന്നെ അവരിൽ അനേകായിരം പേരും നിധത്രായ്ക്കിടത്തു. ഒരു മിച്ചു പേരും കുടിയാലോചിച്ചു കാൽപ്പം നടത്തുവാൻ അവക്ക് അവസരം കിട്ടിയില്ല. അണിമുടിന്തു് വണ്ണം വണ്ണമായി ശത്രുമല്ലത്തിൽ അക്കപ്പെട്ടുനിന്നുകൊണ്ടാണ് അവക്ക് പോങ്ങത്തെണ്ണിവന്നതു. എക്കിലും, ആരാജാക്കന്മാർ അന്ത്യാദ്ദമായ ദെയ്തുന്നതൊടും, സമ്മഖപലകായ വീഞ്ഞനേതാടംകൂടി അടരടി. മഹമദിനും ദേ

കൂദര ന്തുമായിരവുമായി അവർ വെട്ടിവിള്ളി. എൻ മനിഷങ്ങപാലം വിച്ചകാട്ടകാതേ എത്രിത്തതിൽത്ത് കൊണ്ട് അവർ മുന്നാറിത്തുടങ്ങി.

അതു ഭാരതവിന്റാന്നുമാരുടെ തീക്ഷ്ണവേഗം മഹമ്മ ദിനം ഭസ്യമായി. താൻ ചെയ്തു് അബുലുമായോ എന്ന് ശാഖേമം ശക്തിചു. തങ്കാലമാനം പിന്നാറി നിങ്കരയാണു നല്ലതുന്നു്, തന്റെ സെസന്റും കുട്ടത്രൈ ദേ നശിക്കുന്നതു കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നുകയും ചെയ്തു.

അരപ്പുംശക്കം, അനന്തപാലഭൻറ സഹായമാരായി അതിന്തിപ്പുഡേശങ്ങളിൽ വസിച്ചുപോതുന്ന മരുപ്പു ത വർക്കാർ പിന്നിൽക്കൂടി മഹമ്മദിനോടു് എത്രിത്തു കൊണ്ടുവന്നു. മുന്നിലും പിന്നിലും ശത്രുക്കൾ കേരിയ ഫ്ലൂം മഹമ്മദിനു് രക്ഷയില്ലാതെയായി. ജീവിത തതിൽ ഒട്ടം അപേക്ഷക്കുടാഴ്തയാണു് പിന്നേ അദ്ദേഹം പൊജതിയതു്. ശത്രുഭ്യത്തിൽ കട്ടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സൗന്ദര്യ കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനേൻറ ഭക്താജം ഭോഗവീം തന്താദേ തള്ളിക്കുറി.

വിജയം അനന്തപാലന്നതനേന്നെയുണ്ട് ഇതുക്കും കിടക്കം തോന്നുണ്ടായി. അതുയും മഹമ്മദിനേൻറ സ്വദം ക്ഷയിച്ചുകഴിഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. അപ്പുംശക്കം അവി ടെരുത്തു യദ്ധൂസംഭവമെന്നായി. അനന്തപാലനു വഹിച്ചിരുന്ന അനന്ത, അതിനേൻറ നന്ദിയിൽ അഭ്യേഷം കുകയാൽ മമ്മവേദനയോടെ ടിന്തിരിത്തു് എങ്ങോം ടെന്നില്ലാതേ പാഞ്ച, അതു കണ്ടപ്ലൂം, മറുപ്പും അനന്തകളും വിരഞ്ഞകൊണ്ട് ടാടിത്തുടങ്ങാം. ഭക്താജം ചവിച്ചിരുച്ചുകൊണ്ടാണു് അതു മരതഗജങ്ങളുടെ ധാവനം.

ആനക്കുട്ടം എത്തിരേ വരുന്നാൽ കണ്ണു്, അതു് സംഭവിച്ചതു് എക്കിനെയെന്നറിയാതെ ഭേദമാർപ്പിച്ചുചുറിക്കാണ്ടു് നാലുപാട്ടം ചിതറി. അങ്ങിനേ, അനന്ത്രപാലശ്വസന്നുത്തിനേരു നില ആക്കമാനം കൂഴപ്പുത്തിലായി. പടനിരപ്പിലേ നേതാക്കമായം നേയമായം നിലപിഴച്ചു് കലഞ്ചിമറിഞ്ഞു. സംഭവിച്ചോടുനും മാരേ വിളിച്ചുനിത്തുവാൻ ആരംമില്ല. കുട്ടത്തോടു യുഥു നിലവിളിക്കിക്കിടക്കിയ നേതാക്കമാർ ആളുതൊപ്പിക്കുന്നതു് ആയം കേരകക്കുന്നതുമില്ല. ഒള്ളത്തകാലം കൊണ്ടു് അനന്ത്രപാലശ്വസന്നുത്തിനേരു മുഴവൻ പോക്കില്ല ഞാഡിൽ നിന്നു് അക്കന്നകഴിഞ്ഞു. ആന പിണ്ണങ്ങിയ തിന്നേൻ ഫലമായി ആ പെരുവ്വടക്കാക്കയും ശത്രുവിന്നേൻ മുമ്പിൽവെച്ചു് പിന്തിരിഞ്ഞും മരഞ്ഞവെന്നാണു് ഉണ്ടായതു്.

ബഹുമില്ലാതായ അനന്ത്രപാലനു് ഇനി റത്തിയെന്നു്? പകിപ്പു പായന ഭേദമാരേ, അവിടെ സംഭവിച്ചതു് എന്തെന്ന ധരിപ്പിച്ചു് തിരിച്ചു വിളിച്ചുകൊണ്ട് വരുന്നാൽ സാല്പുമല്ലാതായി. മഹമ്മദിനേരു പതിനായിരം കത്തിരപ്പടയാളികൾ, ഓട്ടന ഭേദമാരേ പിന്തുടന്ന് കൊണ്ടു് നാലുവഴിക്കും കതിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഭേദമാർ അകലെവരുമ്പോനും സത്രം ഗ്രഹിച്ചു്, രണ്ടാമത്രം ഒരുമിച്ചുകൂടി യുല്ലരുത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നേക്കാമെന്നു നാംന്യിച്ചിട്ടുണ്ടു് അതിനു് ഇടകൊട്ടക്കാതിരിപ്പുണ്ട് അവരേ റാടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു് തന്നേരു കത്തിരപ്പടയാളികളേ മഹമ്മദ് നിയോഗിച്ചുതു്. അതു് അനന്ത്രപാലൻ കണ്ണപ്പോൾ ആശയേല്ലാം ശേമായി. അദ്ദേഹവും മറ്റു രാജാക്കമായം ജീവരക്ഷയ്ക്കു വേണി അടക്ക

ക്കൂടുതിൽനിന്ന് ഒളിച്ചുപാതയും അന്ത്യപാലന്നറ്റം കാട്ടം കാസ്തീരന്തിൽ എത്തീടു നിന്നുള്ളൂ.

പദ്ധവാബോധജ്ഞം മുഴുവൻ മഹമഹിന്നേൻ മുമ്പിൽ തുറന്ന കിടക്കമാരായി. അവിടത്തെ നഗരകോട്ടെമെന്ന പുരാതനക്കേരത്തിൽ അളവില്ലാത്ത ധനം നിക്ഷേപിപ്പി മായിട്ടുണ്ടന്ന് അദ്ദേഹം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഫിമവൽപാർപ്പി തിലാശം ആ ഫ്രൈറും. ഉത്തരേന്ത്രയിൽ എററവും വിവ്യാതവും പരിപാവനവും ഡിംഗിട്ടാശം അക്കാലത്തു് ആ ക്കേരത്തിന്നേൻ നില. അനേകകായിരാ പേര് ദിവസം കോരം അവിടേ ആരാധിക്കവാൻ ചെന്നിരുന്നു. അവരിൽ നിന്നുള്ള വഴിപാടുകളും ക്കൊണ്ട് എത്രയെന്നീ സ്ഥാത ധനം അവിടത്തെ കല്പരകളിൽ നിന്നുണ്ടതിനുണ്ട്. ഗജിനിമഹമഹം ആ സമരകോട്ടക്കേരത്തിൽ മുഴുവൻ ക്കുന്നുവാരു നിരോധിക്കവാൻ ആത്മാധാരിയില്ല. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ധനമത്രയും അദ്ദേഹം സപ്തായത മാക്കി ഗജിനിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. പദ്ധവാബിലേ ബാജുാധികാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനു കാഞ്ഞു മൊന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതു പെത്തതായ ധനം സപ്തായ മായപ്പേരും അദ്ദേഹം സംതൃപ്തനായി. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയ ആ ധനം എത്രയാണെന്നു ചരിത്രകാരാഖാർ കരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇങ്ങിനെന്നയാശം:—

“സപ്താംനാശന്തുജ്ഞരാ അരംപത്ര ലക്ഷ്മി. ഇഷ്ടകർ ക്കുപ്പുാലെ ഉത്കവിവാത്ത തക്കക്കെട്ടികളിലും വെള്ളിക്കെട്ടികളിലും കുടി എഴുന്നുറ മന്ന്. തനിത്തുകും ഇതുന്നുറ മന്ന്. കലർപ്പുവെള്ളി രണ്ടായിരം മന്ന്. നവരതാജ്ഞരാ ഇതു പത്ര മന്ന്.”

ഈ ധനത്തെയല്ലാം ഗജിനിയിലേക്ക് കൊണ്ടു
പോയതിൽ പിന്നെ, മുഹമ്മദ് അതിനേ അവിടങ്ങെ
ജനങ്ങളുമാർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ആ പ്രസ്താവന
ത്തിനു വേജാച്ചി ഒരു മഴുവാസവം അദ്ദേഹം അവിടെ
നടത്തി. കുറേ ധനം ആ അവസരത്തിൽ, സ്ഥാനധമ്മ
ത്തിനായി വിനിയോഗിക്കയുമണ്ണായി.

താഴീനിക്കഹമമദിനേര വിരക്തി.

ഉച്ചാസ്യമയങ്ങൾ കാലത്തിൽ മാത്രമല്ല, ജീവിക്ക് ശ്രീലധികം രാജുക്കങ്ങളിലെമല്ലാം നാം കാണാണെന്ന്. ഉദിക്ക യം അസ്സുമിക്കുയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുത്തു രാജുപരിവർത്തനം പരിത്രാക്കിയ അസാധാരണമല്ല. ചില ഘട്ടങ്ങൾ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് ഉചിതുപോണ്ടുണ്ട്. അപ്രകാരംതന്നെ, ചില പഴയ രാജുക്കങ്ങൾ അനധികാരത്തിലേക്കെ മറയുക കൂട്ടും ചെയ്യുന്നു. ആവൊരു കാലത്തു് യഥസ്ഥരകാണ്ടം ശ്രദ്ധയസ്ഥരകാണ്ടം ഇന്ത്യാരാജും ഏറ്റവും ഉയൻ്റനിന്നി അന്നും. വിഞ്ഞവും വിഞ്ഞവും ബുദ്ധിയും കീത്തിയും അന്നു് ഇന്ത്യയിൽനിന്നാണു് വിജയത്തുകൊണ്ടിരുത്തു്. അഫ് വാനിസ്മാൻ, പേര്സ്യ, ത്രക്കിസ്മാൻ, ബാക്തീരിയ എന്നിവ കടന്നു് ഗ്രീസ്‌വരേക്ക് പടിഞ്ഞാറം, ഒരു യൂണിഡ ദൈവരീയവരേക്ക് പടിഡം, സഹാം, മലയ എന്നീ നാടുകൾവരെ കിഴക്കും അന്നു് ഇന്ത്യാസാമ്രാജും പ്രാപിച്ചിയുണ്ട്. പിന്നീടു് ഇന്ത്യയു് അസ്സുമയുംഡാക്കി. അദ്ദുംഡാ, വേറേ ചില രാജുക്കങ്ങൾക്ക് ഉദയമാണാക്കി. ബാംഗ്ലാദുംഡാ, പേര്സ്യ, ഏറ്റിപ്പും, ഗ്രീസ്, റോം എന്നിവ ദൈവാനായി ഉയൻ്റനുടക്കി. അവയും ചാരേ നായി അസ്സുമിച്ചു. ഇപ്പോൾ കൂടുന്നിനേണ്ടു് ഉചയ കാലം.

പത്രാം മുരാഖാമുതൽക്കു് അഞ്ചത്തു് സഹാത്സര കാലത്തേക്കു് മുസ്ലിംസാമ്രാജുമായിരുന്നു ഫലാക്കന്തിൽ ഉച്ചമായി നിന്നിരുത്തു്. ആ സാമ്രാജ്യഭാസ്സുംനേര

കരനിക്കരക്കും സവർജ്ജനങ്ങളിലേക്കും അന്ന നീണ്ട വിള്ളഞ്ചിയിൽനാം. രൂപശേത്രങ്ങളായം യുദ്ധവിനാരബന്നായം പണിയിത്തവന്നുനായം അക്കാലത്തു് മുസ്ലിംജനതയിൽ സുലഭമാണോ. അവരിൽ ഒരു പരാത്തുമിയാണോ ഗജിനി യിലേ മഹമ്മദ്. ഗജിനിയിലേ നാട്വാഴിയായിട്ടാണോ ആല്യും മഹമ്മദ് വെളിപ്പേട്ടതു്. അനന്തരം, ഗജിനി തിൽ നിന്നു പട്ടിഞ്ഞാരായുള്ള നാട്കക്കൂട്ട് അദ്ദേഹം കൊന്നാനായി ആകുമിച്ചു പിടിച്ചുടക്കി. ടെക്കം ഇന്ത്യാ മഹാരാജുങ്ഗതു അദ്ദേഹം കുലക്കിമറിക്കുകയും ചെയ്തു് ഇങ്ങിനെയുണ്ടായ വിജയത്താൽ ഗജിനിമഹമ്മദ് മഹാ ക്ഷേസ്ത്വിയായ ചക്രവർത്തിയായി ഉയൻ ശോഭിക്കു മാറായി.

വികുമതതിൽ അന്ന മഹമ്മദിനോടു സമന്നായി ആരക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. വിതക്കാമതത്തിലും അദ്ദേഹം എതിരില്ലാത്തവനാണോ. പണക്കാർ അററവും അതി തമില്ലാത്തയാണോ അദ്ദേഹത്തിൽ കട്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്. ഇവുമായി വിത്തവത്തിനു വേണ്ടിയാണോ അദ്ദേഹം നടത്തിയ ആകുമണമെല്ലാം. പണം എത്രയെത്ര കിട്ടി യാലും മതിവരാത്ത മനസ്സാണോ അദ്ദേഹത്തിന്റെറുതു്. വിതലാഭത്തോളം പ്രാധാന്യം രാജുലാഭത്തിൽ അദ്ദേഹം കണ്ടില്ല. വിത്തം കൊടുത്തു് അദ്ദേഹത്തെ തുഷ്ടി നാക്കവാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണോ പല രാജുങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനും അടിക്കുപ്പേട്ടതു്.

ഇന്ത്യയേ മഹമ്മദ് ആകുമിച്ചതു് വിത്തവാനിനു വേണ്ടിയാണോ. കാമലോഭിതനാരായി അഭ്യോന്തരം മതസ്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണോ അന്ന് ഇന്ത്യയിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ നില. വാസ്തവത്തിൽ, അവർ ഉറങ്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, തന്നിഷ്ടംപോലെ ഇന്ത്യയേ ഏകത്തു്

പന്താച്ചന്തു് മഹമഹലിന സുകരമാണോ. വാഞ്ഛയുണ്ടായിരുന്നാൽ, അന്നോ അദ്ദേഹത്തിനോ ഇന്ത്യയിലെ എക്കു പ്ലതാധിപതിയാകാമായിരുന്നു. ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലെയികും കത്തിരപ്പടയാളികളിൽ, ഇങ്ങവതിനായിരും ടടക്കങ്ങളിലും, അസംഖ്യം കാലാദിപ്പടകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനാണോ. അതു ബലഭേദത്തോടൊപ്പം പറ്റാണു കരി ഇന്ത്യ ദേശ ആകുംഭിച്ചു കൊള്ളുയിട്ടു്. അതു പറ്റാണു കരിയും അദ്ദേഹത്തിനു വിജയംതന്നെന്നാണാണായതു്. അപ്പോൾ ശിഖക്കും, തനിക്കോ എടുക്കവാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളം ധനം വാരിക്കെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയതല്ലാതെ, രാജ്യാധികാർത്തിയിൽ അദ്ദേഹം മനസ്സു ചെലുത്തിയില്ല.

ക്ഷേഗ്രങ്ങളിലുാണോ മഹമഹാഭാരതത്തിലെ കൊജ്ഞി കൈല്ലാം. നഗരകോട്ട, സ്ഥാനേച്ചപ്രാം, മട്ടിര, സോമ നാമം എന്നീ മഹാക്ഷേഗ്രങ്ങളിൽ നിന്നോ അദ്ദേഹം കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയ ധനം നമ്മുടെ മനസ്സിനുപോലും അളവിടാവുന്നതല്ല. നഗരകോട്ടത്തിൽ നിന്നോ അദ്ദേഹ തത്തിനു കിട്ടിയതു് ഏതുയാണെന്നു നാം കണ്ടുവള്ളോ. സോമനാമാദിക്ഷേഗ്രത്തിൽനിന്നോ അദ്ദേഹം അപവർിച്ച ധനത്തിൽ നവരത്നങ്ങൾ മാത്രം ഒപ്പുത്തിരണ്ടു മനില ഡിക്കിനു ഉണ്ടായിരുന്നു. നഗരകോട്ടത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയതിനേക്കാൾ പതിനെട്ടുക്കാരിട്ടാണോ മട്ടായിൽ നിന്നും, സ്ഥാനേച്ചപ്രാത്തിയിൽ നിന്നും, സോമനാമത്തിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ നേട്ടം. അദ്ദേഹത്തോളം വിത്ത വാനായി ലോകത്തിലെ രാജാക്കന്മാരിൽ ആരഞ്ഞില്ല.

താൻ ഓട്ടിയ ധനങ്ങളെല്ലായല്ലാം ഭാഡാരത്തിൽ നിന്നും വാവും കൊണ്ടു, വദ്യാധികനായപ്പോൾ, നാഡി കൂദാശ ചെയ്യോ അദ്ദേഹം, അരാതപ്പും എടുത്തതുത്തു

അനാക്കി ആനപിച്ചുവോന്ന്. അതു കണ്ണിട്ടുണ്ട് ചില
ചരിത്രകാരന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ “ഗജിനിഭ്രാന്തൻ” എന്ന
കളിയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്.

മഹമ്മദിനീറ കാലത്തു് ഭ്രമിയിലേ കിഴക്കൻനാട്
കളിൽ ഗജിനിയാണ് സവേച്ചപരിശയി പ്രശ്നാഭിച്ചു
കുന്നതു്. ഗജിനിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കിനേ എല്ലാ രാജൂങ്ങളിൽ¹
കീത്തനംവരുത്തുവോന്ന്. ചരങ്ങളിൽ അചാരങ്ങളുമായ അന
ംഗത്വങ്ങളും ആ രാജധാനിയിൽ വിള്ളേണ്ടാറായി.
മഹായശസ്ത്രികളായ കവിവാൺകാരം പണ്ഡിതാഗ
ശാഖകളായം മഹമ്മദിനീറ സഭാംഗങ്ങളുണ്ട്. അവരിൽ
പാരസികകവിയായ ഫിർദ്ദോസിയും, തത്പരംശകനായ
അന്നസുരിയും, ജ്യോതിര്മ്മാന്ത്രജ്ഞനായ അബുരൈഹാന
മാണു് അധികം വിശ്രൂതമാർ.

മഹമ്മദു് ഒരുപാടി ഫിർദ്ദോസിയേ വിളിച്ചു്
പുതിയൊരു കാവ്യം ചമയ്ക്കുവാൻ നിയോഗിച്ചു്.
അതിലേ ഓരോ പദ്ധതിനും ഓരോ വരാഹൻ വീതം
തന്റെകൊള്ളാമെന്നു് അദ്ദേഹം അപ്പോൾ പ്രതിജ്ഞ
വെയ്ക്കുകയാണ്ടായി. അതു കേട്ടു് ഫിർദ്ദോസി അന്നമുതൽ
കാവ്യനിർമ്മാണത്തിൽ എപ്പോലും. ലോകത്തിലേ കീത്തി
മാനാരായ രാജാക്കന്മാരെ വാന്നിച്ചുകൊണ്ടാണു് ആ
കാവ്യം. “ഷാനാമാ” എന്നാണു് അതിനീറ ഷേത്രം.
എതാനം വംശങ്കാബാട്ടു് ആ കാവ്യം ഷൂത്തിയായി.

ഫിർദ്ദോസിയുടെ ആ “ഷാനാമാ” മുക്കാലത്തു്
ലോകസാമിത്രത്തിൽ പ്രശ്നാഭിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. യുദ്ധം
പൂഠിലെ പല പരിപ്പുത്താജ്ഞകളിലെങ്കം അതു് പകർത്തി
യിരിക്കുന്നു. ഷൂഠികമായ അന്നശ്രദ്ധയുള്ളിൽ കനായി
അതിനേ മുന്നുള്ള അഭിജ്ഞത്വമായം ആഘരിക്കുന്നു.

തന്റെ കാല്യം പുത്തിയായതിൽപ്പിനോ ഫിർ ഭോസി അതിനേന്മ മഹമ്മദിനെന്ന് സമക്ഷം മാജരാക്കി. അതിൽ അധിപതിനായിരും പല്ലങ്ങളാണുള്ളതു്. പുതി ഇതുപോലെ അധിപതിനായിരും വരാധൻ മഹമ്മദ് ആ കാല്യത്തിനു കൊടുക്കേണമണ്ണോ. കാവൃത്രിഞ്ചത്തിൽ മഹമ്മദിനു പരിജ്ഞനാനമൊന്നുമില്ല. അനും ഏതോ തോനാലിൽ എന്നേതാ പറഞ്ഞുപോയിരെന്നുള്ളൂ. പ്രിസ്ട്ട് അതിനേക്കരിച്ചു് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല. ഇതു വലിയ കാല്യം ഫിർഭോസി രഹിച്ചുകൊണ്ടവൻ മെന്നതു് അദ്ദേഹം പുതിക്കുക്കാത്തതാണു്. അധിപതിനായിരും പല്ലങ്ങളോ! അതിനും അധിപതിനായിരും സപ്രണ്ടനാണ്ടുങ്ങളോ! പരാദ എന്നേതാ ചിലതെല്ലോ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനു് ഇതു വലിയ ധനമോ പുതി മലവാം ഭൂമ്യനായ മഹമ്മദ് പിന്നോട്ട് വലിഞ്ഞു. വല്ലതു മല്ലോ കൊടുക്കാതെയയച്ചാൽ അതു് മന്ത്രാഭ്യാകയില്ലണ്ണോ എന്ന ശക്കിച്ചു് അദ്ദേഹം ചെറിയൊരു സംവൃദ്ധിയുള്ളതു് ഫിർഭോസിക്ക കൊടുക്കവാൻ അടക്കതു്. അതുകൊടു, വരകവിയായ ആ മഹാശയൻ ചങ്കവർത്തിയുടെ ആ ഭാന്തേത നിംഭം നിരാകരിച്ചു. “പുതിജ്ഞാപാലു പുവർത്തിക്കയില്ലെങ്കിൽ എനിക്കും അങ്ങേയ്ക്കു് തമ്മിൽ ഇടപാടോന്നമില്ലു്” എന്ന പിണങ്ങിപ്പുരഖതുകൊണ്ടു്, തണ്ണേ ആ ഗ്രന്ഥത്തെ എടുത്തു് ഫിർഭോസി ആ രാജായാ നിയിൽ നിന്നു് ഇറങ്കി. ലോകത്തിലേ മുഖാത്മാക്കരി കായി ആ കാല്യത്തെ അപ്പിച്ചതിൽപ്പിനോ അദ്ദേഹം ശജിനിയെ വെടിഞ്ഞു് സപദേശത്തെക്ക പോകയും ചെയ്തു. വദനീയനായ കവിത്രേയുന്നെന്ന പുതിജ്ഞാലംഘന താരു പിണങ്ങിയയച്ചതിൽ വിഷാംമല്ല, ആ ശല്ലും അക്കമിനേ അക്കന്നവണ്ണോ എന്ന വിചാരിച്ചു് ആദ്യപാസ മാണു് മഹമ്മദിനു് അപ്പോരു ഉണ്ടായതു്.

വാർലക്കും മുത്തു മുത്തു² ദഹനമിന്നെൻ്റെ ജീവിതം മരണവക്രതയിലേക്ക് വാങ്ങു. തന്നെന്നു ജീവൻ അന്തിനം വസ്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നവെന്ന്³ അദ്ദേഹം അറിതു. ഭാണ്യാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു⁴ തന്നേ നേട്ടങ്ങളെ നോക്കി നോക്കി രസിക്കുന്നതിൽ അടിഡിയത്തിനുള്ള അനുസക്തി കും കുഡയമുണ്ടായി.

ജീവചെവതന്നും പ്രയോധിക്കുന്നതാൽ മങ്ങി മങ്ങി കൈട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവോരും, അതിനേ വീണ്ടും ഉള്ളപ്പലി പ്ലിക്കവാൻ ധനത്തിന്നണ്ണോ ശക്തി? കാലപാശവെല്ല മായി ബുല്ലിയും ചിത്രവും മുത്തുതമ്മസ്സിലേക്ക് വീഴ്ച വോരും, സപ്രണ്ടത്തിന്നെൻ്റെയോ രതാത്തിന്നെൻ്റെയോ കാന്തി കൊണ്ട്⁵ അതുകും പ്രകാശം കിട്ടുമോ? ധനത്തിനുള്ളകാലത്തേക്ക് വർലമാനമായി ഉറപ്പിക്കുവാൻ മന്ത്രം⁶ കഴിഞ്ഞതുകും; എന്നാൽ ജീവജന സ്വന്തരീതിയിൽ ശ്രദ്ധപത്തായി നിത്തംവാൻ ഏതു ജീവിക്കും സാമ്പൂർണ്ണ. നേട്ടിക്രൂട്ടിയ ധനങ്ങളെക്കാണ്ട്, ജീവൻ നഷ്ടമായതില്ലെന്ന പ്രയോജനമെന്താണ്?⁷ എന്നാലോ?—എത്ര ധനത്തിനു വേണ്ടി എത്ര ദാഖലന്നുല്ലാം; എത്ര ശ്രദ്ധാവധിയാം; എത്ര കർണ്ണസാഹസ്രാം; എത്ര തീരുമ്പുംഘാടാം! ഇത്വക ഭിഷ്മമംഗളം ഭിഷ്മല ക്ഷദിംബാതേ, ഇവയാൽ നേട്ടിയ പണമെന്നും അന്തു കാലത്തു⁸ മനശ്ശേന പിത്തുടങ്ങന്നല്ല.

ശ്രദ്ധരത്തിൽ ഗജിനിമഹമഹമിന്നെൻ്റെ ചിന്താഫലിക്കും മാറ്റുമുണ്ടായി. തന്നെന്നു ജീവിതഭേദ വിത്തസ്വാഭവത്തിനായി ഭർപ്പുയം ചെയ്തു⁹ തീരെ മൃഗതയായിരെന്ന്¹⁰ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. കുമേണ, വിത്തത്തിൽ അദ്ദേഹം വിരക്കതനായിത്തീന്നു. ഭാണ്യാഗാര

നതിലേക്ക് തിരിച്ചുനോക്കപ്പോൾ ചെയ്യാതെയായി. താൻ ചെയ്യു കമ്മക്കളിൽ പരിശാമം മാത്രമല്ലാതെ, താൻ നേടിയ ധനങ്ങളിൽ വൈദ്യവമാണോ അന്തുകാ പത്രം തനിക്ക് ഉപകരിക്കുന്നതല്ല എന്ന് അദ്ദേഹം പറയായി ഗ്രഹിച്ചു. ബന്ധാർത്ഥിലേക്ക് നോക്കപ്പോൾ, തന്റെ കുറവുജ്ഞികൾ മുർദ്ദുകമായി നന്തനം ചെയ്യുന്ന താണം കാണായ്ക്കാതു്. ആ ധനങ്ങളെക്കറിച്ചു വിചാ രിക്കുന്നതു് എറാവും അസ്പാസ്യമുജനകമായി. വിത്ര തനിക്ക് പരമവിലോഭനായിരുന്ന അദ്ദേഹം വിത്രത്തിൽ പരമവിരക്തനായി മാറി.

ഉടയെല്ലാട്ടനാർ ഫിർഡോസിയൈക്കരിച്ചു് മഹമ്മ ദിനം ഓമ്മയുണ്ടായി. വിത്രലോഭനാൽ അതിജ്ഞയേ ലംഗ്ലിച്ചതു് ആ മഹാരാധാവിനേ പിണകിയതു് കൊട്ട തായ പാപമായിയെന്നു് മനസ്സു് പിടുത്തു. ഉടനേ, ആ പതിനായിരു വരാധൻ ഫിർഡോസിക്ക കൊട്ട ക്കവാനായി അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു് ആജ്ഞയെ പുരപ്പെട്ടി. എന്നാൽ, രാജ്ഞിതന്മാർ ആ പണങ്ങേതാട്ടകുടി ഫിർഡോ സിങ്കേ അഞ്ചപ്പഴിച്ചു ചെന്നാപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഇഹ തനിക്ക് നിന്നു് എന്നെന്നോക്കമായി മറഞ്ഞിരിക്കുകയാണോ; അവക്കു് നെന്നരായുംതൊടെ മടങ്ങേണ്ടി വന്ന.

ഫിർഡോസിയേ പരിത്രണാക്കവാൻ കഴിത്തി സ്വീക്ഷ്യം എന്നു് മഹമ്മദിനു് ഉൽക്കടകമായ ശോകമുണ്ടായി. പ്രായഗ്രഹിതംകൊണ്ടു് ഇതു പാപദിന പരി മരിക്കവാൻ അദ്ദേഹം മുനിച്ച്. തന്റെ നാട്ടിലും അ തയ്യാറകളിലുമുള്ള എല്ലാ ക്ഷതിയാരെയും പണ്ടി മാറ്റരെയും സാധുജനങ്ങളെയും അദ്ദേഹം ഉടനേ വിളിച്ചു വരുത്തി, ബന്ധാരം തുനു് പണമെല്ലാം പുരഘനക്കു

ചുത്തു. അവിടെ വന്നെതിയിൽനാ ഓരോ അതിക്കൾ തന്നെത്താൻ മുട്ടക്കാവുന്നാട്ടേതാളം ധനം അദ്ദേഹം വാരിവാരിക്കാട്ടതു സന്തോഷിപ്പിച്ചിട്ടാണ് അവരെ യെല്ലാം അയച്ചതു്.

പിന്നൊയും ബോധവന്തിൽ അളവില്ലാത്ത ധനം അവഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു് അവിടെ കിടക്കുന്നവാം, തന്റെ മനസ്സിനു് മരണകാലത്തിൽ സ്പാസ്യമുണ്ടാകുന്നതല്ല എന്നു് മഹമ്മദ് കണ്ടു. തന്റെ ജീവൻ തന്നിൽ നിന്നു് ഒഴിയുന്നവാം, തന്നിക്കു് സുവാമുണ്ടാവേണമെങ്കിൽ, തന്റെ മനസ്സു് ആ വിത്തത്താൽ ഒട്ടം ഖാലുമായിരിക്കുത്തെന്ന നിശ്ചയിച്ചു് അദ്ദേഹം ബോധാരങ്ഗതു ശ്രദ്ധമാക്കുവാൻ ക്രാന്തി. അതിലേ സർധനങ്ങൾ ഒളിയും പുറത്തേക്കെടുത്തു് ഭിഞ്ജനസശ്വന്നേഡം ക്രൂട്ടാതേ രാജുവാസികൾക്കെല്ലാവക്കും പകിട്ടു കൊടുത്തു്. വിത്തെ ശ്രദ്ധനായിരുന്ന മഹമ്മദ് ഇപ്പോൾ നിർബന്ധനായി. തന്റെത്തെന്ന കത്തുവാൻ യാതൊരു ധനവും ഇല്ലാതായ ഒപ്പാദ്ദേശ ആ അന്തുകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിനു് അപ്രസാദമാണെന്നു്.

മുത്തു നടനു് പിലനാടു കഴിത്തേപ്പോരു ഗജിനി മഹമ്മദ് മരിച്ചു. തന്റെ ശവത്തെ ശ്രദ്ധനത്തിലേക്കു് മുട്ടത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നവാം, ഉടലെല്ലാം മുട്ടനാതായാൽത്തന്നെന്നും, തന്റെ ഇംഗ്ലീഷുക്കുള്ളിയും അനാപുതമായി ചുല്ലാവയം കാണുമാറു് വെളിയിലേക്കു് ഇട്ടിരിക്കണമെന്നു്, മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്പക്കീയന്നാരോടു പരഞ്ഞതിനും. അവൻ ആ വാക്കു് ശരിയായി നിറവെറി. ലോകത്തിലേ മധ്യാധനായിപ്പനായിരുന്നിട്ടും

മരണാന്തരം വെറ്റം കൈയ്യോടെയാണ് ഗജിനിമഹാ
മഹിനം ചെല്ലുണ്ടിവന്നതെന്ന് ലോകം കണ്ടു. സ്പജ്ഞി
വിത്തതാൽ അന്ത്യമൊരു പാഠം ലോകത്തിനു നൽകു
വാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ അന്ത്യകാലത്തു് മഹമഹിനം് ഹാരി
താത്പൂർവ്വണ്ഡായി.

ഭൂക്കയും നില്ലുക്കയും.

രാജപുത്രസ്ഥാനത്തിൽ മാർവാദ്‌രാജവശത്തിലേ
ക്കെ കൗകയേ മേവാദ്‌രാജുത്തിലേ യുവരാജാവായ
ചടങ്ങസിംഹമന്ന് വിവാഹം നടത്തിക്കൊട്ടുക്കവാൻ നി
ശ്വയിക്കായുണ്ടായി. അന്ന് മേവാദിലേ രാജാവായിര
നൂറും ലക്ഷാരാണാ എന്ന വിളിക്കുന്ന ലക്ഷസിംഹമന്ന
ണ്. വിവാഹനിശ്ചയം അദ്ദേഹം കേടുപെട്ടാണ്, കേവലം
വിനോദാത്മം, ആ കൗകയേ എനിക്കാണോ തങ്കൾ^ഈ നൂറും
എന്ന് മാർവാദിലേ മുത്തമാരോടും ചിരിച്ചുകൊണ്ട്
ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ ചടങ്ങസിം
ഹൻ അന്തു കേടുകൊണ്ട് അരികേ നിൽക്കുന്നായിരുന്നു.
അപ്പുന്നേര മനസ്സും കളിയായിട്ടായാലും ആ കൗകയിൽ
ചെല്ലുകകൊണ്ട് അവരും തനിക്ക് അമുമയായിരുന്നും,
അങ്ങളിനെയുള്ളവഴേ ഭാത്യുധായി താൻ വരിക്കയില്ലോ
എന്നും ചടങ്ങസിംഹൻ വാദിച്ചുകൊണ്ട് പിന്നാറി.
അപ്പുന്നും മറ്റൊരുവരും വളരെയെല്ലാം പരിഗ്രമിച്ചിട്ടും
മകനെ ഇക്കാഞ്ഞത്തിൽ വഴിപ്പെട്ടുത്തുവാൻ കഴിത്തെല്ലു.
വിവാഹനിശ്ചയം നടന്നിരിക്കുന്നതു അതിനേ ലംഘി
ക്കുത്തെന്നായി. അന്തുകൊണ്ട്, ആ വധുവിനേ ലക്ഷ
സിംഹമന്നു തന്നെ പരിഗ്രമിക്കുന്നും വന്നു. അദ്ദേഹ
ത്തിന്ന് ആ രാജകുമാരിയിൽ ക്കെ പുത്രനാണാലീ. മക
ളജി എന്ന പേരായ ആ രാജപുത്രനാണ് ലക്ഷസിംഹ
നു പിന്തുടന്ന് മേവാദ്‌രാജുത്തിന്നേര അധിപതിയാ
യതും. മനസ്സം-തു മകളജിരാണാ മേവാദ്‌സിംഹാസ
നത്തിൽ ആദ്ദേഹാണോ ചെയ്തു.

ക്ഷേത്രസിംഹരാണാവിന്നേൻ പുത്രനാണ് മകളജി യുദ്ധ പിതാവായ ലക്ഷ്മിസിംഹൻ. രാജപുത്രവധുക്കർമ്മകൾ പുറമേ മഹരാജവള്ളേയും ക്ഷേത്രസിംഹൻ വേട്ടിങ്ങനും നിങ്ങപമഹായ ദിവ്യസൗഖ്യത്വം കണ്ണിട്ടാണ് അവയേ അദ്ദേഹം പരിഗ്രാമിച്ചതു്. തച്ചുജാതിയിലാണ് അവ ഭൂദേശ ജനനം. ആ തച്ചുസ്രൂതിയിൽ രാണയ്ക്ക് രണ്ട് പുത്രനാർ ഉണ്ടായി. ചെറു എന്നം മെരു എന്നമാണ് അവരുടെ വരെ വിളിക്കുന്നതു്. ഈ ചെറുയും മെരുയും മകളജിക്കും ബന്ധംകൊണ്ട് പിതൃപുരാണംപ്ലാ.

ക്ഷേത്രസിംഹൻ മരിച്ചുനിൽപ്പിനോ, രാജാവായി വന്ന ലക്ഷ്മിസിംഹൻ ചെറുതേയും മെരുരൈയും അവ്യാജമായ ഭോതുസ്സുംതേതാദേശ ആദിച്ചിത്വപോന്ന. ജാതിയിൽ അവർ താനവരാണെന്നു് ആ രാജവംശത്തിൽ ഒരാഴിം അവഗണിച്ചിരുത്തിനില്ല. രാജകമാരനാക്കിളി എല്ലാ ഗൈരവവും അവക്കണ്ടായി. മഹാലുഡിക്കുമാരായിട്ടാണ് അവർ വാഴുന്നതു്. രാജസഭസ്ഥിൽ അവക്കു് ഉന്നതസ്ഥാനമുണ്ട്. വിശ്വഷിച്ചു് അവരേ സേനാധിപതികളാക്കി രാജുരക്ഷയേ വിശ്വസ്യുവ് എല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പുന്നേൻ ആ പ്രീതിസ്ഥേഘരനാരേ തന്നേൻ പിതൃപുരാണ നിലയ്ക്ക് ഒകളജി നിശ്ചയപടം മാനിക്കുന്നണ്ട്. അവക്കു് ജാതിത്താഴ്യാളുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹം വിവാരിക്കാം. പോലും ചെയ്യില്ല.

രാജപുത്രനാർ സഹജമായി.അഭിമാനം ക്രൂരിയവരാണ്. അവരുടെ അമർഷം അത്രുന്നതം ഏലാരമാണെന്നുണ്ട്. സ്വന്തം നടപടിയേക്കാറിച്ചു് ആരെകില്ലും അവാലപിച്ചായ്, പക്ഷേ, അവർ സമീക്ഷാക്കം; എന്നാൽ,

കലത്തേരക്കിലും അല്ലെങ്കിലും ധിക്രീഡ് ക്കുന്നവെന്ന് അവക്ക് തോന്നവാൻ ഇടക്കിട്ടിയാൽ മതി, അവയുടെ മട്ടാക്കയും മാറ്റവാൻ. അവർ അതു് ഒട്ടം പൊറുക്കുകയില്ല; ഒരിക്കലും മറക്കുകയുമില്ല. പ്രതിക്രിയ കഴിയുന്നാറുവരേക്കും അതു് അവയുടെ മനസ്സിൽ നീറി നീറിക്കൊണ്ട് വള്ളു. സ്വപ്നകലത്തെ ആരൈക്കിലും അവ മാനിച്ചിരിക്കുന്നവെന്ന തോന്നിയാൽ ഉടൻതന്നേ അവ തുടെ ജീവിതം ഉൽക്കടമായ രോഷത്തോടെ പ്രതിക്രിയയും് അംഗൾപ്പിത്തമാകയായി. അവിന്തിട്ടായാലും, അവിയാതെയായാലും അവയുടെ വംശാദിമാനത്തിൽ ആരൈക്കിലും സ്വർഖിച്ചുവായ്, ജീവിതത്തിൽ നിരോധക്കുന്നോടെ എതിക്കുത്തക്കവല്ലും അതു പാതാമാണ് അവയുടെ അമർഷം.

ഒരുന്നാടു മകളും തന്റെ ആരുംക്കാരോടുകൂടി വേട്ട. യാട്ടവാൻ കാട്ടിലേക്ക് പോയി. പിതൃവ്യുമ്രംരായ മഹ്യയും മെമരയും ആ വിനോദത്തിൽ റാന്നയേ അനന്തരമിച്ചു. അവർ സൗഖ്യാർദ്ദനത്തോടെ കാട്ടിഉള്ളിൽ കുറേ നേരം നായാടിക്കുമ്പോൾ വിത്രുമത്തിനായി കുടാരത്തി ഭവക്ക് പോന്നു. അവിടെ ഇന്താനികളുടെയും സൂര്യുന്നതുകളുടെയും ലല്പ്പത്തിൽ ഇത്തന്നകാണ്ട് മകളും കുറേ നേരം ബോക്കായി ഓരോവക സരസസംഭാഷണം തുടങ്ങി. യദ്ദേശ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്തു ആ കുടാരത്തിന്റെ മുന്നിലായി നിന്നിരുന്ന ഒരു മധ്യവുക്ക്കുത്തിലേക്ക് തിരിത്തു. ആ വുക്ക്കു എന്താണെന്നാറിയുവാൻ അദ്ദേഹം തനിന്നു് ഉൽക്കണ്ണയുണ്ടായി. തനിക്ക് എററവും അതിക്കുയായി സമിതിചെയ്യിത്തന പിതൃവ്യുമ്രാരെ ദോക്കി,

“എന്നാണ് അ വുക്കുതിൻറെ പേര്” എന്ന് അദ്ദേഹം യാതൊരു കക്ഷതലും കുടാതേ ചോദിച്ചു. തച്ചു സുരിയിൽ നിന്നുണ്ടായ ചപ്പായും മെരരയ്ക്കും രാണയുടെ മുഴ ചോലുത്താൽ നന്നുണ്ടായ കട്ടന്നൽക്കുന്നു് എററതു ചോലുവായി. ജാതിയേ ചുണ്ണിക്കൊണ്ടു് തങ്ങളും റാണ അപാരസിക്കുവാൻ ചെയ്യുതെന്നു് അവക്ക് തോന്തി. അദ്ദേഹം മനിക്കൂർത്താൽ അവരിൽ നിന്നു് വാക്കൊന്നും പുറപ്പെട്ടില്ല. അവരുടെ ഘൃവികതപ്രതേക കരിച്ചു് ഇപ്പോഴുമല്ലാ, എപ്പോഴും വിചാരമില്ലാതെ ഡാണു് റാണയുടെ നില. അതുകൊണ്ടു് തങ്ങൾ ചോലും അവരുടെ മന്നുംനേ മറിച്ചിരിക്കുമ്പെന്നു് അദ്ദേഹ തനിനു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. കുടഞ്ഞാടെയുള്ള വിനോദമാക്കുകൊണ്ടു് സംഭാഷണവിഷയം മാറ്റിമാറ്റി കുടാണ്ടിരാതിനാൽ മകളും വുക്കുതിൽ നിന്നു വിട്ടു് മരുരാനിലേക്കു് തിരിത്തുകഴിത്തു. എന്നാൽ ചപ്പായും മെരരയും മാത്രം പിന്നീടു് ബാഹ്യമായി മാത്രമല്ലാതെ, അതുതരമായി ആ വിനോദത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടില്ല. കുടിയിൽ മറിവേൽക്കുകുവാൽ അവർ നീരുക്കു യാക്കിയുണ്ട്. അകുപ്പേതൊടെ പ്രതികൂലിയെക്കുറിച്ചാണു് അവരുടെ വിചാരം. മെവാദിലേ റാണയായ മകളും വിഹാരം നേരിട്ടുതിരുത്തുവീഴ്ത്തുവാൻ അവർ ശക്തരല്ല. എക്കിലും, പ്രതികൂലിയെക്കാണഡല്ലാതെ അവക്കു് അടങ്കുവാൻ കഴിക്കുവാനുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു്, പങ്കു വിട്ടുനാതിനു് അവർ ഉപായം തെന്നിന്ത്യനുണ്ടാണി. ശ്രൂലഭാത്മാ വായ മകളും ഇതൊന്നും അറിതുതേയില്ല. ആ പിതൃ പ്രാഥമാരേ മുഖ്യമായോലെ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം വിശ്രാസത്തോടെ മാനിക്കതനേ ചെയ്യു.

താണവർ ഉയരത്തേവാഴാണ് “ജാതിയെക്കറിച്ചു” ഭവ്യാദമെല്ലാം ഉണ്ടാകന്നാതു്. ചെറുപ്പം മെമരയും ചുവ് കലത്തിൽ തച്ചുനാരാകകൊണ്ട് അതു ജാതിത്താഴ്രു അവരുടെ മനസ്സിൽ നിന്നു് മായുന്നില്ല. അവക്ക് അവരെ തന്നേ ദരയേളിഞ്ഞതായി വന്നു. മേഖാദാനാഡുടെ പുത്രനാരെന്ന നിലയ്ക്കു് അവരെ എല്ലാവയം മാനിക്ക നണ്ണായിരുന്നിട്ടും, മനസ്സിലേ നീചവത്പരതാൽ അവക്ക് മറ്റൊരു വരിയ ഭൂപ്രകയുണ്ടായി; അതുയ്ക്കു് അവർ ടിരി മാനിക്കളുമായി. അതുരുത്തു വരണ്ണതാലും, അതിലെങ്ങോ സം തങ്ങളിടെ പുർക്കലാതെപ്പുറി സുചനം വല്ലതു ഇഴനാ എന്നു് അവക്ക് വിനക്കിനോക്കേണ്ടിവന്നു. മടിയിൽ കന്നടക്കളുവക്ക് വഴിക്കിൽ എപ്പോഴും പേടിയുണ്ടാക്കുമെല്ലാ.

“എത്ര മുക്കമാണതു്” എന്നു് മകളജിറാണ മറ്റു വല്ലവരോടുമാണ ചോദിച്ചുതെക്കിൽ അവക്കൽത്തു് പരി മാസമെന്ന തോന്നവാനെന്നതുണ്ടോ? തച്ചുജാതിപരം ചെറുപ്പം മെമരയുടെയും മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും ഉറച്ചനില്ലു നാതിനാൽ അവക്ക് അതു ചോല്ലും ക്ഷേണാകോരണമായാണാണു്. സപ്പതം മനസ്സുതനെന്നാണു് തങ്ങൾക്കു് ശത്രു വായി നിൽക്കുന്നതു് എന്നു് അതു ട്രാതമാക്കഡി ഗ്രഹിക്കാതെ, മുമാ ഭൂപ്രകയുംു് അധിനിന്നരായി പ്രതിക്രിയാസം രംഭത്താൽ ശേഖരകമംത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു.

ക്ഷേത്രസ്ഥിന്യാൻറെ പുത്രനായും മഹാപ്രഭക്കുമായ അവക്ക് അതു രാജാധാനിയിൽതന്നേ പ്രബുലുമാരായ പല മിറുങ്ങളുണ്ട്. മകളജിറാണായുടെ ഉത്തരക്ക്ഷേഷണിൽ അസുഖാലക്ഷ്മായ വിലർ രാജപുത്രനാക്കിക്കു

യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെയും ചെട്ടുയും മെരുയും സപ്വഗ്രഹങ്ങൾക്കി. ഇപ്പോൾ റാണായ്ക്കുതിരായിടി സപ്വലം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ അവർ ശ്രദ്ധമായി മതിന്ന് പ്പോൾ, റാണായുടെ ഹിതകാംക്ഷികളിൽ ഫിലക്ക് അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അവർ ചെട്ടുയുടേയും മെരുയുടേയും രാജഭേദശൈലീവകമായ വകുഗതിയേക്കി റിച്ച് റാണായേ യർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ, റാണ അതു വിശ്വസിച്ചില്ല. തന്റെ കലബ്ലാത്പികളായ പിതൃ പ്രഥാർ തനിക്കേതിരായി യാതൊരു കറിനകമ്പിംബും ചെയ്യുന്നതല്ലോ എന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോന്തിയുള്ളിൽ. അതുകൊണ്ട്, അപാരയേരും ക്രാങ്കനില്കൂട്ടം അദ്ദേഹം ജീവിതകാർഷിക നടത്തിപ്പോന്നു. രാജധാനിയേ ഉപജാപകനാർ ചുഴനിരിക്കുന്നവെന്ന വാസ്തവം ഹിതകാംക്ഷികൾ ചെന്ന പരഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടുംപോലും, പിതൃപ്രഥമാരോടുള്ള നിശ്ചിയപ്പേരുംവരത്താൽ, തകളജി അതൊന്നും ഉംകൊണ്ടില്ല.

മകളജിറാണയ്ക്ക് എഴു പുതുമാരം ഒരു പുതിയ മാണം. ലാൽബായി എന്നാണ് പുതിയുടെ പേര്. അവരും വരവിന്നിയും സവാംഗമ്പും നിയമാണ്. റാജപുത്രശാഖയായ കീരിവംശത്തിൽ കാര്ത്തുണ്ടേശ്വരത്തിന്റെ, അധിപനായ അചലസിംഹനാണ് ലാൽബായിയുടെ തേതാവു്. റാജപുത്രസ്ഥാനത്തിലേ അതിന്റിലും സാമ്രാജ്യവായിട്ടാണ് അചലസിംഹൻ വാഴനാതു്. ശ്രദ്ധിക്കാരാണും അതുമിച്ചുവരുന്നാൽ അചലസിംഹനെ സമാധിക്കുന്നതിന്റെ ദേവാദിറാണയ്ക്ക് എല്ലാംകൈണംകുപ്പാടുണ്ട്.

മാളിവാരാജുത്തിലേ മനാവന്നായ മോഷങ്ങ് അധികാരലോഭത്താൽ കാര്ത്തുണ്ടനാടിനെ അതുമിക്കുവാൻ

കുന്നിട്ട്. റഹാഷങ്കിനേ അടിച്ചേരുടിക്കവാൻ തക്ക ബലം അമബലസിംഹനില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സാധാരു പ്രാതിനിദിയാടുന്നു തന്റെ പുത്രനായ ഡീരാജസിംഹനു മേഖാഭർണ്ണയുടെ സന്നിധിയിലേക്കുയുള്ളൂ. റഹാഷ ഒപ്പിനേ തടങ്ങേണ്ടതു് മേഖാഭിന്നുറ രക്ഷയ്ക്കു് ആവശ്യമാണ്. അതിന്റെ പ്രാഥമ്യം കാര്യുണ്ട് ശത്രുവിനു് അധിനിന്മായാൽ രാജപുത്രന്മാനം ആവശ്യമില്ല. അതു് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, തന്റെ ജാമാതാവിനേ യുദ്ധത്തിൽ സഹായിക്കവാൻ മകളുജിരാണ ഉടനേം പുരോഗ്നി. സമരപ്രായന്മാരായ രാജപുത്രന്മാരിൽ പലതാം റാണയ്ക്കു് ഗോത്സാധം ബലം കുട്ടി. അക്രൂട്ടത്തിൽ, മകളുജി ദേഹാസ്ഥാപ്തം ചെയ്യും മെരയും ഡോക്കലുത്തിലേക്ക് താത്രയായി.

കാര്യുണ്ടിൽ എത്തുമുഖ്യമായും, വഴിയിൽവെച്ചുതന്നു മകളുജിയേ ചതിച്ചു കൊന്നു് പകവീട്ടാമെന്ന കയ്യതലോ ടെയാൻു് ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും മെരയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ശത്രി. ആ പ്രതി കൂടിയയിൽ, ടാറോ കാൽപ്പനിക്കുന്നും ഉദ്ദേശിച്ചു് അനുകൂലിച്ചിട്ടും നിൽക്കുന്നവർ റാണയുടെ സെസ്റ്റുത്തിൽ വില തെള്ളാമുണ്ട്. റാണയേ കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനും പക്ഷീയർ ക്ഷോഭിക്കുമെങ്കിൽ അതിനേ അട കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ബലം ചെയ്യും മെരയും നേടി കഴിഞ്ഞു.

റാണയുടെ ആപ്പുമിത്രങ്ങളിൽ വിലർ സെസ്റ്റുത്തി സജ്ജിലെ ഈ ഗ്രാമവ്യാപാരമെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി റാണയേ അറിയിച്ചു. അപ്പോഴും അതു് റാണ വിശ്വ സിച്ചില്ല. തന്റെ പിതൃവ്യാഹാരിൽ നിന്നു് തനിക്കു് ആവശ്യമാക്കുന്നതാതു് സംഭാവ്യമല്ലെന്നാണു് അഭ്യ ഹത്തിനു മതാന്നിയതു്.

മകളജിയും സെസന്റ്രവും മാർത്തലപ്പത്തിലുള്ള ബകാർ ഭദ്രത്തെത്തതിയപ്പോൾ അവിടേ ഒരു നാട് വിശ്രമിക്കുവാൻ എന്നപ്പാടുവെയ്തു. റാണയുടെ ക്രാറത്തിൽ നിന്നും ഒരേ അകലേയായിട്ടാണ് സെസന്റ്രക്കടക നിന്നിരുന്നതു. ഉചായത്താൽ ചെറുപ്പാം മെരയും റാണക്കിൽനിന്നും എല്ലാവരേയും അകററി. രാത്രിയായപ്പോൾ റാണയോടൊത്തിലുള്ള ക്രാറത്തിനുള്ളിൽ ഹാബിജിവായി റാണിയും വെളിയിൽ ഒരേ അംഗരക്ഷകൾം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അപായങ്കര ക്രാറതെ ഭാന്താസമേതം മകളജി സുവായിട്ടേ പ്രാപിച്ചു.

പതിക്രിയയുള്ള് ചെറുപ്പാം മെരയുള്ളും അവസരമായി സപനം രക്ഷയുള്ളും സപനം കാഞ്ചസില്പിക്കും വേണ്ടുന്ന എല്ലാ ക്രയതലുകളും ഗ്രഡമായി അവർ ചെയ്യുകഴിഞ്ഞു. പാതിരാവായപ്പോൾ അവരിൽവരും തുപ്പവരു ദേഹലാക്കണംാട്ടുക്കി മകളജിയേ വധിക്കുവാൻ ക്രാറത്തിലേക്കുകൂടുന്നു. അപ്പോൾ, റാണയുടെ അപേക്ഷ അംഗരക്ഷകൾ അവരെ തട്ടുന്നു. ഉടനേര റാണയും റാണിയും ഉണ്ടാം. താൻ ആപത്തിൽ അക്ക്രൈപ്പട്ടിക്കുന്നവെന്ന് അപ്പോൾ ശാണ് റാണ കാണുന്നതു.

മകളജിറാണയും, മധിഷിയായ ഹാബിജിവായി റാണിയും ആ അംഗരക്ഷകൾക്കും വാഞ്ഛനിക്കാണും ശത്രുക്കാണുക്കെത്തിത്തു. റാണിയുടെ ശൈത്യവും വീഞ്ഞവും അത്രതാവടമായിരുന്നു. ആ അംഗരക്ഷകൾക്കു രാജുക്കെതിയും അക്കിനെതന്നെന്നു. ഒരു സ്ത്രീയുംപ്പെട്ടെടുന്ന അവിചാരിതമായ സന്ദർഭത്തിൽ തുപ്പവത്തിരഞ്ഞ പേരേട്ട് പൊങ്ങളുകയെന്നായി. എന്നിട്ടും ആ യല്ലം എറുവും ഷോരമായിത്തീന്ന്. ചെറുപ്പാം മെരയുടേയും ആളുകൾ കുന്നാനായി ഉടലവറ വീണുതുടങ്ങി.

അവരിൽ നാലുമുപേരും റാണിയുടെ വാളിനാണ്^o ഉണ്ണായതു്. തന്മാർക്കുടെ പത്രത്താൻപത്രു പേരേ ആ മുഖം കൂടി വീഴ്ത്തി. അതുയും സാധിച്ചതനേന്നു മഹത്തായ കാൽമാണഭ്യം. അപ്പോൾക്കും റാണിയും റാണിയും തള്ളന്മകളിൽത്തു. വാളോങ്ങളവാൻ കൈയ്യു് കൈപ്പില്ലാതെ അവർ വീണുപോയി. അവരേ ചുട്ടുയും മെരയും നിർമ്മയം കൊന്നു. അതിനു മുമ്പുതന്നേ ആ അംഗരക്ഷകനും ധതനായി.

പ്രതിക്രിയ സാധിക്കാതെ ചുട്ടുയും മെരയും വിജയമത്തെനായി. അതിനു മുമ്പുതന്നേ രാജസെസന്നു. തനിൽ നബ്ലായ ഭാഗം അവരുടെ പക്ഷത്തെക്ക് ചാൽത്തു നിൽക്കുന്നണ്ടു്. അവരുടെ ബലം റാണിയുടെ മരണത്താൽ നൊന്തുടിയും വർദ്ധിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് റാണിയെ വഞ്ചിച്ചു കൊന്നതിനു് ചുട്ടുയോടെതിക്കുവാൻ ആ സെസന്നുത്തിൽ ആരു മുന്നിട്ടവാൻ ഉണ്ടായില്ല. കല മനുണ്ണായാൽ തങ്ങരുക്കാണു് അപജയമുണ്ടാക്കുതെന്നുകണ്ടു് രാജപക്ഷീയർ അടക്കാം.

തനിക്കു കിട്ടിയ സെസന്നുബലത്തോടുകൂടി മേഖലിലേ രാജധാനിയായ വിത്രോറിലേക്ക് ചുട്ടു ഉടനേരം മടക്കാം. യുവരാജാവായ കൂൺ ശത്രുക്കളേ കണക്കു പേടിച്ചു് ആത്മരക്ഷയ്യുംായി ഒളിച്ചുാടി. മേഖലാജും ചുട്ടുയ്യു് അധിനിമായി. ക്ഷേത്രസിംഹങ്കു പുത്രനെന്നു നിലയ്യു് ചുട്ടുയുടെ റാണാപരാരോധണയ്ക്കിൽ രാജപുരുഷരിൽ പലതു അനുകൂലിച്ചുവെക്കിലും, ധന്മഹിൽക്കു സ്ഥാത്ത ആ സാമ്പസത്തിൽ വേരേ വിലർക്കു പ്രതിക്രിയക്കു വാനമുണ്ടായി. ഏന്നാൽ, ആ പ്രാതിക്രിയല്ലതെന്നു തങ്ങളുടെ ദൗർഘ്യവല്ലത്താൽ മനസ്സിൽത്തന്നേ അവർ അടക്കിവെച്ചുതെയ്യുള്ളി.

വച്ചുയും മെരയും കുടി മകളജിയേ ചതിച്ചുകൊന്നതു് മാർവാദ് രാജാവായ റണമല്ലൻ കേട്ട്. അദ്ദേഹ തതിന്റെ ഭാഗിനേയനാണു് മകളജി. ഭസ്മമായ താപ വും കോചവും ആ യോരസംഭവത്താൽ അദ്ദേഹത്തിനു സജായി. തന്റെ ഭാഗിനേയങ്ങനെ വധിച്ചുവരോടു് താൻ പ്രതിക്രിയ ചെയ്തിട്ടു് അടങ്കുകയുള്ളിട്ടു് വെന്നു് അദ്ദേഹ തതിക്കിനു് ഉടനെ പ്രതിജ്ഞ പറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. രാജപുത്രനാർ തീരുമാനകുമാർ ഉണ്ടാക്കുവോരം മാത്രമേ തലപ്പാവു് അഴിക്കയുള്ളിട്ടു്. ശോകസന്തൃപ്തി സംബന്ധം യന്മായ റണമല്ലൻ തന്റെ തലപ്പാവു് അഴിച്ചു വലിച്ചുറിഞ്ഞു. തന്റെ ഭാഗിനേയയാതകമാരെ വധിച്ചതിൽ പിന്നേയല്ലാതെ താൻ തലപ്പാവ ചാത്തു നീത്തല്ലെന്നു് അദ്ദേഹം ഷപടമം ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു് വച്ചു നേടിയ രാജതപം നിരപായമല്ലെന്നായി. ആ ഒപ്പാരകമം്കാവിനു് അല്ലെങ്കിലും സപ്രാസ്ത്രത്താട്ടുകുടി സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല.

പ്രതിജ്ഞാനിവ්‍යഹണം.

രാജപുത്രസ്ഥാനത്തിൽ മേവാദ്‌രാജുത്തിലെ നാമ മാക്കി മാതൃദിഷ്ട താൻ‌ റാണാസ്ഥാനം. മാർവാദിലേ അധിപന്മ രാജാ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിനു മാത്രമേ അർഹതയുള്ളത്. ശിശ്രാഭിയാ ശാഖയിൽ ഉദ്ദേശ്യട രാജപുത്ര നാരാണം മേവാദിലേ റാണമാർ. മാർവാദ്‌രാജാക്കന്മാർ രാട്ടാർ പംശിയരാണം. ഇപ്രകാരം രാജപുത്രനാക്കിട്ടിയിൽ പല ശാഖകളുണ്ട്.

തന്നെ മാതൃകലങ്ങേ ചുണ്ണിക്കൊണ്ട് ഭർവിനീത നായി അപധിസിച്ചുവെന്ന ഭർഭേബാധത്താൽ മക്കുളജിയേ പകവീട്ടവാനായി വദ്ധിച്ചു കൊന്ന് മേവാദ്‌രാജുങ്ഗത ചെട്ട അപധിതിച്ചിരിക്കയാണെല്ലാ. മേവാദിലേ റാണ യാദിങ്ങനു ക്ഷേത്രസിംഹങ്ങേറ ഇഷ്ടപുത്രനുണ്ടും നില യൈ ചെട്ടയൈ അത്മകൊണ്ടും പണംകൊണ്ടും പ്രാബല്യം കുടിയിൽനിന്നും ഇഴ അതിക്രമത്തിൽ അഞ്ചേമ ദേനാട് മേവാദിലേ രാജപുത്രനാർ തന്റെലും കയ ത്തിലെല്ലായുള്ളത്. തന്നെ ഭാഗിനേയങ്ങേ വധിച്ചതിനും മാർവാദ്‌രാജാവും ചെട്ടയേ തിരിച്ചടിക്കുവാൻ മതിന്റു കണ്ണപ്പും മേവാദിൽ ചിദത്താരിലേയും ചുറവുള്ള ഒഡക്കുളിലേയും രാജപുത്രനാർ പത്രക്കുപ്പുരുക്കേ ചെട്ട ചെയ്തിരെ ഇളക്കി. രാജപുത്രനാരിൽവെച്ചും ഉയ്ക്കുള്ളത കുടിയവരാണും തങ്ങൾ എന്നും ശിശ്രാഭിയന്മാർ അഭിമാ നിക്കാരണാണും. അവർ ഒരു തച്ചത്തിയുടെ മകനും അധി നാരായി അടങ്കി വാഴനാതിനെപ്പറ്റി മാർവാദിയിന്നു

ഞായ ഗ്രംഗ്രൂരണയാൽ അങ്ങമിങ്ങമായി വില തെറിയാവകരി പുരപ്പെട്ട തുക്കാഡി. അതു ശിശ്രാബിയുമായും മനസ്സിൽ പ്രണമിണ്ടാക്കി. ചട്ടുയേ റാണാപദത്തിൽ നിന്ന് അക്കറോഡ്ക്കരു അഭിമാനരക്ഷയ്ക്ക് അപേക്ഷിതമാണോ അവക്ഷേ തോന്നകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, സപ്പന്തം ബലം ചട്ടുയോട്ടിക്കവാൻ പത്രാളുമല്ലെന്ന റിംഗ്രൂ പുരജമനിന്നുള്ള സാമാജികതിനായി അവക്ഷേക്ഷണിക്കാൻ വന്നു. ഇപ്രകാരം ശിശ്രാബിയവംഗത്തിന്ന് ചട്ടുയോട്ട് വൈരസ്യമണിക്കായതു മാർവാദ് രാജാവായ രണമല്ലുന്നു തന്റെ പ്രതിജ്ഞയേ പാലിക്കുന്നതിന്ന് ഉറപ്പുകുടിയ ഉപകരണമായി.

വിത്തൊരിലും അയക്കനാട്ടകളിലുമുള്ള ശിശ്രാബിയ നാർ തനിക്ക് അനന്തരലമായി ഇളക്കിയിരിക്കുന്നവെന്നു കണ്ണപ്പോരാറും, രണമല്ലുൻ രാട്ടോർ വംശീയരെക്കാണ്ട് ഏരായവും കുട്ടി, വേറേ പല സാമന്തരാജാക്കന്മായും ഒറ്റ സാമാജികതാഫേ ചട്ടുയോട്ട് പോരിന്ന പുരപ്പെട്ടു. വളരെ നാറം തീരുത്തരം പ്രയതിച്ചിട്ടാണു രണമല്ലുൻ ഇതുയും സാധിച്ചതു. ജയഥമ്പദനായ ചട്ടയാവഴട്ട്, തന്നോട്ടിക്കവാൻ ആരുത്തമില്ലെന്ന അധിനന്ദനയും അധികാരല്പാദവത്തിൽ മയ്ക്കിക്കൊണ്ടാണു വാനിൽ നാതു. മകളജിയേ വധിച്ചതിന്ന് തന്നോട്ട് രണമല്ലുൻ പ്രതിക്രിയയ്ക്കായി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന ചട്ടം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതല്ല. എന്നാൽ, ശിശ്രാബിയ രാജ പുത്രമാക്ക് തന്നോട്ട് ഉറക്കത്തുണ്ടാക്കരുന്നു അദ്ദേഹം ഉദയിച്ചുതുമല്ല. രാട്ടോർ വംശവും ശിശ്രാബിയ വംശവും ജാതിഗ്രേഗ്യതയേ സംബന്ധിച്ചു പലപ്പോഴും പിണങ്ങാറണ്ടു. ആ സ്ഥിതിക്ക് രാട്ടോർ വംശീയരും ആകുല

ശാന്തിനും ശിശ്രാദിയവംശീയർ ശ്രാംക്കിക്കാട്ടക്കമെന്നും ചുള്ളിയും വിഹാരിക്കവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ലു. മാർവാദിനും മേവാദിൽ കൈകൂട്ടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞതാൽ അതും ശിശ്രാദിയവംശത്തിനും കറച്ചിലാണെന്നു വരുത്തുമോവാ ദിലേ രാജപുത്രനാർ രണമല്ലുകനാട് പൊതതുന്നതിൽ തന്നോട് ഓവൻനിൽക്കുമെന്നും അഭ്രേഹം വിശപസിച്ചു കൊണ്ടാണിക്കുന്നതും. രണമല്ലുൻ പ്രഥ്യാഗിച്ചു ഒഴിയുകയും ശിശ്രാദിയന്മാരെ തനിക്കെതിരേ എത്രതേതാളം ഇള്ളക്കിടിരിക്കുന്നവെന്നും ശിശ്രേഹം കണ്ടില്ല. അവാദിനേ അപ്പധർമ്മക്കവാൻ തക്ക ദ്രോംമാധം തനിക്കണ്ണായിട്ടില്ല എന്നും, ഒരു തച്ചുസ്രൂപിയുടെ പുത്രനും രാജപുത്രനാർ അധിനിവേഷകനാണും വലുതായ അപമാനമാണെന്നു വെച്ചുണ്ടു്. തന്റെ ഘല്ലസന്നാഹമെന്നും, സിംഹാസന താനിനും മുരപോലെ അർധമനായ കംഭേനേ ഒളവാദിലെ രാണയാക്കവാൻ മാത്രമേ താൻ ഉദ്ഭേദിക്കുന്നതും വെന്നും. രണമല്ലുൻ ശിശ്രാദിയന്മാരെ ഗ്രൂപ്പമായി അറിയിച്ചിരുത്തു. അതുകൊണ്ടു്, തങ്ങളുടെ കലാഗ്രാഖ്യതയ്ക്കു് രാഞ്ചാർ വംശീയരാൽ ധാന്യിയണ്ടായെങ്കുമെന്നും ശിശ്രാദിയ നാക്ക് ശക്കിക്കണ്ണിവന്നില്ല.

മഹത്തായ സെസന്റ്രവലതേതാട്ടക്രൂടി വന്നും രണമല്ലുൻ ചിത്രതാരിനേ നിശ്രാദിയിച്ചു. ശിശ്രാദിയ രാജപുത്രനാൾ ക്രൂട്ടേതാടെ രണമല്ലുൻറെ പക്ഷത്തിലെങ്കിൽ തിരിത്തു. അംപ്രാദി, ചുള്ളിയുടെ ബലം അംപ്രാദി അറാറു തേതാളം ക്രൂദ്ധിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് അതു ഘലുത്തിൽ ചുള്ളിയും അംജനും വിജയാശയില്ലോതെയായി. അവരോടൊക്കെമിച്ചു നിന്നും സ്ത്രൂക്കാഭ്രാംട മുന്നിട്ട പൊതതിയ പടയാളികൾ തകന്റെ പിതറിപ്പോയായും തുനി, ജീവരക്ഷയ്ക്കു വല്ല വഴിയുമണ്ണോ എന്ന മാത്രമേ ചുള്ളിയും

മെമരയും നോക്കവാനെത്തീ. യുദ്ധം നടന്നെകാണ്ടിരിക്കും ഒവ, പിന്നിൽക്കൂട്ടി അവർത്തിവരും തങ്ങളുടെ കുടംബവാസ്തു അപഹ്രണ്ടകൂട്ടി രാജധാനിയിൽ നിന്ന് ഒഴിച്ചേറ്റാടി. ഇതു ഭീതക്കൊണ്ട് അവർ എന്ന് രണമല്ലൻ ധരിച്ചിരുത്തില്ല. ചുട്ടുയും മെമരയും രാജധാനിയിൽ നിന്ന് തിരോഡി ചൂഡിക്കൊണ്ടവൻ കേടുപോം അദ്ദേഹം വിഷ്ണുനായി. ചുട്ടുയൈ കൊന്നാലപ്പോതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിജ്ഞയും നിരവേറുന്നതല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ആ യുദ്ധത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായി വിജയം നേടിയതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹഷ്ഠികവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല.

ഒക്കളജിയുടെ പുതുനും സാക്ഷാത് യുവരാജാവുമായി അന്ന കുംഭൻ ചുട്ടുയൈ പേടിച്ചു് നാട്ടിൽ നിന്ന് ഒഴിച്ചേറ്റാടി അക്കലെ ചെന്ന് ഉറത്തു പാക്കക്കായിത്തന്നു വള്ളു. തന്റെ ബന്ധുവായ രണമല്ലൻ ചുട്ടുകൂടിയിൽനിന്ന് മേഖാഭിലേ പീണാല്പത്തിരിക്കൊണ്ടവൻ കേടുപോം കുംഭൻ വെളിപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ രാജേശവിതമായ ആധിക്യംബുരുത്തോടെ രാജധാനിയിലേക്ക് ആനന്ദിച്ചു്, മേഖാഭിനേ റാണാധായി അഭിഘ്രഹകമം നടത്തിച്ചേ രണമല്ലൻ അനന്തരകാൽത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞെത്തീ. തന്റെ ഭാഗിനേയൻ മതനാഡാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാരമ്പര്യം പ്രതിച്ഛിതമായഭല്ലോ എന്ന് രണമല്ലന്റെ അശപാസഥാജായി.

ചുട്ടുയും മെമരയും ഓടിയൊളിച്ചുപായിക്കെന്ന് കേട്ട ഉടൻതങ്ങൻ അവരുടെ ഗതിയേ നിരോധിക്കൊണ്ട് രണമല്ലൻ ആദിക്കാരേ വിട്ടിട്ടണ്ടു്. മേഖാഭിൽ നിന്ന് ആസ്ത്രരേതക്കു് കടക്കുവാൻ ആ ഭ്രാതാക്കരൂജക്കു് കഴിഞ്ഞില്ല. അതിത്തിക്കിലേ ഭാഗിപ്പവ്വും തങ്ങൾക്കു് നല്ലാൽ രക്ഷാസ്ഥാനമാണെന്ന് അവർ കണ്ടു. ആ

പവ്തത്തിന്റെ അഗ്രത്തിൽ ഒരു പഴയ ഭർത്താക്ക്. അതിനുള്ളിൽ അവർ കട്ടംബാംഗങ്ങളോടൊപ്പം അന്നവര നാറോടും കൂടി അദ്ദേഹംപാപിച്ചു. ആ പ്രദേശം ശത്രു ക്ഷണിക്കു ഭർത്താമാണെന്നതു മാത്രമല്ല, അവർ അവിടെ കണ്ണ രക്ഷ. ആതു പവ്തത്തിലേ കാട്ടകളിൽ സ്വീലനാർ ചുന വർക്കാർ ആനപുവികമായി പാത്രവരുന്നണണ്ട്. അവരുടെ നാമം അപരാധം കണ്ട് രണമല്ലനു വധിക്കേണ്ടിവനിട്ടണ്ട്. അന്നമുതൽ അവക്ക് രണമല്ല നോട്ട് ഉള്ളിക്കാണ്ട് പഴിയണംബായുനിരിക്കയാണോ. ഇതു വച്ചുണ്ടാം മെരയും അറിയാം. രണമല്ലൻ തങ്ങളോട്ട്. എതിര്ത്തുക്കാണ്ട് ഇങ്ങാട്ട് വരികയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ വീലനാർ പുത്രപ്പേശത്താടെ തടരുത്തിക്കൂട്ടുന്നോ അതു ഭ്രാതാക്കന്നാർ കുത്തി. അവർ ആ പഴയ കോട്ടയേ കേടുപാട്ടുകളും തീരുത് നല്ലവന്നോ ഇറ പ്രിച്ചു. ശത്രുക്ഷണിക്ക് അങ്ങോട്ട് കേരുന്നതു് അവർ ഏററവും ഭിഞ്ഞരമാക്കിവെയ്യുന്നും ചെയ്തു. അങ്ങോട്ടുകൂടി അവക്ക് ഭയമെല്ലാം അകന്ന. രണമല്ലനോ ഈ പ്രദേശം, ബാലിക്ക് ജ്ഞാനാർക്കാവലംപോലും നാനു ദൈത്യത്തോടെ ചെയ്തു മെരയും ചെട്ടം അപായശക്കുകാരും അപായശക്കുകാരും വസിച്ചുപോന്ന.

തന്റെ ശത്രുക്കൾ ഭായിപ്പവ്തത്തിലേ ഭർത്താക്കു കുക്കു നേടിയിരിക്കയാണോ ചാരംജീവിയാൽ രണമല്ലൻ കണ്ട്. തന്നോട്ട് പിണക്കിക്കാണാണോ വീലനാർ നിൽക്കുന്നതുനോ അദ്ദേഹത്തിനാറിയാം. വീലനാരു ക്കന്നതു് ആക്കം സാധ്യമല്ല. ആ വീലനാരേ രണമല്ലൻ ഇനി എങ്കിലും വശികരിക്കേണ്ടതു്? എന്തെല്ലാം പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ചെലുത്തിയാലും അങ്കുമ്പുമുത്തേ അവർ

വിശ്വസിക്കുമോ? യുദ്ധംകൊണ്ട് ആ അന്താസ്യവാസി കുഴച്ച കുറേ കൊന്നൊട്ടുകൊമെന്നല്ലാതെ, വേറേ കാര്യ ലഭ്യമാനമില്ല. സാമോപാധത്താൽ അവരേ ഇണക്കിയാൽ മാത്രമേ പാർത്താരോഹണം സുകരമാകയുള്ളത്. രണ്ട് ഉച്ചന്മാർ ഇവിടേ സാധിക്കേണ്ടതു് പ്രതിജ്ഞയാപാലന ചാണ്ട്. അംഗിനു് ചുട്ടേയെയും മെരുയെയും കൊല്ലുക തന്നെ വേണം. അവരേ പിടിക്കിട്ടുമെങ്കിൽ ബീല നാജടേ അനുസ്ക്രൂം ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളിൽ. അതുകൊണ്ട്, എത്രയെല്ലാം കിഴിയേണ്ടിവന്നാലും കാര്യലഭത്തിനു വേണ്ടി ബീലന്മാരെ പ്രസാഡിപ്പിക്കുവാൻ രണ്ടമല്ലെന്ന് ഉപായം കേട്ടു.

ഈംഗ്ലേഷം വധിച്ച ബീലനാമന്മാർ രണ്ട് എത്രമായണ്ട്. വിധവക്കായ അമ്മയോട്ടുകൂടിയാണു് അവർപാക്കിന്നതു്. അധക്കാണു് ഇപ്പോൾ ബീലന്മാരുടെ ഒന്തപും. മാതാവിനേ ഭക്തിപൂർവ്വം പൂജിക്കുന്നവരാണു്. ആ മാതാവാക്കുടു്, ധന്തിഷ്ടിയും മുണ്ടാവത്തിയുമാണു്. മുഖ അവസ്ഥ ചാരന്മാരിൽനിന്നു് രണ്ടമല്ലെന്ന് ഗ്രഹിച്ചു.

ഒരുന്നാറു ആ ഉപായങ്ങൾ ഏകനം നിരായാധരമാകി അദയല്ലാത്മന്നയോടെ ആ ബീലക്കടിരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഉദരം വെളിയിലെങ്കോ പോയിരിക്കുന്ന നെന്നും, അകുളു് അമ്മ മാതൃമേ ഉള്ളിവെന്നും അറി ഞ്ഞുകൊണ്ടാണു് ആ നിലക്കിൽ അദ്ദേഹം അങ്ങോടു കേരിയതു്. ശരണാഹതനായി അദ്ദേഹം കൈക്കൂപ്പിക്കുണ്ടു് ആ വിധവയുടെ കാൽക്കൽ വീണു്, താൻ ചെയ്ത അപരാധം കാജാസ്യത്തോടെ ക്ഷമിക്കുന്നുമെന്നും താണുകേണ്ട യാവിച്ചു. മാർവാദിലേ മഹാരാജാവു് തന്റെ പാദങ്ങളിൽ ശിരസ്സാംശുകൊണ്ടു്

അതശ്ശുതനെന്ന. മട്ടിൽ കിടക്കുന്നതു കണ്ണപ്പോരും അതു സ്കീയറ്റ് എഴുപയം ഏററവും അതുകൂടമായി. തന്റെ ഭർത്താ വിനേ വധിച്ചു ഷോറയ്ക്കുവാണുനിങ്ങനാലും, ക്ഷമാ കാവനങ്ങളാഡെ അഭ്യാത്മിയായി വന്നിരിക്കുയാൽ അ ദ്രോഹത്തെ മാർക്കുമായി അതഭരിക്കുയാണോ ഉത്തരവയമ്മം എന്നോ അതു സ്കീ നിയുക്കിച്ചു.

രാജാവിനേന്ന ഒട്ടാരക്കതി ഉപചരിച്ചതിൽപ്പുണ്ണ, അതുഗമനാദ്ദേശം എന്നാണുന്നതോ അതു ശീലവതി ചോ ചിച്ചു. തന്റെ പ്രതിജ്ഞയേയും, അതിനു മുമ്പും പിന്നും ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളേയും അഞ്ചുപ്പാഴത്തെ അബന്ധമയേയു മെല്ലാം രണ്ടുപ്പൾ മനസ്സു തുറന്നുകൊണ്ട് അതു സ്കീയോട് പരംഭവം. ഒന്നുകിൽ, പ്രതിജ്ഞയാപാലനം; അബല്ലുക്കിൽ ജീവത്രാഗം;—ഈതിൽ ഏതിലേക്കാണോ തന്നെ വിച്ഛ ന്നതു് എന്ന ചോല്ലത്തോട് കൂടിയാണോ അദ്ദേഹം അതു പ്രസംഗം അവസാനിച്ചതു്. അതെല്ലാം കെട്ടുകഴിയു ദേവാഴ്ചകം പുതുമാർ തിരിച്ചുവരേണ്ട കാലമായതിനാൽ, രാജാവിനേന്നാണോ മരഹട്ടിക്കല്ലോ അഞ്ചുപ്പാരും അതു സ്കീ ഒരുപ്പിയതു്. പുതുമാർ അവത്തും ഇതു പിതുമ നൂവിനേ പെട്ടുന്നോ കാണുന്നോരും കുംഭം സമുഖജ്ഞപ ലിച്ചു് വല്ല കുടംകെകയും ചെയ്യുകാണെന്ന തോന്തി അതു മനസ്പിനി രണ്ടുപ്പുള്ളെന്ന അഭ്യാരിടത്തു് കളിപ്പിച്ചു.

മല്ലുാഹാജോജനത്തിനായി മക്കളിൽവരും വന്നെന്ന തതി. അമർ അവക്കു വേംട്ടുന്നതെല്ലാം വാസ്തവല്ലത്തോടെ ഒരുക്കിക്കൊടുത്തു. അവക്കു് ക്ഷേമാപഭാത്മമെല്ലാം വിളവിക്കുതു് അമർത്തനോ. അവർ ക്ഷേമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാണോ, അമർ അവരെ അണ്ണാത്തുകൊണ്ട് പ്രിയഭാഷണം മുട്ടാണി. അതിനാടയ്ക്കു് അമർ ചോഡിക്കുയാണോ:—

“മക്കേളും, നിങ്ങളുടെ ജനസ്ത്രവായ രണമല്ലരാജാവും നിങ്ങളുടെ സ്റ്റോർമ്മത്തിനായി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വീട്ടിൽ വരികയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എത്ര ചെയ്യും?”

“ആ രാജാവിനേ ഈ പട്ടികവിച്ചുറം കടക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഞാൻ അടിച്ചുകൊള്ളും” എന്ന് ഇള്ളയൽക്കൻ അമധ്യത്താടെ ശ്രദ്ധിച്ചു.

“രണമല്ലരാജാവും തങ്ങളുടെ അട്ടുനേ വധിച്ചു മോരശ്രദ്ധവാണെങ്കിലും, അദ്ദേഹം ഇണങ്ങിക്കൊണ്ടും ഈ വീട്ടിൽ വരികയാണെങ്കിൽ ആ മാനുനായ അതി മിയേ ഞാൻ യഥാർത്ഥം പൂജിക്കയാണെ ചെയ്യുക. നമ്മുടെ ഉഭാരവുത്തി കണ്ടു് അദ്ദേഹം ലഭജിക്കുന്നതായാൽ, അ തിനേക്കാരും വലുതായി വേറേ പ്രതിക്രൂഢിയ നാം ചെയ്യേണ്ടതിലു്”—ചുന്നാൻം മുത്ത മകൻ പറഞ്ഞത്തു്.

ജൈജ്യച്ചത്രം മുൻ ഉഭാരശീലത്തേ അമ്മ ഏറ്റി വും ആസ്ത്രാദഭ്യത്താടെ അഭിനന്ധിച്ചു. ജൈജ്യമുൻ ദിനം അജപിനന്യാണെങ്കിൽ, തനിക്കും അതുനേന്നു എന്ന് അബാജാൻ ഉടനേ അങ്ങോട്ടു ചാത്തു. ആ ഭോഗ്യങ്കൾ കിട്ടിയിൽ ഇള്ളയവനം അമധ്യത്തിനിന്ന് അഭിനന്ധനം കിട്ടി.

മക്കേളും ഇങ്ങനേയേ വശപ്പെട്ടത്തിയതിൽ പിനേ, ആ സ്ത്രീ അകത്തു ചെന്നു് ഒളിമുറിയിൽനിന്ന് രണമല്ല നേ വിഴിച്ചു് പുരത്തേക്കു കുട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു. അമ്മ യുടെ പിറകേ രണമല്ലരാജാവു് വിനീതനായി പദ്ധ്യം തനാപൂർവ്വം നടന്നവയ്ക്കന്നതു് എററവും അതുത്തേതാടു് കുടിയാൻം മകൾ കണ്ടതു്. അവളുടെ മുന്നിൽ ചെന്ന രാജാവു് സൗമ്യാദ്ധ്യത്താടെ കൈകൊടുത്തു. അവരിൽ വായം രാജാവിനേ അർഹത്വപോലെ അഭിവാദനം ചെയ്യും ആശാംഡായി.

താൻ ചെയ്ത അപരാധത്തിന് ആളും ക്ഷമയ്ക്കായി” യാവിക്കയാണ് രാജാവും ചെയ്തും. പിന്നീട്, തന്റെ പ്രതിജ്ഞാപാലനത്തിന് അദ്ദേഹം അവഗണാട്ടു സാഹാ-യുത്തിനായി അത്മിച്ചു. ശത്രുവായിരുന്നാലും, ശരണാ-ഗതനാക്കയാൽ അദയം നൽകേണ്ടതും ധമ്മമാണെന്നാറി ഞ്ഞും അവർത്തിവരും രാജാവിന്നേരം അത്മന്നയേ പെത്ത ഷ്ടൈതാടേ കൈക്കണ്ണാണ്. ചെട്ടുകയ്യും ലൈരയേയും വധിക്കുന്നതിന് രാജാവിനേ സഹായിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറായി. ഇല്ലകാരം പുവ്വശത്രുക്കളേ തന്റെ പ്രതിജ്ഞാനിവ്യാഖ്യന്തിനു വേണ്ടി രണമല്ലും ഉപായത്താൽ മിത്രങ്ങളാക്കി.

ശത്രുക്കളേ മിത്രങ്ങളാക്കിത്തിരിക്കുന്ന വില്ല ചെട്ടുകയ്യോ തെരഞ്ഞും അറിവത്തുകൂട്. ബീലമാരേ പേടിച്ചു് രണമല്ലും ഇങ്ങാട്ടു തിരിയുകയേയില്ലെന്ന ധാരണ യാൽ, ബീലനായ കമാരേ സപ്രക്ഷയ്ക്കാണീ അവർ ആത്ര കികയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഭക്തംകൊണ്ടണഡായ മരൊരാഹാ തതാണ്ണന്തു്. സാഹായുത്തിനായി രണമല്ലും പ്രാത്മിച്ചു കൊണ്ടുവരികയാൽ ബീലമാർ മഴവൻ അദ്ദേഹത്തിനു വയ്ക്കായി. പാതാഗ്രത്തിൽ വാഴുന്ന ചെട്ടുകയ്യും മെരയും ശത്രുമല്ലത്തിലായിരുന്നീൻ. എന്നാൽ, ഇതൊന്നും അവൻ അറിയുന്നില്ല.

രണമല്ലുന്നു് മലക്കിലേക്ക് കേരവാൻ തിട്ടക്കമായി. എന്നാൽ, പാതാഗ്രത്തിലേക്ക് ചെല്ലുവാസാളി ഗ്രൂപ്പ് മാർപ്പന്തിൽ ഒരു സിംഹി എ അവസരത്തിൽ പെറ്റ കിടക്കുകയായിരുന്നു. മനഷ്യരേ അഞ്ചേദങ്ങാനം കണ്ണാൽ അവരും ശജ്ജിച്ചുകൊണ്ടതിന്നും. അവക്കു അവെയ്ക്കു കൊല്ലാമെന്നിരുന്നാലും, അവളുടെ ഗർജ്ജനം ശത്രുക്കളേ

ഉണ്ട്രുന്നതായ് വരും. അനുരാഗോ മലയിലേക്ക് കെറി പയനിച്ചെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ കരതിനിനേന്ന കൂം. അതുകൊണ്ട് എഴാനും നാട ക്ഷമിക്കുമാണ് നല്ലതെന്ന് ബീലനാമമാർ രാജാവിനേ അറിയിച്ചു.

ങ്ങ മുഹമ്മദ് പേടിച്ചു് വെരുതേ കാലവൃയം ചെയ്യുന്നതു് പെത്തുപ്പമാണോ? സിംധിയുടെ ഗജ്ജനം കേട്ട് ശത്രുക്കരിക്ക് സംശയമുണ്ടായാൽ തന്നെന്നായും ദോഷ മെന്താണോ? പ്രവർത്താഗ്രത്തിൽനിന്ന് ഒളിച്ചേരുടുവാൻ അവക്കിനി വഴിയില്ല. അമുഖം, വേരേ മെത്തവാലും അകാലത്തിൽ സിംഹഗജ്ജനം ആകാമല്ലോ. രണ്ട് നാലു നാട വിളംബിച്ചുവാണു് ദോഷംനിന്ന് അവകാ ശമിച്ചുതു്. ഇവിടെ നടന്നതെല്ലാം ശത്രുക്കരി എഴുപിനേ കൈകിലും അറിഞ്ഞതുകൂം. അപ്പോൾ അവർ മരിയുവാൻ തന്നെക്കൂം. അതുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധ രാത്രിതന്നേ മലയിലേക്കു കെറി ശത്രുക്കാളെ പാഡിക്കുമെന്നു് രണ്ടമല്ലെൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു.

എന്നാൽ, അങ്കിനെയാവട്ട് എന്ന സമർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട് ബീലനാർ മലകേടുവാൻ മന്ത്രി. രണ്ടമല്ലെന്നാടൊന്നിച്ചു് രാഭ്രാർവംശിയർായ ഓരായിരം ദോഖാ കരി ആ കാട്ടിലേക്കു പോന്നിട്ടുണ്ട്. അവരോടുകൂടി രണ്ടമല്ലെൻ ബീലനാരേ പുരസ്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവർത്താരോ മഹാത്മനിന്ന് മുതിന്നു.

കീഴുംതുക്കായുള്ള മലയാണുതു്. സംഘാരണ നാക്കാക്കം അതിനേയൽ കേരന്നതു് സുഖകമല്ല. അവിടെ നിത്രുപരിചിതനാരായ ബീലനാർ സ്നേഹത്തോടെ മന്ത്രിനിന്ന് പിടിക്കേറിയാൽ മാത്രമേ അനുഭാക്കു് മലമുകളിൽ എത്രുവാൻ കഴിക്കുള്ളി. അപുകാരം രണ്ട്

മല്ലനേയും അന്നയായിക്കേളേയും ബീലമാർ നയിച്ചതു ക്കും. രോദക്കാരാഡ കൈകോത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ട് നെട്ടനീളേ നിരന്ന് പത്രക്കപ്പെട്ടുകൈയൊണ്ട് അവയെ ശതി. എററവും കത്തലോടെ നില്പേണ്മായി അവൾ പരിച്ചു. അവർ സിംഹിയെ സമീപിച്ചപ്പോഴുക്കം പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ഓലാരഗർജ്ജനമണായി. രണ്ടാ മത്രം ഗർജ്ജിക്കുമ്പും അതു സിംഹിയെ രണമല്ലൻറെ പ്രതുന്ന് അവനെയ്ക്കു കൊന്ന.

രണമല്ലനം ആദിക്കാരം, വളരെയല്ലാം കൃഷ്ണപ്പു ക്രിക്കാണക്കിലും, വിശേഷിച്ച് അപായമെണ്ണം ക്രൂരതെ പബ്താഗ്രത്തിൽ എത്തി. അവിടത്തെ ഭർഘം ആകമാനം അപ്പോരാ നില്ക്കായീനമായിരിക്കയോണ്. അതു ഭർഘത്തിന്റെ അതാർഭവത്തെയ്ക്കു മതിലുകേരി മറിത്തു് അവർ കടന്നതുടങ്ങി.

സിംഹഗർജ്ജനം കേടുപ്പോരാം എന്തോ ആചാരത്തു ദാഖനു് അതു കോട്ടയിൽ രോദ മാത്രമേ അല്പമെണ്ണ ശക്കിച്ചുള്ളി. ചല്ലയുടെ പുതിയാണവർ. അവരും ഉടനേ അന്ത്യനേ വിളിച്ചുണ്ടാക്കി. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് വേദ്യമാണാണായതു്. മകര കേടുതു് മേലുഗർജ്ജനമായിരിക്കാമെന്നു് അതു കാലചോദിതൻ വാദിച്ചു. വീണ്ടും അദ്ദേഹം സുവന്നിത്രയിലാണ്. മേലുഗർജ്ജനം തന്നെ യാവാം താൻ കേട്ടിരിക്കുകയെന്നു തോന്തി മകളിം ഉറക്കമായി.

ഓരായിരം രാജപുത്രനാഞ്ചം അതിലധികം ബീലമാജം കോട്ടമതിലിലേയ്ക്കു പിടിച്ചു കേരി കീഴേ ചാടഞ്ചാഴായ ശ്രൂപങ്കൊണ്ട് മാത്രമേ കോട്ടയിലുള്ളവർക്കു ഉണ്ടാക്കും.

ചെറുയും, മെരുക്കും, അവരുടെ ഭൗതികാജം ആയും ചെറിയും യുലത്തിനു തയ്യാറായി. എങ്കിലും ഇതിനു മുമ്പായിരുന്ന് ശത്രുദേഹാക്കിടക്കിൽ ആ ഏതാനം ചിലക്ക് ഉറക്കപ്പീച്ചിൽ എന്നു ചെയ്യു വാൻ കഴിയും। ശത്രുക്കൾ മലയിലേക്കു കേരിവതനു തന്നെ മുമ്പാണുക്കിൽ വച്ചി തന്ത്രജ്ഞകാണ്ട് എതിന്ത്ര നിൽക്കുവാൻ അവർ മതിയായിരുന്നു. അനേകാക്കായിരുന്നു ശത്രുദേഹാർ പബ്ലാറുത്തിൽ എത്തിക്കിരിക്കുന്നവുനു തന്നെയല്ല, അവർ കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ കടക്കുകയും ചെയ്തി രിക്കുന്നു. ചെറുയും, മെരുക്കും, വാസ്തവത്തിൽ, ബന്ധനത്തിലായിക്കഴിഞ്ഞതു. ഇനിയെന്നു അലും അവരുടെ പടയാളികളുംകൈയും ആ ശത്രുപുഡായത്തിൽ മുക്കി തന്താണ്ണംപോയി പ്രാണരക്ഷയ്ക്കായി ഒളിച്ചേംഖാടവാൻ പഴയുണ്ടാ എന്ന മാത്രമേ അവക്കിനി നോക്കുവാൻജീളം. ആ ഉല്ലംത്തിൽ ഒരാട മാത്രം ജയിച്ചു. ചെറുയുടെ മുഖ്യ സചിവനാണ് ആയാൾ. സൈനികവാദം ദാരിച്ചിട്ടാണ് ആ തന്റെജന്മൻ രജ്ജു നേടിക്കുതു്.

കോട്ടയിൽ നിന്ന് ചെറുയും മെരുക്കും ഒളിച്ചേംഖാടന്നതു കണ്ടു് അവരെ രാജപുത്രനാർ പിന്തുടന്ന് പിടിച്ചു. അവരു രണ്ടാംപുതിയ മുമ്പിൽവെച്ചു് അപ്പോധാദാത്തനു കൊണ്ടുകയും ചെയ്തു. ചെറുയേ സുജാ എന്ന രാജപുത്രനും, മെരുക്കേ അതിന്മുകളും എന്ന രണ്ടാംപുതിയനാരു മാണം വധിച്ചുതു്. അന്താടക്കുടി രണ്ടാംപുതിയനു ശരിയായി നിറവേറി. അദ്ദേഹം ചെറുയുടെ പുതിയേ വശഗയാക്കിക്കൊണ്ട് വിജയമർജ്ജത്താണു മടങ്ങുമാണെന്നുണ്ടായി.

നാടൻപെണ്ണിന്റെ പരിഹാസം.

തുന്നേരു ഓഗിങ്ങേന്തേ വധിക്കുകയും മേവാളും ആളുതെ അപദമരിക്കുയും ചെയ്യുവരായ ചെറുയോട്ടം മെര രഘേയാട്ടം പ്രതിജ്ഞയേലു പ്രതിക്രിയ നടത്തിയതേനാട്ട ശ്രീ രണമല്ലരാജാവിന്റെ ഒല്ലു് രാജപുത്രസ്ഥാന മൊക്കേയും പൂഖിച്ചു. മേവാഡിനാണ്ണല്ലോ രാജപുത്ര വംശങ്ങളിൽ ദൈഖു് എററവും പ്രാധാന്യം. രണമല്ലരു മാർവാഡിനു് രണകാലതായിട്ടു സ്ഥാനമെറ്റു. മേവാഡിനേ ശത്രുവാധയിൽ നിന്നു് വിമുക്തമാക്കിയതു് താനാക താരു, രാജപുത്രരാമിൽ പ്രാമാണ്യം തനിക്ക ഭവണമെന്ന രണമല്ലനു് മോധമുണ്ടായി. അംഗേയമരാണ്ണല്ലോ മകള ജിയുടെ പുതനായ കുണ്ഠനേ മേവാഡിലേ റാണയാക്കി അഭിജ്ഞകം നടത്തിയതു്. അന്തുകൊണ്ടു് കംരോണയുടെ നില തനിക്കു് അധിനമായിട്ടാണെന്നു് അംഗേയം അധകൾ ചെയ്തു.

മേവാഡിലേ ഭരണത്തിൽ രണമല്ലൻ മനിച്ചനിന്ന തുടങ്ങി. മാർവാഡിന്റെ എന്നവോലേ മേവാഡിന്റെയും അധിപതിയാണു് താൻ എന്ന ഭാവത്തോടു രണമല്ലൻ ബലാൽ ആവത്തിക്കുകയാൽ മേവാഡിലേ രാജപുത്ര നാക്കു് ആ പരാധികാരം അനുബവമായു് തനിന്നു്. തനിക്കു് അപ്പിയം ചെയ്യുന്നവരെ രണമല്ലൻ മേവാഡിലേ റാണ ചെന്ന മട്ടിൽ ശാസ്ത്രമാറായി. അപ്പോൾ, മാർവാഡിലേ രാജാവു് തങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഭരിക്കാരം ചെല്ലത്തുന്നവല്ലോ എന്നു് മേവാഡിലുണ്ടുവക്കു്

അമർപ്പം കുടി. വാസ്തവത്തിൽ, ചെള്ളയുടെ അപരാജിത തന്ത്രശാഖ, റണമല്ലൻറെ ഈ അധികാരിയാണ് ഒരു കിന്ന് വിപ്രിയമായതു്. തന്റെ സ്വന്തംതന്നെന്നയാണെന്ന സ്ഥാപം ചെള്ളയു് മേഖലിനോട്ടോഴായിരുന്നു. മാവ് ദിലേ രാജാവായ റണമല്ലൻ മേഖലിനെ അങ്ങിനെ സ്ഥാപിച്ചവാൻ കഴിയുന്നതല്ലോ. വിശ്വഷിച്ചു്, റണമല്ലൻറെ കൈകടക്കലാൽ മേഖലിൽ ബഹുനായകത്പര്യ ഇണ്ടായി. സാക്ഷാത് റാണയായ കുംഭൻ അവിടെ വാഴ നംബായിരിക്കേ, റണമല്ലൻറെ മരറായ വാഴയുമായാൽ അതു് ബഹുനായകത്പരം തന്നെയാണോളോ. അതുപുഞ്ച നാടാകരാനം കലങ്ങിത്തുടങ്ങി.

റണമല്ലൻറെ മനസ്സ് മേഖലിലേ അധികാരത്തിൽ തന്നെ വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്, മാർവാദിലേ അവധികരിക്കുന്നതു് എല്ലാം ഉണ്ടായി. മേഖലിൽ തന്നെ റാണയും ഇന്ദ്രാജിലും തനിക്കുതിരെ തിരിയുന്നവരും അഭ്യന്തരാജാണിരുന്നതു്. ചുറ്റുമന്ത്രിനേ പിടിക്കുവാൻ പിടിച്ചുതു വിട്ടാൽ രണ്ടാം സ്ഥാപിതമായാണോളോ. ഒരു കം അങ്ങിനെതന്നെന്നയാണ് റണമല്ലൻ അനുഭവമായതു്.

മേഖലിലേ സർത്തം അഭ്യന്തരിന്റെ ശത്രുക്കൾ താഴായി. തന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്നതു് മാർവാദിൽ അഭ്യന്തരാജു വളരുത്തിവെച്ചിരുന്നില്ല. ശത്രുമല്ലത്തിൽ താൻ നിസ്സഹായനായിട്ടാണ് നില്ക്കുന്നതനെ വാസ്തവം അനുപയുത്തിയും മാറ്റുന്നതു് അഭ്യന്തരാജു താഴായിരുന്നു.

രാജനാടം കുംഭരാണയും മററ രാജപുത്രനായം ദോ സ്ത്രീരണമല്ലനെ വളരെത്തു പിടിച്ചു് ഭയകരമായി വയിച്ചു.

ആ കലാമത്തിൽ റണ്ടുപ്പൻറെ ആരാക്കാരോടും അയിച്ചുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ ദേശാധികാരി സിംഹന്മ ലൈഖന്റ്രൂട്ടി രക്ഷപ്പെട്ടവാൻ പഴയ കിട്ടി. കൂദരാണ്യം മേഖലിലെ മറു രാജപുത്ര നായം കുടി റണ്ടുപ്പനേ കുടങ്ങുന്നതു കൊന്നാട്ടക്ക മാതൃമല്ല, അതേ കാലത്തു് മാർവാദിനേ ആകുമിച്ചു് പിടിച്ചുടക്കകയിം ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു് ദേശാധികാരി മന്മ നാട്ടിലുാതെയായി. അട്ടുന്നെൻ്റെ ഭാഗമായതുാൽ, മകന്മ നിർദ്ദേശിക്കായി അഞ്ചുളിഞ്ചും ഉഴുവേണ്ടിവന്നു.

മേഖലിൽ നിന്നു് ബഹിപ്പുതനായതിൽ ദേശാധികാരി സിംഹന്മ ഒഴിം വേദമില്ല. തനിക്കു് പിതൃപെപതാമഹ മായുഷു രാജും അന്ന്യായമായി നഘ്നപ്പെട്ടതിൽ അദ്ദേഹം ത്തിന്മ അമധ്യം കുടി. തന്റെ അട്ടുന്നെൻ്റെ മേഖലിൽ അന്നർധമായി അധികാരം ചെലുത്തിയതിന്മ ആ നം്ബുകൾ അദ്ദേഹത്തെ കൂർമ്മായി വധിച്ചുതുപോരാതെ, ഈതി എന്നു് അവർക്ക് ചെയ്ത ദഹാപകാരത്തെ തീരെ വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ടു് തുന്നിക്കുഴു പിതൃസപദതെ അപദർമ്മചുതു് അതികുർമ്മായിലും എന്നാണു് ദേശാധികാരി ചോദ്യം. ഈ ചോദ്യത്തിന്മ “അതേ” എന്മ മൗപടി കൊട്ടക്കവാൻ രാജപുത്രനാരിൽ ഭർഖം ചിലതണ്ണായി. മാർവാദിലെ അധികംപേരും മേഖലിനേ പേടിച്ചു് അടങ്കിയിരുന്നതെയുള്ളൂ.

വെളിനാട്ടകളിൽ ഒളിച്ചു നടന്നകൊണ്ടു്, ശ്രദ്ധമായി കൂത്തുനാരെ അയച്ചു് മാർവാദിയിന്നിന്മ മറുമായി ഏതാനം പടയാളിക്കുള്ള ദേശാധികാരി സിംഹന്മ നേരുവാൻ കഴിത്തു. മാണ്ഡപുരമാണു് മാർവാദിലെ മുഖ്യസ്ഥാനം. മാണ്ഡപുരം സ്വാധീനമായാൽ മാർവാദ മുഴുവൻ വീണേട്ടക്കുന്നാരു് സുകരമാണു് അദ്ദേഹത്തിനു

റിയാം. എതാനമുഖ്യങ്ങൾ സെസന്റ്രേത്തക്കാണ്ട് അദ്ദേഹം മാണ്ഡപുരത്തെ ആകുമില്ല. അവിടെയുള്ള മേഖാ ദിനോന്ന് ബലം ഭജ്ജുക്കുമായിത്തന്തിനാൽ ആ യുദ്ധത്തിൽ വലുതായ നഷ്ടത്താട്ടകുടി ദ്രാധസിംഹൻ ചിന്തിരിഞ്ഞൊടുക്കഴയ നിർബ്ബഹമായിരുത്തി.

എന്നാൽ, ഇതുവരുക്കാണ്ട് ദ്രാധസിംഹൻ നിരാഗനായില്ല. പല രാജാക്കന്നാരോടും സാമായുത്തിനായി അദ്ദേഹം അല്ലത്തില്ലെന്നാക്കി. അവക്കാക്കിം മേഖാദി കൊട്ട് ഇടയുവാൻ ദൈയത്തുമാഖായില്ല. അപ്പും അദ്ദേഹം വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനിരഞ്ഞി. പല നാളുതേതെ പരി ശ്രമംകൊണ്ട് കരെയോക്കു പടയാളികൾ കുറച്ചുമാറ്റത്തിനാണായി. ആ ബലത്തോടുകൂടി രണ്ടാമതും മാണ്ഡപുരത്തെ നിരോധിയില്ല; അതിലും അദ്ദേഹത്തിനും അപാജയമേ ഉണ്ടായിരുത്തി. പിന്നെയും യുദ്ധത്തിനായി അദ്ദേഹം ഒരുജാറി. ഇപ്പുകാരം പലവട്ടവും അപ്പുംപും കൊട്ടുന്ന പടയാളികളെത്തെല്ലാം മാണ്ഡപുരത്തിൽ ബലിക്കൊടുത്തിട്ടും പലമാനം ഉണ്ടായില്ല.

ദ്രാധസിംഹൻ പിതൃസദ്ധാരിയാണെല്ലാ, മേഖാദിലേ കംഭരാണയുടെ പിതാമഹി. ആ വലിയ റാണി അവിടെ ആയുഷ്മാനിയായി വാഴുന്നുണ്ട്. തന്റെ സദ്ധാരണൻ തന്റെ പുത്രൻ രാജും ഗ്രാമക്കുലുക്കിൽ നിന്നു വീണ്ടെടുക്കുവാൻ യേണ്ടി എത്രതെല്ലാം പ്രയതിച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ട് ആ റാണി വിസ്തുരിക്കുന്നതെല്ലാം. ആ സദ്ധാരണൻ പുത്രനെന്ന നിലയ്ക്ക് തന്നോടും വലിയ റാണിക്ക് അനന്താപദ്മനാഭക്കമെന്ന വിശ്വസിച്ച് ആ പഴിക്കു ദ്രാധസിംഹൻ രാജുല്ലാത്തേതിനായി ഉള്ളമില്ലെന്നാക്കി. ബാല്യകാലം മുഴുവനം ദ്രാധസിംഹൻ മേഖാദിരാജയാനിയിലാണ് വളർന്നിരിക്കുന്നതു്. അന്ന്

തന്നോടു വലിയ റാണിക്കണ്ണായിരുന്ന വാസല്യം അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴിലും കാക്കുന്നണ്ട്. സമേചനരേഖയാളും തന്നോടുള്ള വാസല്യത്താളും തന്നെ ആത്മനയെ നിരാകരിക്കയില്ലെന്ന കരതി, താൻ അക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇതു ഷ്യോറവിപത്തിൽനിന്ന് തനിക്ക് വല്ല മോചനവും നൽകുന്നമെന്ന് കേണിരുന്നകൊണ്ട് ദോധസിംഹൻ ആ വലിയ റാണിക്ക് എഴുത്തെടുത്തു. സമേചനരൂപത്രങ്ങൾ ആ കഷ്ടപ്പാടുകളും അറിഞ്ഞു് റാണിക്ക് എററവും അനന്താപ്രഭാഗി. എന്നാൽ, ഇത്വക രാജുകാർത്ത്യങ്ങൾ കൂൽ ഒരു അധികാരമില്ലാത്ത റാണി എങ്കിനെയാണ് വത്സലനായ ദോധസിംഹനെ സമാശപസിപ്പിക്കുന്നതു്? എതായാളും, തന്നെ പേണ്ടുനോടു് ഇക്കാർത്ത്യത്തെ കാരിച്ചു് എന്ന പരബ്രഹ്മനാക്ക തന്നേ എന്ന് റാണി നിശ്ചയിച്ചു.

പിതാമഹി വിളിക്കുന്നവെന്ന കേട്ട് കംഭേധാ റാണി അഭ്യങ്കാടു ചെന്ന. ദോധസിംഹൻറു എഴുത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്ന് റാണി കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ദോധസിംഹാരം കംഭേഡ ഒരേ രാജധാനിയിൽ ദൈമിച്ചു വളരുവാണെന്ന്. അതുകൊണ്ട് കംഭേഡ ദോധസിംഹനിൽ സ്ഥാപിപ്പായ്ക്കില്ല. പിതൃപൈതാമഹമായി ദോധസിംഹനുള്ള മാർവാദരാജും അദ്ദേഹത്തിനു തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് പിതാമഹി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുവോധി അതിനെ പ്രതിക്രിയിക്കുന്നതു് എന്നകൊണ്ടും കൂതശ്ശത്തെ യാകയില്ലെന്നു് കംഭേഡരാജുകയും ചെയ്യാം. മാർവാദിലേ ചെറിയെങ്കിൽ ഭാഗമെക്കിലും ദോധസിംഹൻ എന്ന് കൊടുക്കണമെന്നേന്ന് വലിയ റാണി വാചിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, അഭ്യന്തരപോലും അശക്തതായിട്ടുണ്ടു് കംഭേഡയുടെ നില. മേഖലിലേ രാജപുത്രനുമാർക്കം ചിത്രതാ

റിലേ പെത്രമാക്കം റണ്ടില്ലെനിൽ ഭർഭരണത്താൽ കലാ ശലായ വിപ്പേഷം ഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. റണ്ടില്ലെനേ വധി ക്കയും, അഴക്കുമാം രാജും അതുകൂടിച്ചു പിടിക്കയും ചെയ്തി കൂടം ദേവദാരുടെ ആ പേപേഷം ശമിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണിനിക്കുന്നതു് തും സ്ഥിതിക്കു്, റണ്ടില്ലെന്നു് പുത്രനു് മാർവാദിൽ സ്ഥാനം കൊടുക്കേണ്ടതു് അവരോടു പറഞ്ഞതാൽ അതു് തനിക്കു് അപൂർവ്വത്തായെങ്കുമെന്നു് കംഡിരാണ പേടിക്കുന്നു. ആ രാജപുത്രമാരേയും ആ ദേപ്തരക്കാരേയും അപൂർവ്വക്കിലും പിന്നക്കിയാൽ, തന്റെ നിലാട്ടിയോടു അപൂർവ്വക്കിലും പിന്നക്കിയാൽ, തന്റെ നിലാട്ടിയോടു അപൂർവ്വക്കിലും പിന്നക്കിയാൽ, അതുകൂടിയും അപൂർവ്വക്കിലും പിന്നക്കിയാൽ, അവക്കു് അപ്രീയമായ കാര്യം അവരോടു പറയുവാൻ അപൂർവ്വത്തിനു് ദൈഹിക്കുമായില്ല. എങ്കിലും, തന്റെ പിതാമഹിക്കു് വിപ്രിയം ചെയ്തതെന്നും, യോധസിംഹത്തെ ദ്രോഹിക്കുതെന്നും, അപൂർവ്വത്തിനു് പക്ഷമുണ്ട്. ആകപ്പോടെ ആലോച്ചിച്ചതിൽ ഒരു ഉപാധം അപൂർവ്വത്തിനു തോന്തി. യോധസിംഹൻ സപന്തം പരാക്രമത്താൽ മാണ്ഡുപുരത്തെ സപാധിനാക്കുന്നതായാൽ, അതിനേ വീണോട്ടുകൂട്ടു കാര്യത്തിൽ താൻ മുന്നി ടന്ത്രിലും എന്നു് കംഡൻ പിതാമഹപിയേ അറിയിച്ചു. മാണ്ഡുപുരത്തിൽ ഇപ്പോഴുള്ള സെസന്റുതെ യോധസിംഹൻ ജയിക്കുതുന്നു വേണും. അതിനു് അപൂർവ്വമാം കൈതനായാൽ, പിന്നീടു് മേവാദിൽ നിന്നു അങ്ങോടു് സെസന്റുതെ അയയ്ക്കുതയില്ല. ഇപ്പുകാരം പെത്രത്തു പുതിയതെ ചെയ്തയാൽ വലിയ റാണിക്കു് അപ്പും ആരക്കിട്ടി. ഉടനേതനേ തും നിശ്ചയം യോധസിംഹനു റാണി അറിയിക്കുയും ചെയ്തു.

മാണ്ഡുപുരത്തെ യോധസിംഹൻ കീഴടക്കുന്നതെ ആണിനേ? വളരെനാടം പരിഗ്രമിച്ചു് അപൂർവ്വം ശേഖരി

ചുത്തന ഭക്താരെല്ലാം ഹതിനുന്പുണ്ടായ യുദ്ധങ്ങളാൽ നഷ്ടരായിരിക്കുന്നവർ. മാണ്ഡപ്പരത്തിലാവട്ടേ, മഹത്തായ ബലമാണ് ശത്രുവിനുള്ളതു്. അതിനേന്തക ക്ഷവാൻ നിസ്സഹായനായി ഉഴുന്ന ദോധനസിംഹന് കോപ്പുവിടേ? എങ്കിലും അദ്ദേഹം നിത്യത്വാഹിയായില്ല. പലനാൾ നടന്നുനടന്ന് അദ്ദേഹിങ്ങം നിന്ന് കുറേ ഭക്താരെ അദ്ദേഹം ശൈവരിച്ചു. അവരെ നയിച്ചു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം മാണ്ഡപ്പരത്തെ വളർത്തു. എററവും പാഞ്ചാംഗായ യുദ്ധം അപ്പേഴ്സിംഗായി. അസാമാന്യമായ വിശ്രൂതരാകുമങ്ങളോടു ദോധനസിംഹന്റെ പടയാളികൾ ചൊംത്രന്ത്രനിന്നു. ഏന്നിട്ട് ഫലഭേദങ്ങൾു്? ശത്രുക്കളും ഒത്തു് ഒരു മഹാപുണ്യാഹമം; ദോധനസിംഹന്റെ ഒരു ചെരുതോട്ടു്! ദോധനസിംഹൻ തന്നൊയാണ് ടുടക്കം തോററതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പടയാളികളിൽ നിക്കവും ചെത്താട്ടങ്ങളി. അവശേഷിച്ചുവൻ നാലുവഴിക്കും പാതയും മറയുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും ദോധനസിംഹന് എങ്കായി ഉഴുന്നുനടക്കേണ്ടി യണു. ഉണ്ണവാൻ ഉടക്കവാനം ചോല്ലും വകയില്ലാതെ നാടുനാടായി അദ്ദേഹം തന്നെണ്ടിന്നന്ന് കേഴുമാരായി. ഭാർവാദിലെ രാജാവും മേഖാണിന്റെ രക്ഷകനമായിരുന്നു ആ. രണമല്ലൻറെ രാജുാർഹനായ പുത്രനാണ് ഇപ്പു യാചകൻ എന്നു് ആരും അറിഞ്ഞതില്ല.

എങ്കോ എന്തോ ഗ്രാമത്തിൽക്കൂട്ടി കൈനാടം ദോധനസിംഹൻ തനിയേ നടക്കുകയായിരുന്നു. വിശദ്ധു് ചീസുഹനായപ്പോൾ, അഭ്രികേ കണ്ണ വീട്ടിലേക്കു കേരി, കുറച്ചു. ചോറിനായി ഇരുന്നു. തുംഭിന്നടക്കനു പാവപ്പെട്ട പിശ്ചക്കാരനെന്നു അഭ്രതാപത്രത്താടു ആ ഗ്രാമത്തിലെ നായിക അദ്ദേഹത്തിന്നു് ചോറു കൊടുത്തു.

അംഗേധിയം ആരെന്നു് ആ സ്കീ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അതു് അനേപച്ചിക്കേണ്ട കാഞ്ഞവമില്ല. ചോദ്യ അട്ടപ്പിലേ പാതുത്തിൽ വെന്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോഴി ഒരു പിശ്ച ക്കാരൻ വന്നു് ഇരക്കുന്നതു കേടുതു്. ഉടനേ ആ ചുട്ട ചോദ്യ അട്ടപ്പിൽ നിന്നുതന്നേ ഒരു കിണ്ണത്തിൽ അല്ലോ കോരിയെട്ടതു് യാചകനു കൊടുത്തു്. പിശ്ചപ്പിന്റെ ഉംകുകൊണ്ടോ, സഹജമായ ആവേഗംകൊണ്ടോ ചോ രെട്ടതു് ഉള്ളൂന്നതിനായി യോധസിംഹൻ ചോറ്റിന്തു് നടവിലേക്കു് വിരലുകൾ കടത്തി. ചുട്ടചുടെയുള്ള ചോ രായതുകൊണ്ടു് അതിനുള്ളിലേക്കു കടന്ന ആ കൈവി രലുകൾ പൊത്തി. പൊത്തിയ കൈയിനേ വെളിയി ലേക്കു വലിച്ചുട്ടതു് അംഗേധിയം ഉംതിന്തുക്കണ്ടി.

ഉംനാട്ടിലേ ഒരു തൃഷ്ണിവല്ലസ്കീയാണു് ആ മുഹ നായിക. താൻതരത്തിൽപ്പെട്ട ജാടവംശമാണു് അവ കൂടെതു്. അവരു ആ യാചകൻറെ വിഡ്യാർത്ഥിത്വം കണ്ടു് പിരിച്ചു. എത്ര പിശ്ചപ്പേഖക്കിലും ചോദ്യ കാണുന്നോ ചുഡ്യും ഇതുകയികമാക്കുമോ ആവേഗം എന്നു് അവരി ക്കു തോന്തി. “എന്തോ, താൻ ആ യോധസിംഹനെ പ്പോലെ വിഡ്യാർത്ഥിനു കാണിച്ചുവള്ളോ” എന്നു് ആ സ്കീ പരിധസിക്കയും ചെയ്തു.

“താൻ ആ യോധസിംഹനെപ്പോലെ വിഡ്യാർത്ഥിനു കാണിച്ചുവള്ളോ” എന്നോ! യോധസിംഹനെക്കാറി ചുംബി ഇര ശാഖിപ്പായം യോധസിംഹൻ താനുന്നയാണു് കൈരക്കുന്നതു്. അതുള്ളതമോ സംഭവമോ എന്തൊക്കെങ്ങും അംഗേധിയത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ശൃംതിക്കണി. തന്നെ ചെല്ലു നേടുത്തല്ലോ എന്തൊങ്കി വിഡ്യാർത്ഥമാണു് പിന്തു തന്നതു്. എന്നു് യോധസിംഹൻു് ജീജതാസയുണ്ടായി.

“അമേ, ദോധസിംഹൻ്റെ എത്രൊക്കാൽത്തിനും എൻ്റെ ഉള്ളിനും തമിൽ എന്നാണ് ബന്ധം? ദോധസിംഹനിൽ അമുകാലം വിധിപ്പിത്തം എന്നാണ്? അതുപോലെയാങ്ക വിധിപ്പിത്തം താൻ ഇവിടെ എന്നാണ് കാണിച്ചുതു്?” എന്നു ദോധസിംഹൻ ആ ഗ്രഹനായിക്കയോടു് വിനയപുരം ചോദിച്ചു.

ഗ്രഹനായിക അപ്പോൾ പറത്തുതാവിതു്:— “തനിക്കെള്ള എത്രാണം പടയാളിക്കെള്ളക്കാണ്ടു് എങ്കി നെയാണു് യുലത്തിൽ മുന്നോരേണ്ടതെന്നു് ദോധസിംഹനും അറിഞ്ഞുകൂടു. ആതുവേഗത്താൽ അപ്പേരും നേരേ മാണ്ഡപുരത്തെ ആകുമിക്കവാനാണു് ഓട്ടന്നതു്. ഒരേ അടിക്കു് ആണു; മഹാകാംതും നേടാമെന്നു് ആ ഭർഖുലൻ മോദിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു് ആ പ്രധനത്തിൽ അംഗേയത്തിനു് എപ്പോഴും അപജയമുണ്ടാക്കന്നതു്. ചുറ്റു പാടും ശ്രൂതി ചെരുചെരുഗ്രാമങ്ങളേ ആലുമാലും കുന്നാനായി പശ്ചാത്യക്കിക്കൊണ്ടു്, സപ്പബലങ്ങേ വർലി സ്ഥിച്ചു്, ഒട്ടകം മാണ്ഡപുരത്തെ നിശ്ചായിക്കയോണു കുംഭ ദോധസിംഹനു് നിശ്ചയംായും ജീവമാക്കുന്നു. താൻ ഭർഖുലനാണെന്നാക്കാതെ, ഒരോ ഓട്ടത്തിൽ നട്ട വിലേക്ക പാതയുകേരുന്നതുകൊണ്ടു് അംഗേയത്തിനു് അടിക്കടി വീഴ്ചാളിവയ്ക്കു. ആതുപോലെയാണു്, താൻ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ചെയ്യുതു്. ചുട്ടോരാണിതെന്നു് പുകകൊണ്ടു് തനിക്കു് അറിയാമല്ലോ. അതകിൽ നിന്നും അല്ലാല്ലുമായി പുട്ടിതു് ഉണ്ടതുംഞ്ഞനാൽത്തായാൽ, ഒട്ടകമാക്കുവാഴുക്കൾ നട്ടവിലേ ചോറും തണ്ണതു് പാകമാക്കുമെന്നു് ആതുവേഗത്താൽ താൻ ഓട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് തന്നേർ വിരലുകൾ ചൊള്ളുമാരായി. താനും ആ ദോധസിംഹനപ്പോലെ വിധിപ്പിത്തതിലേക്കു

മാടി എന്നു് താൻ പാത്രത്തു് ഇപ്പോൾ മനസ്സി വായോ?"

ഈപ്പോഴേയാധികനു് കാൽപ്പനിക്കായുള്ളിട്ടും.. ആ തുഷ്ണിവല്ലൂട്ടിയുടെ പരിഹാസത്തിൽ നിന്നു് അദ്ദേഹം വെളിച്ചും കണ്ടു. താൻ ആരെന്നു വെളിപ്പേട്ടതി ശ്രൂട്ടായും അദ്ദേഹം ആ സ്ത്രീയോടു് പിന്നൊയോന്നു് സംസാരിച്ചില്ല. ഒദ്ദേശിയോഗമാണു് ആ സ്ത്രീയിൽ നിന്നു താൻ കേട്ടതു് എന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. ഉണ്ണന്തിലായിതനില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ്. കദേ പടയാളിക്കുള്ള ശേഖരിച്ചു് ഓരോ ഗുരുത്വത്തോടു സ്ഥാപിനമാക്കിക്കൊണ്ടു് മാണ്ഡലുരുത്തെ ആകുമിച്ചു് വിജയം നേടുണ്ടതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം മുകാഗ്രമായി ആലോചിച്ചതുടങ്ങി.

നവമായ ഉറേഷതോടും ആരുശാവധിനായ ദൈയ തുഞ്ചതാടംകൂടിയാണു് യോധിസിംഗൾ ആ വീടിന്റെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടതു്. വിജയലക്ഷ്മിയുടെ മദ്ധാസം അദ്ദേഹം മനസാ കണ്ടു. ഇടിത്തുവിനു മനസ്സു് അദ്ദേഹത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉറപ്പോടെ പൊങ്ങിനിൽക്കുത്തോന്നു്. നഗര ഔദ്ധൂലേഷം ചവല്ലാതെ അകലേയുള്ള ജനപ്രഭാഷി ലേഷം അദ്ദേഹം ചെന്നു. അവിടങ്ങളിലുള്ള രാജപുത്ര കുടംബങ്ങളിൽ നിന്നു് യുവജനങ്ങളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ആരോധായനം അഞ്ചുസിക്കുവാൻ കളരിക്കു എന്നുപ്പെട്ടതി. രാജപുത്രന്മാർ ജന്മനാ സമർപ്പിയൻ്നരാണു്. മരണ ദയം അവക്കില്ല. വേദ്യഹാടംവോലയുള്ള ഒരു വിനോദമാണു് അവക്ക് പോരാടൽ. വിശ്വഷിച്ചു്, യോധിസിംഗിന്റെ പക്ഷത്തിൽ സ്ത്രായവലമുണ്ടനു് അവ-

ക്കറിയാം. തനിക്ക് പിതൃപെപദാമഹമായുള്ള രാജുദേഹ വീണാട്ടുക്കവാനാണല്ലോ അദ്ദേഹം തുനിയുന്നാതു്. ഈ ഉള്ളമത്തിൽ ധർമ്മാത്മാക്ഷേമായ ഗ്രാമവാസികൾക്കുണ്ടാം അതുകൂടുതല്ലെങ്ങായി. ഇങ്ങിനെയെല്ലാംകൊണ്ടും പ്രായ സിംഹന്മാരും ആ ജനപദങ്ങളിൽ നിന്നു് കുറേ പടയാളികൾ ഉണ്ടായ്ക്കും. അവരെക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അട്ടത്തെ ചുത്തായുള്ള ഓരോ ഗ്രാമത്തെ അതുകൂടിചുകൊണ്ടു് പത്ര കൈപ്പുത്തുക്കു മുന്നോട്ടുവാൻ തുടങ്ങി.

അനുകൂലമമായ ഈ ശത്രിയിൽ യോധസിംഹങ്ങൾ ബാലം അത്രുതാവഹമായി വർഖലിച്ചു. ഓരോ ഗ്രാമത്തെ താഴി സപാധീനമാക്കുന്നതിൽ വലിയ അത്യാസമാനം ഒവണ്ടിവനില്ല. എതാനം മാസങ്ങളാൽ പാലേ ഗ്രാമ അഴിം അദ്ദേഹത്തിന്മാരും വരുമായി. ആ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നു് അഴിം പാണവും അധികമധികം വളരുന്നവനും. ബാലം കുടഞ്ഞാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടിന്മാരും വിസ്തൃതിയും കുടി. മാണ്ഡുപുരത്തിന്റെ ചുറവുട്ടത്തിലുള്ള ജനപദങ്ങളിൽ മികവാരമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്മാരും കീഴുക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അതുകൂടുതലും കൊണ്ടുപെട്ടുവരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരുവെന്നുണ്ടി.

വേണ്ടനെതെല്ലാം തിക്കത്തതിൽപ്പിനേ യോധ സിംഹങ്ങൾ മാണ്ഡുപുരത്തെ അതുകൂടിചുവെച്ചു. പല തുള്ളികൾ കുടിച്ചേന്നാൽ അതുതന്നെന്നാണല്ലോ പെരുവെള്ളം. അങ്ങിനെയുണ്ടായ പെരുവെയോടുകൂടി അദ്ദേഹം മാണ്ഡുപുരത്തെ നിരോധിച്ചു. അവിട്ടു നിന്നും മേഖലാം ചെസന്നും അപ്പോഴേ ഉണ്ടാക്കി. യോധസിംഹങ്ങൾ അതുവരെയുള്ളം അവക്ക് പുന്നുമായിരുന്നു. ഈ വലിയ പെരുവെയ്യുടെയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്മാരും തങ്ങളേ കടക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു് അവർ വിചാരിച്ചുതല്ല. ഗ്രാമങ്ങൾ

ഇതുകൊം എന്തോ ചില ചെട്ടത്തങ്ങൾ അതു ഭാഗത്ത് കാണിക്കയാണ്” എന്ന് അവർ സാരമാക്കാതെയാണി തന്നത്. ഒട്ടകം, നാലു ദിക്കിലേയും ഗ്രാമങ്ങളോടുകൂടിയും കൈമിച്ചു ചെന്ന് ഒരേ ബലമായി പെട്ടെന്ന് മുനിച്ചതു കണ്ണപ്പും അവർക്ക് മിച്ചിച്ചുനിൽക്കേണ്ടി വന്നു. ’

മേഖലാസെസന്റും യോധസിരഹസ്യവും തമിൽ മാണ്ഡ്യുപുരത്തിൽ വെച്ച് പാരഞ്ഞായ യുദ്ധമുണ്ടായി. ഇതു ഒട്ടകത്തേതു പ്രയതിമാണെന്നും നിശ്ചയ തന്ത്രാടെ യോധസിംഹൻ കേരിക്കേണ്ടി അടക്കു. നവമായി ഉജ്ജപ്പലിക്കുന്ന പരാക്രമതന്ത്രാടെ എതിത്രകൊണ്ടു വരുന്ന അദ്ദേഹത്തേതു തട്ടിനിത്രവാൻ ശത്രുക്കൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. മേഖലാസെസന്റിലേ നായകൻ ഹതനായി. ആ സെസന്റും പൊട്ടിച്ചിതറി. അതിലേ അസംഖ്യം ഭക്താർ ചെത്താട്ടക്കാർ. ശേഷിച്ചുവർ ജീവനും വേഗമി ഓടിയെല്ലാക്കയും ചെയ്തു.

മാണ്ഡ്യുപുരം ഇപ്പുകാറും യോധസിംഹൻും വശഗമായി. വിജയഹഷ്ടേന്താടെ അദ്ദേഹം നഗരത്തിൽ പുശ്വരിച്ചു. നഗരവാസികളിൽ അധികംപേരും രാഞ്ചാർ വംശീയരാകയാൽ, അതു വംശത്തിൽ യമാന്ത്രായം രാജത്പദത്തെ അർഹിക്കുന്ന യോധസിംഹനും അവിടെയെ ആം സപാഗതമെ ഉണ്ടായിരുത്തു. അതു റണമല്ലപുത്രൻ ജനങ്ങളുടെ ധർത്ഥപോലെ മാണ്ഡ്യുപുരത്തിൽ രാജാവായി വാണിഞ്ഞുട്ടുക്കാം.

മേഖലിലേ മറ്റു നാടുകളേ പിടിച്ചുകൊന്നതു യോധസിംഹനും പിന്നീട് ഒട്ടം ഭജ്ഞരമായില്ല. മാണ്ഡ്യുപുരം സപാധിനമാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിനേരു ബലം ശത്രുക്കൾക്ക് ഭജ്ഞയമായിത്തിന്നിട്ടുണ്ട്.. ആപുവുവിക്ക്

മാറ്റി മേവാലിലെ സിംഹാസനം ദേയഡിംഗാൾറ താബോന് അറിയുന്നവരായ നാട്ടകാർ അദ്ദേഹത്തെ സവ്വാത്മനാ അനൈക്കുലിച്ചുനിന്നതെയുള്ളി. അവർ മേവാ ദിനും കീഴടങ്ങിനിന്നതും എതിക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലായു യാൽ മാത്രമാണും. ആ ശക്തി ദേയഡിംഗാൽ പിണ്ടുകിട്ടിയപ്പോൾ സപാതത്രപ്രത്യേകിം അവരിൽ വുള്ളും. പരമാരോ ആ നാട്ടിൽ നിന്നും ബാട്ടിക്കുവാൻ അവർ കുട്ടത്തോടെ ഇളക്കി. അതിന്റെ ഫലമായി ഏഴ് വഷ്ടിനിപ്പുറം മാർവാലിന്റെ പുനർല്ലാഭം ദേയഡിംഗാൾ ഉണ്ടാക്കും ചെയ്തു.

മാർവാലിന്റെ ആധിപനായി അഭിശേഷകം കഴിഞ്ഞെ ഉടനേ, അനന്നതനാർ ആ ഗ്രാമത്തിൽ വെച്ചും താൻ ഉണ്ടുന്നതു കണ്ടു പർവിഹസിച്ചു ആ നാടൻപെണ്ണിനേ മാത്രനിർവ്വിശ്വാസ പുജിക്കുവാൻഓരോദേയഡിംഗാൾ അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്തു. ദേയഡിംഗാൾ സ്ഥാപിച്ചതാണും രാജച്ചത്ര സ്ഥാനത്തിൽ തുപ്പാഴുള്ള ദേയഡിംഗാൾ.

സിവാജിയുടെ പിതൃജനം.

മഹാരാജ്ഞസാന്തുഷ്ടത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠാപകനായ മഹത്തിരിവിബാജിമഹാരാജാവു് യഗ്രൂരിരിയായി ഇന്നും ക്രമണ്ണയലത്തിൽ പ്രശ്നാഭിച്ചുവഞ്ചാംഗങ്ങളോ. അങ്കു ധർത്തിന്റെ അമ്മയും അച്ചുനീം തമ്മിൽ വിവാഹം നടന്നതായ ആ സംഭവവും കുറെയേറെ രസാവഹമാണോ.

ശിവാജിയുടെ അമ്മയുടു് ജീജാബാധിയെന്നാണ് പേരു്. അമ്മയുടെ മനോഹരങ്ങളുണ്ടാണു് മകൻറെ ഉത്തരവാദിന്തിനാലും ആയാരം. ശൈത്യവീതിയെത്തു ക്ഷാരക്കു് മകൻറെ മനസ്സിനേ വാല്പര്യത്തിൽത്തന്നേ വിള നിലമാക്കിയതു് അമ്മയാണു്. തൃഥാത്താലാണു് വിജയ മഹാകാക്കരയെന്നും, വിജയമാണു് യശസ്സിന്റെ ഉത്തരവ സ്ഥാനമെന്നും, മരഞ്ഞൾമും ഗപ്പലമാകന്നതു് യശസ്സുകാണ്ടാണെന്നും സരസക്തമകളുക്കൊന്തു് ശൈശവം മുതൽക്കേ മകൻറെ മനസ്സിൽ അമ്മ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. വയസ്സുനായപ്പുാഴേയുടും മകൻറെ പുരോഗതിയേ മിത്രാ പദ്ധതിക്കളും സുകരമാക്കിപ്പോന്നതു് അമ്മയാണു്. സംസ്കാരാധന ചുത്രവാസലുത്തിന്റെയും, സുസ്ഥിരമായ മാതൃക്കത്തിയുടേയും നിബർഖനങ്ങളാണു് ജീജാബാധിയുടെയും ശിവാജിയുടേയും ജീവിതങ്ങൾ.

கேவலம் ஸாமானுக்குத்திலழ்டு ஜிஜாவொயியுடே
ஆகனங். பூதிக்குந்வெத்தின் மிகவேரிய அளவிலேயாக
யான் அது செஷ்டாயுவதி பிரிந் வழங்குது. கால

‘ഒപ്പങ്ങൾക്ക്’ അനുകൂലമായി ഭ്രാഹ്മസ്ഥിരത്വം അഭിചൃവികൾ തുടർക്കാണ്ട് ഡീരതയോടെ കാഞ്ചക്കറയും നിവർക്കിക്കുന്ന തിൽ ജീജാബാധിക്കളും ഉച്ചിതജ്ഞത്തിൽ അനുബന്ധമാണ്. ഏതു മഹാകമ്മമും അസ്ത്രിജ്ഞമായി നടത്തത്തക്കവണ്ണം ശിവാജിയുടെ മനസ്സിനും വച്ചസ്സിനും ബലമുണ്ടാക്കിയതും ജീജാബാധിയിൽനാണ്. ശിവാജിയുടെ ആ ദീർഘ പ്രശ്നി അമ്മയിൽ നിന്ന് കിട്ടിയതാണ്. അദ്ദേഹം തുടരെ തുടരെ വിജയം നേട്ടവാൻ കൈതനായതും അമ്മയിൽ നിന്ന് നേടിയ കോപ്പകളാലാണ്. ആ അമ്മയുടും വിവാഹസംബന്ധമായി ബാലപ്രത്യാഗം നടന്ന സംഭവത്തിലേക്ക് ഇനി നാം തിരിയാം.

അമ്മമെംബൊടിലേ നിജാംഷാരാജാവിന്റെ സേനാപതിയായി യാദവരാവു എന്നും വിത്രുതനാരുതെ പരാക്രമാലി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉൾന്ന് ജന്മിയും വലിയ വിത്തസന്ദനമാണും യാദവരാവു. രാജസഭയിൽ അനന്ത്രപ്രഭുമായ വശിതപ്രഭും അത്രയും പുജ്യതയും അദ്ദേഹത്തിനില്ലെന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, “രാജാ” എന്ന ബഹുമാനപലം നിജാംഷാ അദ്ദേഹത്തിനും സംസ്കൃതിയോടെ നൽകി. രാജായാദവരാവു സപ്തനും മാഡികാരങ്ങതാട്ടക്രടിയ നാട്വാഴിയായിട്ടാണും വാണിയന്നായും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധിപത്രിയാണും ജീജാബാധിയിലേ.

രാജായാദവരാവുവിന്റെ കീഴിൽ ഒരു പട്ടാളത്തുവന്നാണും മല്ലാജി. അദ്ദേഹം മഹാരാജ്ഞവംശിയന്നാണും. യാദവരാവുവിന്റെ പ്രീതിക്കു കൈവണ്ണം ചെറിയെങ്കിൽ സെസന്റ്റിന്റെ നേതൃത്വം വധിച്ചുകൊണ്ട് മല്ലാജി ഏററവും വിനിതനാക്കി വത്തിച്ചിയുന്നു. വിചുംഘം നടന്നും പല സംവശംഖ്യയിൽ കഴിഞ്ഞിട്ടും

അങ്കേയത്തിനു് അപത്രലാത്തതിനു് യോഗമെന്നായില്ല. ഇതിൽ അങ്കേയം ശോകാനുരനായി. പുത്രനായി പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടു് പലേ മുത്തങ്ങളിൽ അന്നജീച്ചിട്ടു് മലമുണ്ടായില്ല. ഒട്ടകം, ഷാമേറീമു് എന്ന ഒരു ഫർമ്മിറിന്റെ അങ്കേയം ശരണം പ്രാപിച്ചു. ആ ഫർമ്മിറിന്റെ അന്നന്മാഹത്തായ മല്ലോജിക്കു് രണ്ട് പുത്രന്മാരുണ്ടായി. ഫർമ്മിറിൽ അങ്കേയത്തിനുള്ള കേതിയുടെ സുചകമായി ജോലിച്ചതുനു് ഷാജി എന്നം, കനിഞ്ഞച്ചതുനു് ഷശീജി എന്നം പേര് കൊടുത്തു.

മല്ലോജിയുടെ ആ ജോലിച്ചതുനു് ഷാജി ശരേരു വം കഴിഞ്ഞു് ബാലുത്തിലെത്തിയപ്പോൾ, അരികേ യുള്ള കൊട്ടാരത്തിൽ സാധാരണമായി ലീലാവിനോദ ത്തിനു് ചെന്നതുക്കളി. തങ്കുറ ഒരു കീഴ്ത്തോഗാസമന്ത്രം അന്തരക്ഷക്കുന്നതനു നിലയ്ക്കു് രാജാ യാദവരാവു ആ ബാലങ്ങ പ്രിയത്തോടെ ലാളിച്ചിരുത്തു. ജീജാബാധിക്കു് ഷാജിയെക്കാരം ഒരു വയസ്സു ശാത്രുമെ കരവുള്ളൂ. അവരി തവതം കളിച്ചുക്കാതികളായി. ദിവസംതോദ്ധുണ്ടായ ഇരു സമാഗ്രമത്തിൽനിന്നു് ആ ബാലികാബാലന്മാരിൽ പരസ്യം സ്ഥാപിച്ചു വളരും. വേർപ്പെടുന്നതു് അവക്കു് അസുവമെന്നായി. കൊട്ടാരത്തിലേ മുറഞ്ഞിലും തോട്ട ത്തിലും ഷാജിയും ജീജയും ചേറ്റു് പ്രകർ മഴുവനും കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് അവിടത്തെ സാധാരണ സംഭവമാണെന്നു വന്നു. അവസ്ഥയിൽ ജീജാബാധിയെ ക്കാരം ചുത്രയോ താണവന്നാണു് ഷാജിയെന്നിൽനാലും, ആ കട്ടികൾക്കാവഞ്ഞ, അവരുടെ ലീലകൾ കാണിക്കുവ ക്കാവഞ്ഞ ആ അന്തരം ഒട്ടം വിചാരവിഷയമായില്ല. കൊച്ചുകട്ടികൾക്കു് അപരോട്ടം എങ്ങനെയും ഇപ്പോൾ

കളിക്കാമല്ലോ എന്ന മാത്രമേ കൊട്ടാരത്തിലുള്ളവർക്ക് അപ്പോൾ തോന്തിയുള്ളൂ.

വഷ്ടംതോറും മദ്ദനാത്സവം കൊണ്ടാട്ടകയെന്നാൽ ആ നാട്ടിലേ പതിവാണ്. ആ ഉത്സവത്തിനു് ‘ഹോലി’ എന്നാണ് അവിടങ്ങതേ പേരു്. അക്കുല്ലുത്തേ ഹോലി ക്കായി രാജാ യാദവരാവു സ്ഥാനിച്ചുന്നസരിച്ചു് അദ്ദേഹ തതിന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ നിന്തുകളിൽ ഉള്ളാഗ്രഹമന്നാൽ കൊട്ടാരത്തിൽ വന്നതുടർഖിയിരുന്നു. അവരേവരും ഒപ്പൻം വിഭാഗാഭാത്മം സരസസ്ല്ലാപത്തിൽ എപ്പുട്ടീരിക്കു വോരു, മററാരിടയ്ക്കു ഷാജിയും ജീജയും പതിവുപോലെ കളിക്കയാണ്. ചരുപ്പുരം ഇണ്ണങ്ങിക്കൊണ്ടു് അനന്നു ചിന്താക്കി അവർ കൂടിപ്പിക്കുന്നാൽ യാദവരാവു കെത്തുക്കേതാടേ നോക്കി. ഇതുവരും സുത്രപരാണ്. ഇതുവരും സ്നേഹംബല്ലതമാണ്. അങ്ങിനെ അവരേ കുഞ്ഞുക്കുണ്ടു് കത്തുമലത്താൽ യാദവരാവു വിവരിക്കായി. “അഞ്ചുന്നൂറും എററവും അന്നത്രപരാണ് ഇതു കട്ടിക്കടു” എന്നു് അദ്ദേഹം തന്നെത്താൻ മറന്നുകൊണ്ടു് ആ അവസരത്തിൽ ഉച്ഛരിച്ചുവോയു്! ഷാജിയുടെ പ്രിതാവായ മഴല്ലാജി അതു കേട്ട്. അവിടെ കുടിയിരുന്ന എപ്പും വരുവായം കേരം ക്കേത്തെന്നായാണ് യാദവരാവുവിൽനിന്നു് ആ, വാക്കു പുറപ്പെട്ടതു്. എന്നാലും, മല്ലാജി ആ വാക്കു് എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് എല്ലാതെയും വീണ്ടും കേരംപുറിച്ചു. ഷാജിക്കു് ജീജയേ വിവാഹം ചെയ്തു കൊട്ടക്കുവാൻ രാജാ യാദവരാവു ഉള്ളിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ആ വാക്കിൽനിന്നു മല്ലാജി അത്മം കല്പിച്ചതു്. മല്ലാജിയുടെ വ്യാവ്രാന തതാൽ അങ്ങളുള്ളവക്കും അങ്ങിനെതന്നെ തോന്തി.

ധനികനാവ്ശ്രീ, ദരിദ്രനാവട്ടു, വിവാഹസംബന്ധമായി ദരിക്കലും നേരുക്കാണ്ടും മില്ലാവാക്കു് പുറപ്പെ

കുവിക്കെതാനു് അക്കാലത്തു് വിധിയിണ്ടു്. അനന്തരലു മാനോ പ്രതിക്രൂലമായോ വല്ലതുകൊന്നു് പറഞ്ഞുചോയാൽ, പിന്നെ അതേ പടി നടന്നുകൊള്ളുണ്ടോ. വാക്കിനേ ലംഗ്ഭിച്ചാൽ, അതിക്രമിന്നുണ്ടാകുന്ന ഒല്ലാരകമ്മങ്ങൾക്കും ദൈഹ്യാനുമല്ലു. തുല്യമായി ആഭിജാത്യമുള്ളുവൻ തമിൽ മാത്രമേ അനു് വിവാഹം നടക്കുകയുള്ളൂ. ആഭിജാത്യ തേത നിശ്ചിക്കുന്നതിലാണു് വഴക്കെല്ലാം. വിവാഹ തനിനുംഡായ വാദാനത്തേ ആരുകിലും പിന്നവലിച്ചാൽ പ്രതിപക്ഷാർത്ഥിന്റെ ആഭിജാത്യത്തിനു് അനു് ഭേദങ്ക മായേക്കും. തന്മൂലമുണ്ടായ പല യുദ്ധങ്ങളിലും പുത്രകമ കൂളിൽ നാം കാണാറുള്ളതാണെല്ലാം. ഏററവും കയറ ഫോട്ടുട്ടിയല്ലാതെ വിവാഹകാര്യത്തിൽ അനു് ആരിൽ നിന്നും വാക്കൊന്നും വെളിപ്പെട്ടുനന്നതല്ല. വെളിപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അനു് ഉറച്ചതനേ.

യാദവാവാവിന്നേരു ആ വാക്കിനേ സന്തുടിയും ഉറപ്പിക്കവാൻ മല്ലോജി മതിന്നു. രാജാവിൽനിന്നു് യാദ ക്ഷീകരായി അവിർഭവിച്ച ആ അഭിനന്ദനവാക്കക്കുള്ള വിവാഹനിയുക്കമായി പ്രാബൃംഗിച്ചുകൊണ്ടു്, തനിക്കു നൽകിയ തുംബ ആശയേ തുനി വല്ല മഹത്വാലും പിന്ന വലിക്കുമാ എന്നു് മല്ലോജിക്കു് അറിയേണ്ടതായി വന്നു. മല്ലോജിയുടെ തുംബ നിലയെ സദസ്യരംഭപ്പാവക്കും ശരി വെച്ചു. അനാത്രപവധുവരന്മാരാനുന്നു് ഷാജിയേയും ജീജയേയും കുറിച്ചു് ഷാജിയുടെ അപ്പും മറ്റു പലതും കേരളക്കു് ജീജയുടെ അപ്പും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അനു് വിവാഹസമ്മതാണു് അഞ്ചേല്ലാവക്കും ഏകക്കണ്ണു മാറി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. രാജാ യാദവാരാവു കുട്ടി. ഷാജിയുടെ ശ്രദ്ധക്കുന്നങ്ങളിലും, ആ ബാലനിൽ ജീജ

യുജീഷ രാഗാധിക്കൃവും കണ്ണതിൽ അവർ തമ്മിൽ ഒലി ലും ഇതുപോലെ ഒരുമിച്ചു സൗഖ്യകാജ്ഞ ടേ എന്നും യാദവരാവവിനു തോന്തീട്ടണ്ട്. എക്കിലും തന്റെ ഒരു കീഴുള്ളാഗസ്തൻറു മകനും, സ്പന്തം പ്രീയപ്പത്രിയു വിവാഹം ചെയ്തുകാട്ടക്കുന്നതും ആഡിജാത്രത്തിനും ഉചി തമാഞ്ഞാ എന്നും അദ്ദേഹം ശക്കിക്കുന്നു. ആ സംശയ തെരു അദ്ദോധ അവിടെ വെള്ളിപ്പുട്ടത്തിയാൽ അദ്ദേഹ തേരു മിച്ചാവാലിയെന്നും ബന്ധം ലിത്രുക്കും അവഹസി ആച്ചുക്കും. കൊച്ചുകട്ടിക്കളേ സംബന്ധിച്ചും, വെള്ള കൈയു കുകംകൊണ്ടു മാത്രം വിവാഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, വേരേ വിനോദങ്ങൾക്കിടയ്ക്കും, വല്ല വാസകക്കളും പറഞ്ഞു വിട്ടുന്നതായാൽ അതരു സർരംഖ്ലുന്ന സഹാധാനത്തോടെ, ജീജയേ ഷാജിക്ക് കൊടുക്കുന്നതും തനിക്ക് സംഭവിച്ചും താൻ ശത്രുവരമില്ലാതെ, യാദവരാവു ആ സമസ്തിൽവെച്ചും ആവത്തിച്ചും പറഞ്ഞു.

വിഞ്ഞ കഴിത്തും യാദവരാവു അന്തിപ്പരത്തിൽ ചെന്നും, പത്തിയുടെ അഭിമതം എങ്ങിനെയെന്നാറിയു വാൻ, താൻ ജീജയുടെ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചും വാസകകാടുക്കുകയുണ്ടായതും സവിസ്തുരം പറഞ്ഞു. അതരു യുദ്ധം കേട്ടപ്പോധ എത്രയെന്നില്ലാത്ത വെരുസ്യമാണും പത്തിക്കുണ്ടായതും. വാദാനം പിന്നവലിക്കേണ്ടിവന്നും, അതിൽനിന്നും എത്രെന്തിലും ആവത്തുകരം സംഭവിച്ചാലും ജീജയേ ഷാജിക്ക് താൻ കൊടുക്കുന്നതിലും എന്നു ആ മാനിനി ശരിച്ചു.

“നമ്മുടെ ഒരു സ്വാഭാവികാരന്തോടു മകന്തിലും ഷാജി! ഈ കൊട്ടാരത്തിൽ വളരുന്നവയേ ആ കട്ടിലിലേയ്ക്കും തഞ്ചിവിട്ടുന്നതും? നമ്മുടെ മകളെ ഒരു ഭ്രംതന്റെ മകനും

വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്താൽ ഇത് കലത്തിന്റെ അഭിമാനത്തിനും നിലയെവിടേ? അതിലിജാത്രുംകൊണ്ട് നമ്മുക്കാഡി മീതേയോ, നമ്മുടെ തുല്യമോ അതു കുട്ടം ബാത്തിലേക്കല്ലോതെ നമ്മുടെ പുത്രിയേ നാം അധിക്കരിച്ചു മോ? എന്നൊരു കഴിവില്ലായുള്ളകൊണ്ടാണ്, മകളുടെ ജീവന്ത്വത്തും, കലത്തിന്റെ അഭിമാനത്തും അങ്ങും കൈടക്കാവാൻ പോകുന്നതു്? നാം ഈ താണത്തിലേയുള്ള ഹരാക്കിയാൽ നമ്മു ബന്ധുജനങ്ങൾ അപദേശിക്കുവി പ്പിയോ? വാദാനപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാതെയിരുന്നാൽ അപകീര്ത്തിയിട്ടുണ്ടാക്കംമകിൽ, സപ്രതം ചുത്രിയേ ഒരു ട്രിത്യനു കൊടുത്തു് തന്നെത്താൻ അധിച്ചതിക്കുന്നതിനേക്കാറും അതു അപകീര്ത്തിയാണു സുസ്ഥം.”

ഭാര്യ ശ്രദ്ധകാരം വാദിച്ചുപ്പോറു എതിരെന്തിൽക്കൂട്ടുവാൻ രാജാ യാദവരാവു ശക്തനായില്ല. വാദാനത്തെ ലംഗിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ദേഖിണ്ടു്. അതിനേക്കാറും അധികം ദേഹാണു് ഭാര്യയെ പ്രതികുലിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനുംതു്. ഒരു ട്രിത്യനേരും ചുത്രം തണ്ടനേരും മകളേ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതു് വലിയ കുറച്ചിലുതന്നെന്നാണു അദ്ദേഹത്തിനും തോന്തീട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു്, കുട്ടക്കം ഭാര്യയുടെ പ്രിയംഫൂലലു അദ്ദേഹം അതു വിവാഹനിശ്ചയത്തിൽ നിന്നു പിന്നാറി. സപ്രതാ അള്ളക്കളുമായി ‘അരുളാചിക്കാതെ, പിനോട്ടു ഓരു ക്ഷിട്ടജുള്ളു് യദ്ദെന്നും താൻ എന്നോ പരാത്യപോരും വിവാഹനിശ്ചയമാണെന്നു കരിത്തുതെന്നും, ജീജ യേ ഷാജിക്കു കൊടുക്കുന്നതു് തന്നേരും ഭാര്യയുള്ള മരഠം പ്രിയമല്ലായുള്ളതു അതു് തന്നിക്കു ശരിവയേളും കുറിവന്നിരിക്കുവെന്നും രാജാ യാദവരാവു അടുത്ത അവസ്ഥ ത്തിൽ മല്ലാജിയേ മുത്തുവത്താൽ അറിയിക്കുയും ചെയ്തു.

സദസ്സിൽവെച്ച് തന്നോട് പറഞ്ഞതു് യാദവരാവു പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നവുന്ന കേട്ടപ്പും മല്ലാജിക്ക് ലഭിച്ചാൽ തല താഴോന്തണ്ടിവന്ന്. ജീവികയ്ക്കായുള്ള ഉള്ളാഗംകാണ്ട് മല്ലാജിക്ക് യാദവരാവുവിനേക്കാറു താഴു യുണ്ടകിലും, പരമ്പരാഗതമായ ആളിജാത്രംകൊണ്ട് യാദവരാവുവിനേക്കാളും ഉയർച്ച തനിക്കുമണ്ഡനാണു് മല്ലാജിയുടെ ഭാവം. തന്റെ ആ ആളിജാത്രതേ അകാരണം ചവിട്ടിനേയ്ക്കുന്നതു കൊടുക്കാണ്ട് മല്ലാജിക്ക് അടങ്കിയിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ജീജയേ ഷാജിക്ക് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കാമെന്നു് മാനുമാരായ പല താഴും കേരിക്കുകയുണ്ടായാദവരാവു പറഞ്ഞി കൂടിതു്. ഇപ്പുകാരം ഇനി നടക്കാതെയിരുന്നാൽ തന്റെ കലത്തിനു് ദോഷമെന്തോ ഉജ്ജീവനു് നാട്ടിലെങ്ങും സംശയം പരക്കുമെന്നു് മല്ലാജിക്ക തോന്തി. കലാലി മാനുക്കു സംരക്ഷിക്കുവാൻ തനിക്കു ചെയ്യുന്നതാൽ പരിത്രാഗം യാതൊന്നുമില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. തന്റെ പുത്രനുകുകാണ്ട് ജീജയേ വിവാഹം ചെയ്തിച്ചി ക്ലുബതെ തനിക്കിനി വേരെ കാഞ്ഞമില്ല എന്ന ക്ലുബത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പുരാപ്പുച്ച. തങ്ങളുടെ കലാലിമാനത്തിനു് ബാധകമാകുമാണു് യാദവരാവു വാദാനത്തെ പിൻവലിച്ചതിൽ മല്ലാജിയുടെ കുടംബാംഗങ്ങൾക്കു അമർഷമുണ്ടായി. അവർ മല്ലാജിക്കിൽ തേജസ്സു വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തന്റെ ഉള്ളാഗം നഞ്ചിമാകന്നു തായാലും, സ്വാച്ചിയോട് ചൊരുതേണ്ടിവന്നാലും, തനിക്കുള്ള ആളിജാത്രതേ പരിപാലിച്ചു കഴിയു എന്ന ഉറപ്പും മല്ലാജി തുറഞ്ഞി. വാദാനത്തെ ലംഘിച്ചു തിനു് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി യാദവരാവുവിൽ അച്ചരാധം ആരോപിച്ചു.

മല്ലോജിക്ടംബവും യാദവക്ടംബവും തമ്മൽ വഴി കായി. മല്ലോജിയും യാദവരാവുവുമായി വാക്കേററവു മണംബാക്കി. സ്റ്റായവാദംകൊണ്ട് ഫലമിശ്രനായപ്പോൾ മല്ലോജി യുലത്തിനും കോസ്റ്റിട്ട്. ചില്ലറയായി വെട്ടം കത്തം. അന്നയായികരം തമ്മിൽ അടങ്കിയിട്ടുണ്ടായി. രണ്ട് കട്ടംബവങ്ങൾക്കിടയിൽ ആളിജാത്രത്രെതെ സംഖ്യിച്ചുള്ള ഈ വഴിക്കിൽ നാട്ടകാരേ വെരതേ നശിപ്പി ക്കൈത്തന്നു കുത്തിക്കൊണ്ട്, താൻ ആരംഭിച്ചു ആ യുലത്തെ മല്ലോജി വേരെന്തൊരു വഴിയിൽ ചുജക്കാവാൻ തോക്കി. അദ്ദേഹം യാദവരാവുവിനെ പ്രദപ്ത യുലത്തിനായി പിഴിച്ചു. തന്നെ അവമാനിക്കുകൊണ്ട്, താങ്ങും തന്റെ ശത്രുവോ ദരിച്ചുവിണിടല്ലാതെ താൻ അടങ്കിന്നതല്ലോ എന്ന ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രദപ്തയുലത്തിനും ബലക്കുന്നായി.

ഉല്ലോഗംകൊണ്ട് മല്ലോജിയുടെ നാമനാശം യാദവരാവുവെക്കില്ലോ, ആളിജാത്രത്താൽ ഇത്തവഞ്ചം തുല്യരാജാന്മാരും നാട്ടിലെല്ലാവക്കും അറിയാം. മഹാരാജുവം ശത്രീൽ ആ ഇത്തവഞ്ചിടയും കട്ടംബവങ്ങൾ ഒരേതരത്തിൽ ഉയന്ന്‌വത്നേനു. അതുകൊണ്ട്, മല്ലോജിയോട് വിവാധസംബന്ധമായുണ്ടായ വാദാനങ്ങളു യാദവരാവു പിന്നീവലിച്ചതു ഉചിതമായില്ലോ എന്നും നാട്ടകാക്കിടയിൽ പക്ഷുമായിട്ടുണ്ട്. യദവരാവു ചെയ്തു അക്കാരണം മല്ലോജിയേ അവമാനിക്കൈത്തന്നെന്നാണും പലക്കം തോന്തീടുമാണ്. ഇത്തവക്കിടയിൽ ആളിജാത്രത്രെതെ ക്കരിച്ചു പിണക്കുമുണ്ടായാൽ അവർ തമ്മിൽ പ്രദപ്ത യുലം നടത്തുന്നതും ജനസമ്മതം തന്നെയാണും. അതുകൊണ്ട്, മല്ലോജിയുടെ ഇതു സാഹസരാത്രെ ആദ്യം നിരോധിക്കുവാൻ ചെന്നില്ല.

മല്ലോജിയുടെ സാരംഭം കണ്ടു് കൊപാവിഷ്ണവാക്യിന്റെ രാഖവരാവുവിനേൻ്റെ നില. ജനപക്ഷം മല്ലോജിയിലേയുള്ളു് ചായുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ വേറേ വഴിക്കു് നശിപ്പിക്കാവാൻ റാവുവിനു് ശക്രമണം ആശയം ഒന്നാം, ഒഴികെടിച്ചുകൊണ്ടു് പിന്നാൻ നിന്നാൽ ജനങ്ങൾ അവധിസ്ഥാപനമന്ന കണ്ടു് യാദവരാവു ശൈഖ്യത്തോടെ ശത്രുവിനോടു് എല്ലാവാൻ തയ്യാറായി. സ്വന്തം പത്രികയും, ട്രാൻസ് പുത്രനു കൊട്ടക്കാന്തിനേക്കാൾ, യുലത്തിൽ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും, അതാണു് അധികും മാനം ഏനു് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

യാദവരാവുവിനേറായും മല്ലോജിയുടെയും അധിവക്തിയായി വാഴുന്നതു് അധമമഭിബാശിലേ നിജാംശാരാജാവാണു്. അദ്ദേഹം തന്റെ സെസന്റ്രത്തിൽ പടിപടിയായി പല ഉദ്ദോഗസ്ഥന്മാരെയും നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ, മേലേ പടികളിലെലാനിൽ യാദവരാവുവും, കീഴേക്കിലെലാനിൽ മല്ലോജിയും പ്രവർത്തിക്കാനെവേണ്ട ആളുള്ളത്. ട്രാൻസ് മല്ലോജിയെക്കിൽ, യാദവരാവുവും ട്രാൻസ് തന്റെ. പരാധരിനന്നായ ഇരുവർ തമ്മിലാണു് ആഭിജാത്യത്തേപ്പുറം ഇരുവർക്കുണ്ടാം!

മല്ലോജിയും യാദവരാവുവും പ്രദപ്പായുലത്തിനു് സന്നദ്ധരായി നിൽക്കാനെവെനു് നിജാംശാ അറിത്തെ. പ്രദപ്പായുലത്തിൽ ആരെക്കിലുമൊരാറാം മരിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം ഇരുവർക്കുണ്ടാം. അവസാനിക്കാനെത്തലും. കുടംബം അളിയ്ക്കുന്നതിൽ അതു പരന്ന പരന്നു് നാടെങ്കാം കുലങ്കാം. തന്റെ സെപ്പരത്തിനു് അതു് ഭോഷമാണുന്നു് നിജാംശാക്കണ്ടു്. വിശ്വേഷിച്ചു്, ദോധനശൈലീയാരായ രണ്ടു്

ചൊരാക്കുമശാലികൾ തനിക്ക് നഷ്ടമാക്കുന്നതു് കെട്ടം സുസ്‌ഹമ്മല്ലോ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നകയും ചെയ്യു. യാദവരാവുവിനെപ്പോലെ മല്ലോജിയും രാജുരക്ഷയ്ക്ക് വേണും. രാജുരേതു താഴ്ന്ന ഇരുസ്തുംഭങ്ഗമളാണുവർ. നിരംകൊണ്ടല്ലോതെ, ഉറപ്പുകൊണ്ടു് അവക്ക് തമ്മിൽ രാജദിഷ്ട്രും പുതുാസമില്ല.

അന്തുകൊണ്ടു് മല്ലോജിയേയും യാദവരാവുവിനേയും, പിന്നുക്കു തീർത്തു് ഇണക്കനാതിനു് നിജാംഷാ ഇന്നിട്ടു. മകോജിയുടെ പുഠികമായ കലഗ്രേത്യുതയേക്കൻറിച്ചു് യാദവരാവുവിനു് തക്കമില്ല. അവധിക്കൊണ്ടു് തന്നെ ക്കാരം താഴീയാണു് മല്ലോജി എന്നാണോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിഥ്യമായ വാദം. അതു കേട്ടു്, അതിനു് പരിധാരം നിജാംഷാ വിധിച്ചു. മല്ലോജിയേ അന്തായിരു കുതിര പ്രടയാളികളിൽ ഒന്താവാക്കി. പുന്നാ, സുഖാ, എന്നീ രണ്ട് താലുക്കുകളിലേ ഇന്തിപ്പം അദ്ദേഹത്തിനു് ഒഴിച്ചതുകൊടുത്തു. രാജാ എന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ടെന്നും മല്ലോജിക്ക് നൽകി. ഇതുംകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശഗതതാലും മല്ലോജി ഉയ്ക്കുചുന്നായി. ഉചിതനായ നിജാംഷാ ഇല്ലകാരം മല്ലോജിയേ അബന്ധമിച്ചതു കണ്ടു് യാദവരാവുവിനു് നിപ്പുണ്ണം അടങ്കേണ്ടി വന്നു. അഴപ്പാഴം റാവുവാണു് സന്ദേശത്തിൽ ഉയൻനിങ്ങന്നതെങ്കിലും, ഉദ്ദോഗത്തിൽ തനിക്ക് താഴീയാണു് മല്ലോജി എന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് കാണവാൻ ഇല്ലാതെയായി. മല്ലോജിയേ സംബന്ധിച്ചു് നിജാംഷാ ചെയ്തു് യാദവരാവുവിന്റെ അന്തിപ്പരത്തിൽ കേടുപ്പോരി, ജീജയുടെയും അവളുടെ അപ്പുന്നേരയും ഇഷ്ടംപോലെ നടന്നുകൊഞ്ചെടു എന്നു് വിച്ചുകൊടുക്കരേയെ ഉണ്ടായുള്ളി. ജീജയു് അന്നേ സമർമ്മാണു്. യാദവർാവുവിനു്, ഇപ്പോരി സമ്മതംതന്നേ.

രാജസന്നിധിയിൽവെച്ചുതന്നേ യാദവരാവും മല്ലോ
ജിയും ശാന്ത്രോന്ത്രം സ്ഥാപിച്ചേതാടെ ഇന്നക്കീഴശ്ശി
ഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഷാജിയും ജീജയും തമമില്ലള്ള വിവാഹം ഗ്രന്ഥ
പ്രത്തത്തിൽ ഭ്രിവെവഭവങ്ങളാട്ടക്കുടി നടന്ന. വിവാഹം
മണ്ഡപത്തിൽ നിജാംഷാ എഴുന്നള്ളി അതു ദൈത്യതിക്കേൾ
ആയീവർഭിക്കയുണ്ടായി.

മന്ത്രമർ-ലാശൻ മല്ലോജി മരിച്ചു. ഷാജിക്കും
രണ്ട് പുത്രമായണായി. അവരിൽ ഇള്ളയവനാശൻ
ശിവാജി. മന്ത്രമർ-യുള്ളിൽമാസം ഫോം-ബാംതീയതി
ഗിവനോർക്കോട്ടയിലാശൻ ശിവാജി ജനിച്ചു. അതു
ഉൽക്കുള്ളജനനത്തിന്റെ സ്ഥാരകമായി അവിടെ ഒരു
മാർഖവിരുദ്ധം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന.

കു 1 റൂ 1 .

വിക്രമങ്കാണ്ട് ലോകമെങ്ങും വിത്രുതി നേടിയ വരാൻ‌ പദ്ധാബിലേ ശിക്കകാർ. ഭക്തിയോഗത്തെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ട് മഹാത്മാവായ നാഞ്ചക്രമം വാൽ സ്ഥാപിതമായ നവീനമതമാണ് ശിക്കകാരം ടെന്റ്. ശിക്ക് എന്നതിനും പദ്ധാബിലാഷയിൽ ശിശ്വരും എന്നാണ് അത്മം. ഗ്രാവിനേ പരമദൈവതമായി ആരാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവക്ക് ഇങ്ങിനേ പേരു ശാഖായതു്. ആകേ പത്ര ഗ്രാവിരുന്നാർ അവക്കണ്ണം യന്ന. ആലിന്റെ ഗ്രാവിനേ നാഞ്ചക്കൻ. ഗ്രാവിന്റെ സിംഹ നാണ് അന്തരുത്തു. ഗ്രാവിന്റെ മനിപ്പിറം ഗ്രാവിയി അവക്ക് ആരകൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പത്ര ഗ്രാവിലെ ടെന്റും ഉപദേശങ്ങളുടങ്ങിയ “ആരന്മ” തെയാണ് ശിക്കകാർ ഗ്രാവിയിൽ സ്ഥാനത്തു് ഇപ്പോൾ പൂജിച്ചുപോയാതു്.

ആലുകാലത്തു് ഭക്തിവിഷയങ്ങളിൽ മാതൃമാണ് ശിക്കകാരേവരും മുദ്രിച്ചിരുന്നതു് പിന്നീട്, ചില മുകിലരാജാക്കന്മാരിൽ നിന്നും പല വിപ്രത്വക്കളിലും ദേഹരിക്കുന്നതു ഉണ്ടാക്കയാൽ, സ്വപരക്ഷയുണ്ടായി അവക്ക് പല യുദ്ധങ്ങളിലും എപ്പും കുറവിലാണ് വന്ന. അങ്ങിനേ ദേശാദി ക്ഷേത്രത്തിൽപ്പിന്നേയാണ് പേരോടുകൂടി സിംഹൻ (സിംഗ്) എന്നും അവർ മെന്ത്രത്രട്ടം കൂടിയതു്. ഇന്തു കിലേ പരാക്രമശാലികളായ വർക്കാരിൽ ശിക്കകാർ ഇപ്പോഴും മുണ്ടുമാരാണ്.

ଶିକ୍ଷକାତ୍ମକ ଅନ୍ୟରୁତ୍ସବାଯ ଶୋଭିଙ୍ଗସିଂହଙ୍କ
ପାଦ୍ମିନୀ (ପାଦଲୀପିତ୍ରାଂଶୁ) ନଗରତିଳାଳାଙ୍କ ଜନିଷ୍ଟିତୁ^୧ ।
ଆମକାଲାତ୍ମକ ଆମେହରଣକିଲେର ଆମ୍ବାଙ୍ଗାଯ ତେଜ୍ଜ୍ଵଳା
କୁଠ ଲୋକସମ୍ବାଦଂ ଚେତ୍ତୁକୋଣାଳିରିକଣ୍ଯାକୀତାଙ୍କୁ
ଚେପରୁକରେଖାଯ ପଣ୍ଡାବିତ ପଞ୍ଚାଂବୟାଳୁଙ୍କିଲାଳାଙ୍କ
ଶୋଭିଙ୍ଗସିଂହଙ୍କ ଅନ୍ତରତକାଯତୁ^୨ । ଅନ୍ତରଙ୍ଗରିତିକି
ଲାଳାଙ୍କ ଶିକ୍ଷକରୁତ୍ସବକାଳିତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟାନ୍ତି । ଆମିଫେ, ତଙ୍କୁ
ଆମ୍ବାଙ୍ଗାଳକୁ ଶୋଭିଙ୍ଗସିଂହଙ୍କ ପୁରୁତ୍ଵକାଳି ।

କେବଳ ଜୀବାଣୁ ମୁକିଲାଯିପତିଯାଏ ଆମୋ
ଦିଲ୍ଲିଯିଙ୍ ବାଣିଜ୍ୟଙ୍କାରୁ^୫. ଆମ୍ଭେମନ୍ତିଙ୍କେ ରେଣ୍ଟକା
ଲାଗୁ^୬ ହିନ୍ତୁକରିଛା ପଥ ସହାୟତାଙ୍କିଂ କରିବାରୁ
ଆମାଦେଖିବାକିମାନିଟ୍ୟୁଙ୍କୁ^୭. କେବଳ ଜୀବିରେ ଘୁମିକ
ମାତ୍ରରେ କାଲାଗୁ^୮ ହିନ୍ତୁକରିଛା ମଧ୍ୟରେମାନାମାରୁ^୯ ସମ
ଭାବରେତାରେ ପରମ୍ପରା ଲୋହିଛୁ^{୧୦} ମାନିଛୁ^{୧୧} କେବଳା
ଶର୍କୁଷିତିକାରୁ^{୧୨}. ମତସଂବନ୍ଧମାତ୍ର ଯାତ୍ରାରେ
ଚାହେପରିତ୍ରେତକାରୁ^{୧୩} ହିନ୍ତୁକରିଛା^{୧୪} ଅକ୍ଷାଲାଗୁ^{୧୫}, ହିନ୍ତୁ
ଯେଣିବାକିଟିଲ୍ଲ. ରାଜସମୟରେଲେ ଉତ୍ତରକୁ ଝୁମାନାମା
ଛିଏ ଆମୋ ହିନ୍ତୁକରେଇ ଯୁଦ୍ଧ ଉତ୍ସର୍ତ୍ତିକାରୁ^{୧୬}. ମାନ
ସିକ୍ଷାରାଜାବୁ^{୧୭}, ତୋଳାମଲ୍ଲଙ୍କ, ପୀରବୁଲଙ୍କ ଭୁଲଲାଯ
ହିନ୍ତୁପୁରମାଣିକର ଆକ୍ଷେପନ୍ତିକାରୁ^{୧୮} ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତିରେ ସମୟର
ଏବରାବୁ^{୧୯} ଉନ୍ନତପଦବ୍ୟମରାହି ପ୍ରଞ୍ଚେଳିତିକାରୁ^{୨୦}
ଶର୍କୁଷିତିକାରୁ^{୨୧}. ଏଇ ରାଜ୍ୟପୁରୁଷଙ୍କର ଜହାଂଗିରଙ୍କାରୁ^{୨୨}
ଯୁଦ୍ଧ ଆମ୍ଭା. ଜହାଂଗିରଙ୍କେ ଜ୍ୟୋତିରକାରୁ^{୨୩} ବୁଲୁଷୁ^{୨୪}
ରାଜ୍ୟପୁରୁଷମହିଳାଙ୍କର ପୁରୁଷଙ୍କାରୁ^{୨୫}. ହିନ୍ତୁକାରମିଜ୍ଜ୍ଞ ହିନ୍ତୁ
ମଧ୍ୟିମେତ୍ରିକାଙ୍କ^{୨୬} ହାଜିମାରେଇ କାଲାତିଲୁ^{୨୭} ହିନ୍ତୁକା
ମେତ୍ରାଙ୍କ ଉଣଡାଯିଟିଲ୍ଲ. ହିନ୍ତୁକରିଛା ମଧ୍ୟରେମାନାମାରୁ^{୨୮}
ଏବୁକ୍ରୁତକାରୁ^{୨୯} ପ୍ରେମରେତରାରୁ^{୩୦} କ୍ରି ସହାୟିକାରତାରେ
ଏ ଆମୋ ରାଜ୍ୟକାରୁ^{୩୧} କାର୍ଯ୍ୟକାରୀର ରୂପରିତ୍ତିକାରୁ^{୩୨}.

ഞരംഗജീവും മകിലാധിപതിയായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഴ്യത്തിൽ ഇടയ്ക്ക് ചില കാലത്തേയ്ക്ക് മിന്തുമുസ്തിംഗമത്രിക്ക് ഭംഗമുണ്ടായി. മിന്തുക്കരിക്ക് അവർ മുസ്തമാനാരല്ലാത്ത അവരാധത്തിനും ജാജിയായും നൊന്നാത്തതം നികത്തി അവരിൽ പ്രത്യേകം ചുമത്തി. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ മിന്തുപ്രേഷത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം മുഴവൻ ശരംഗജീവിനുള്ളതല്ല. തന്റെ ഭരണകാലത്തിലെ മുഖ്യഭാഗം മുഴവൻ ഒക്സിംപ്രോഗ്രാമ്മേ കീഴടക്കാതിനു വേണ്ടി വീണ്ടും വീണ്ടുമണായ യുലുങ്കളിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനും വിനിയോഗിക്കേണ്ടിവന്നതും. അദ്ദേഹം രാജധാനിയിൽ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ, മന്ത്രാന്തരാധാരയിൽ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥരാജ്ഞങ്ങൾ ഭന്നയങ്ങളാലാണ് മിന്തുക്കരിക്ക് നേരിട്ടേണ്ടിവന്ന വിചത്രക്കളും ഭവിച്ചിരിക്കുന്നതും. അവരുടെ ഭർഭരണം പ്രജകളുടെ ഏകദേശാഗ്രഹക്ഷമതയും, രാജാവിന്റെ വിജയവിന്തുതിക്കളേയും കുല്ലാതെ കെട്ടതു.

ഭരണാധികാരികളുടെ മിന്തുപ്രേഷം കാല്പീരത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ചൊക്കിയതും. അവിട്ടേതു മിന്തുക്കളേ ബലാൽക്കാരമായി മതപരിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടും ചില സാഹസികനാരായ രാജകികരമാർന്നിർത്തുയം മനിച്ചു. അവരുടെ ഭോരക്കമ്മറയും അതു നാട്ടുകാക്കി ചുറ്റുമായി. അപ്പോൾ, തീരുമാനക്കത്താൽ ആത്രരാമാരായ ചില കാല്പീരഭ്രാഹമണർ നാട്ടവിട്ടുടാകി ആപ്പാനും ആനന്ദപൂരിയേ അഭ്യേം പ്രാവിച്ചു. കിക്കരുതവായ തേജ്ഞബഹമുരിന്റെ സന്നിധിയിൽ ലീനരായി പ്രവേശിച്ചു് രക്ഷയ്ക്കായി അവർ മറയിച്ചു. അതു ആത്രനായുടെ വിലാപമല്ലാം കേട്ടതിൽപ്പിനോ, “മിന്തുമതഭ്രത സംരക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ ധന്മാത്മാവായ ഒരു

മഹാപുത്രപ്പാൾ ജീവത്രാഗം ഉടനേ വേണോ” എന്നാണ് അതു ശിക്ഷയുള്ളവിൽക്കിന്ന് അങ്ങളുട്ടാട്ചിജായതു്.

ബാലനായ ഗോവിദസിംഹൻ ഈ സദ്ധർത്തിൽ അനുസ്ഥിതനാണ് അർത്തിക്കേ നിൽക്കേയായിരുന്നു. അനുസ്ഥിത പറ്റണ്ടതു കേട്ടു്, ആ ക്ഷണത്തിൽത്തന്നേ “അംഗദയൈക്കാരം ദ്രോഘനായ മഹാപുത്രപ്പാൾ ഇപ്പോൾ വേറേ ആരഞ്ഞാട്ടു്?” എന്നാണ് അതു കട്ടിയിൽ നിന്ന് എന്തെങ്ഗംമായി മുരണ്ണ യുണ്ടായി. തന്നെ കൊച്ചുമകൻറെ ഭൂത വാക്കു് സാക്ഷാത് ഒഴുവത്തിന്റെ ആശ്രയയാണെന്നു് തേജു് ബഹുമുർഖിനു തോന്തി. മിന്തുമത്തതിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനു് ജീവത്രാഗം ചെയ്യുവാൻ ഉടനേ അദ്ദേഹം തയ്യാറായി.

ഒഹന്തവസ്ഥമായതേതു ബലവത്താക്കവാൻ തേജു് ബഹുമുർഖി ഉത്സാഹിച്ചുതുടങ്കി. ആ ഉള്ളമത്തിൽ ഒരംഗ ജീവിന്റെ ആജ്ഞത്തപ്രകാരം തേജു് ബഹുമുർഖിനു് രാജസഭയിൽ ചെലുംണ്ടി വന്നു. അവിടേവെച്ചു് അവർ തമ്മിൽ മത്തേതങ്ങൾിച്ചു് വിവാദജുണ്ടായി. അതു് മുത്തു മുത്തു് പിണക്കണ്ണത്തിലാറും് കലാശിച്ചതു്. കുംാധാന്യനായ ചക്രവർത്തി മുമാപരാധക്കാരം ആരോഹിച്ചു കൊണ്ടു് തേജു് ബഹുമുർഖിനെ വധിക്കവാൻ വിധിച്ചു്. ആ ഒമ്പാരവിധിയേ രാജകിക്കരമാർ ഉടനേ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

ഈപ്രകാരം തേജു് ബഹുമുർക്ക ഭക്തിയിൽ അക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഗോവിദസിംഹൻ ശിക്ഷകാരിടെ പത്താമത്തേതു ഗ്രജവാചി അഭിക്ഷിക്കുന്നായി. മിന്തുമത്തതിന്റെ സമുല്ലാരണത്തിനു് ദ്രശ്യമുതന്നായി അദ്ദേഹം ഇറക്കി. അല്ലോ അദ്ദേഹം ശ്രൂം മന്ത്രാലയം വിളിച്ചു് മതരക്ഷണ

അതിനായി ഏതാണ ചെയ്യേണ്ടതു് എന്നു് ആലോചിച്ചു. മഹത്തരമായ ഒരു യാഗം നടത്തി ദേവീപുണ്യസ്ഥാനക്കുമുകളിൽ അഞ്ചു മണിക്കൂർ വിജയവും ശ്രദ്ധയുമുണ്ടാക്കുമെന്നു് ആ മുഖ്യമണം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അംഗങ്ങൾ ഒരു അഭിമതംപോലെ ശ്രദ്ധവിഘ്നസിംഹൻ യാഗത്തിനും വേണ്ടുന്ന ഏപ്പാട്ടക്കൈള്ളാം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഒരു ലോപം ക്രാറ്റതു സംഭാരങ്ങളൈള്ളാം ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു് എന്നറവും വധിച്ചു—നിലയിലാണു് യാഗം നടന്നതു്. എന്നാൽ, ആ യാഗത്തിൽ നിന്നു് മതത്തിനേന്നു സമുദായങ്ങളാണ യാത്രായ മുണ്ഡും ഉണ്ടായില്ല; വിന്തവും യതാവും വെള്ളതു നിർപ്പിച്ചവനു മാത്രം!

അനന്തരം, തന്നെത്താൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു് ശ്രദ്ധവിഘ്നസിംഹൻ സ്വന്തമായോരു വഴിയിലേക്കു് തിരിത്തു. അംഗങ്ങൾ “കാത്സാ” എന്ന പേരിൽ ശിക്കകാരിയും നിന്നു് പുതിയോരു സംഘം ഏപ്പെട്ടുത്തുവാൻ ഉള്ളമിച്ചു.

ഒരു ദിവസം, ശിക്കകാരിയും വകയായി മഹാജനയോരു, കുടിയിരിക്കാവേ, അതിനേ നാലിമ്പികരിച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു് സ്വയമ്മംത്തിനേരു സംശ്യാപനത്തിനു് ഒരു മനഷ്യബലി അപേക്ഷിതമാക്കിരിക്കുന്ന എന്നു് ശ്രദ്ധവിഘ്നസിംഹൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകയും, സ്വന്തരീതേതു ബലി കൊടുക്കാവാൻ തക്ക യീരചിത്തവും തൃശ്ശൂരിലെവുമാഞ്ചേരി വരുന്നു എന്നാട്ട വരുടെ എന്നു് അംഗങ്ങൾ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. സദസ്യരിൽ അധികംപേരും ഇതു വിളിക്കുട്ടു് ഉപേഗത്തോടെ മിച്ചിച്ചുനിന്നു. അപ്പോരി ദയാരാമൻ എന്ന വീരമിഷ്ടൻ സ്വപ്നജീവിതത്തേ ബലിക്കാട്ടക്കാവാൻ സന്നദ്ധനായി മുഖസന്നിധിയിൽ നിംഭയം

പ്രവേശിച്ചു. അത് ശിശ്യരുന്നു അക്കദേതയ്ക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പോയി, ഒട്ടനേരം കഴിഞ്ഞതിൽപ്പിനേ, ചെന്നിണം
ത്തിൽ മുജമില വാളോട്ടക്രടി ഗോവിംഗസിംഹൻ ആ
സങ്കയിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു്, സപന്തം ശരീരത്തെ ബലി
ക്കൊടുക്കവാൻ ഇനിയാണെന്നു് എന്നു് വിളിച്ചുപോഡിച്ചു.
സദസ്യർ ഭീതിയാൽ വിരച്ചുകൊണ്ടുനിൽക്കവേ, ധന്മ
ഭാഗൾ എന്ന മററായ ധീരയുവാവു് ജീവത്രാഗത്തിനു
അനിഞ്ഞുകൊണ്ടു് മുത്രവിശ്വർ അടക്കാലേക്കു് ചെന്നു.
ആധാരേയം മുൻപോലെ അക്കദേതയ്ക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പോയി. പുതിയ ചെണ്ണുവാര് കടിച്ചു ദേഹവദ്ധം
തെതാടക്രടി ഗോവിംഗസിംഹൻ പിന്നൊയും സങ്കയിലേ
ക്ക പോന്നു്, ബലിക്കു് ഇനിയും ആരു വേണും എന്നു്
ഗർജ്ജിച്ചു. അപ്പോഴും ഒരു മഹാത്മാഗി അവിടെ മനിച്ചു
വാസിഭായി. ഇപ്രകാരം അഞ്ചുവട്ടം നടന്നു. ആറാ
മതായി ഗോവിംഗസിംഹൻ സങ്കയിൽ വന്ന വിളിച്ചു
പ്പോഴേയ്ക്കും, അവിടെ നിന്നിരുന്നവരല്ലാവരും പ്രാണം
യേതേതാടെ അകലുവാൻ തുടങ്ങി. ഇനി ആരും ആത്മ
ത്രാഗത്തിനു മനിച്ചവാൻ ഇല്ലെന്നു് അദ്ദേഹം കണ്ട്.

പേടിച്ചു പിന്നാറനു ജനങ്ങളേ ഗോവിംഗസിംഹൻ
സാന്തപ്പവുംകും വിളിച്ചുനിൽത്തി, താൻ ഒരു പരീക്ഷ
നടത്തുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളേണ്ണും, യാതൊരു ദേഹം
കമ്മതിലും എപ്പുട്ടെന്നിട്ടില്ലോ എന്നും അദ്ദേഹം പറത്തു
പ്പോരു ജനങ്ങൾ ഉൽക്കണ്ണായോടെ തിരികേ പോന്നു്.
അക്കദേതയ്ക്കു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയിരുന്ന അ ചെറുവ
റേയും, അനന്തരം, അദ്ദേഹം ചാരോത്തരയായി
വിളിച്ചു് ആ മഹാജനങ്ങളുടെ മനിൽ വാദത്തിക്കാ
ണിച്ചു. അവരെ ജീവനോടെ കണ്ണതിൽ ജനങ്ങൾക്കു

எல்லாய அதிருத்தத்தின் அலைவிலூ. மொவின்ஸியில் வேல்மானி சில அடுக்கங்கள் அக்கறைத்துடன் நிற்கி விடும். ஓரோ அடுக்கேயும் அக்கறையில் கொள்ள போயாற் கொரோ அடுக்கினே அடுக்கேயம் அரசுக்கா. அது கைத்தமானால் வாழினால் களிஞர். முதலேவர் தலைக்கே பரிசுக்கையாண்டாரியாதே, வெட்டே பேடித்துக்கா சௌகாசித்துக்கிணதில் ஜநங்கேலுவதும் ஹபூர் லஹஜி தராயில்.

பரிசுக்கையில் விஜயிக்கூடிய அவை ஶிஷுமார்ஸுவ்ஜனத்தின் கீர்த்தநியங்காராயி அவினே விதூணி. யம்த்தினாவேள்ளி ஜீவதூராம் செறுவாற்க தகையிரா தொகைக்கூடிய ஹவராஸ் பூஜைக்காரில் ஸிஂபாலர் என் அவரே மொவின்ஸியில் அலிந்தித்து. அது அதுவே பேரை நேருத்தப்பதிலான் அடுக்கேயம் காஸூஸாலும் ஸமாபித்து. முதலேவரே வியிவோலே ஸுப்யம் கையில்லாயி அவர் பீக்குதிர்வாயி. பின்னிட் அவர்தில் கிண் மொவின்ஸியில் பீக்கு கைக்கொள்ளுகிறார்கள்.

அது காஸூஸாலுத்தத்தின் பூதேநுகம் சில வியினியமைத்துள்ளது. ஸஂஷவத்தில் உரைபூட்டுவது உடலிழை அஷகின் வேள்கியலூ, ஜநதயுடே ஸெந்தாஸுத்தத்தின் வேள்கியான் எடுத்துப்பாடு காட்டும் கரத்து செலுத்தை கொடு. முடியும் தாடியும் தகிழை வழுதுவான் விடுநாத ஸ்வாதை கைஞராம் செறுத்து. லமரிப்பாத்டு யாதையும்—பூக்கயிலுப்பாலும்—உபஞ்சாரிக்குத்து. ஸ்ரீயும் பூஜையும் ஹதாயுவாக்கர் கைக்கூடிய அளவியலை; அதுயோயக்குத்தினாயி ஜீவிதம் ஸம்ஹட்டித்துவராஸ் அவர்க் குடும்பத்தின் ஸுஷநமாகிடுங்களது. ஸ்ரீபூஜை

കൂരോട്ടേപാലേ കൃപാണം (വധ്യ്‌ഗം) ധരിക്കണം. ആ കൃപാണം അവരുടെ പ്രാണനാശത്താലെല്ലാതെ ശരീരം തനിൽനിന്ന് അകലത്തരു്. മഹാജനസേവനത്തിന്നുള്ള താണ് ജീവിതം എന്ന് അവർ ദ്രുംഗ്രാതരായി വര്ത്തിക്കണം. അനാമമാരേയും സ്ത്രീകളേയും രക്ഷിക്കുന്ന തിന്ന് ജീവത്രാഗം ചെയ്യുവാൻ അവർ എപ്പോഴും സന്നഖ്യാതി നിൽക്കുണ്ടാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിധികൾ ഗ്രാമ ക്കെതിയോടെ അഭ്യസരിക്കുന്നവരാണ് കാത്സാസംഘം തനിലേ അംഗങ്ങും.

ഈ കാത്സാസംഘം നാടകക്കനാറു പ്രാബല്യം തന്ത്രാദേവ വർലിച്ചത്തുടങ്ങി. അക്കാദംമുത്തയ്ക്കാണ് ശിക്കകാർ പേരോട്ടക്രടി സിംഹൻ (സിംഗ്) എന്ന ചെത്തത്തുടങ്ങിയതു്. കുമേണ, കാത്സാസംഘത്തിന്ന് മഹത്തായ സെസന്റ്രൂവുമാവുമണായി.

ശിക്കകായുടെ ഈ വളർച്ച ഒരുദിജീവു് കണ്ണക്കുപ്പാറു ഒരു സുസ്ഥമായില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു ചെരുവുടെ ശിക്കകാക്ക്കുന്നിരേ നിയോഗിച്ചു. ആ മുകിലസെസന്റ്രൂ ചെത്തവെള്ളംപോലേ അടിച്ചുകേരിവന്ന് ആനന്ദ പൂരിയേ വളരെതു. എററവും ഓല്ലാരമായ യുദ്ധമാണ് അപ്പോഴുംണായതു്. എല്ലാത്തിലും വല്ലാത്തിലും മുകിലസെസന്റ്രൂ ചെങ്കുത്തുനിന്നിരുന്നതുകൊണ്ട്, ഒരുക്കം ശിക്കകാക്ക് പരാജയം അവിച്ചു. അവരുടെ ബലമെല്ലാം തകന്ന് ചിതറിപ്പോയു്!

ആ യുദ്ധത്തിൽ ശേഖവിനസിംഹൻറെ രണ്ടു പുത്രനാർ മുത്തരായി. വേരെയുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു ഇള്ളയമക്കാളും സരധിന്തുവിലേ നവാബു് മരുരാറിക്കൽ വളരെതു പിടിച്ചു് വെട്ടിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് കുഞ്ചി

കാലങ്ങതകൾ ശിഖവിന്റെസിംഗണം എങ്കുമെന്തും നിലയില്ലാതെ നാടനാടായി ഉഴുന്നനടക്കേണ്ടിവന്നു.

ഒറരംഗജീവിം മരിച്ചുപോയപ്പോരു ശിക്കകാക്കൾ വീണ്ടും ഉദയമുണ്ടായി. കുമേണ ഉയൻനയൻ പണ്ഡിവിൽ മുഴുവൻ ശിക്കകാരണെ രേണുത്തിനും അധിനമായി തനീനും.

ഒരംഗജീവിനേ പിന്തുടനും മുകിലചക്രവർത്തിയായതും ബഹമദ്ദുഷ്ടംവാണും. അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് കാലത്തും ശിഖവിന്റെസിംഗണം തന്റെ പുത്രപാദം തിരിച്ചുകൊട്ടി. ചക്രവർത്തിയാൽ സമമാനിതനും ജനങ്ങളാൽ സംപൂജിതനമായി ശിക്കകാരണെ പരമഗ്രാമപദ്ധതിയും ശിഖവിന്റെ സിംഗൾ കുറച്ചുകാലം വാണും. നിജാമിന്റെ രാജുത്തിൽ ഉരുപ്പെട്ട ഗോഡാവരിതീരത്തുവെച്ചു് മരംവു്-ലാണും അദ്ദേഹം ഇട്ടലോകവാസം വെടിത്തു. അദ്ദേഹത്താൽ സ്ഥാപിതമായ കൃത്യാസഭാലം ഇപ്പോഴുണ്ടു്. ശിക്കകാരിയും അല്ലെങ്കിലും ശ്രീജനങ്ങളും കാത്സയിൽ ഉരുപ്പെട്ടവരാണും. പെരുജനസേവനത്തിനും ആഞ്ചെ ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ കാത്സയുടെ നിലയ്ക്കുപോഴും ദന്താണിയിൽത്തന്നേ.

റീസ് റബ്ബു

റീസ് കാര്യക്രമ കമ്പനിയാണ് ഇതുവായ തെജ് ബെഡ്മൂരിലെ ഡൽഹി ചക്രവർത്തിയായ ഷഠറംഗജീബിം മതദാനായിൽ വധിക്കയുണ്ടായപ്പോൾ. അതു സംഭവം നാം പ്രഭ്രഹമിച്ചതും അതുപരം നോക്കാം.

മന്നുരു-ലാൻഡ് ശിക്കകാര്യക്രമ കമ്പനിയാണ് ഇതുവായി തെജ് ബെഡ്മൂർ അനുപ്രപീഠയെ ആര്ദ്ധരാഹണം ചെയ്യുതും. ഏതാണ്ട് പത്ര വാച്ചുകളാളും 'അംഗീകാരം ശിഷ്യമാരായ ശിക്കകാരെ കേതിമാർഗ്ഗത്തിൽ കുടി നയിച്ചുകൊണ്ട് യഥസ്ഥിതായി വാണി. അപ്പോഴേയും, മകിലുചക്രവർത്തിയായ ഷശറംഗജീബിൽ നിന്നും തന്റെ മന്ത്രിലേയും അംഗീകാരത്തെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് അരുളുക്കു പുരപ്പെട്ടു. അമുതസരസ്വിൽ ശിക്കകാര്യക്രമ അധിപനായി തുച്ഛപീഠത്തിൽ വാണി വരുന്ന തെജ് ബെഡ്മൂർ ഉടൻ തന്നെ പുരപ്പെട്ടു ഡൽഹിയിലേ രാജസഭയിൽ മാജരാ കേണമെന്നാണ് അതു ഉത്തരവിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതും. തെജ് ബെഡ്മൂരിന്റെ പേരിൽ അന്ന് പല അപരാധ അങ്ങളം സക്കാരാളും ഗസ്പദമന്നാർ ആര്ദ്ധരാവിച്ചിരുന്നു. ഹിന്ദു മതവും ഇസ്ലാമതവും തുല്യപ്രാബല്യത്തോടെയാണ് അക്കാദത്തും ഇത്തരേന്ത്രയിൽ ആവർത്തിച്ചിരുന്നതും. അതു റണ്ട് മതങ്ങളിൽ നിന്നും ഭിന്നമായി ഒന്നാമതൊങ്ങ മതത്തിന്റെ രക്ഷകനായി നിന്നും ശിക്കകാരെന്നു പുതി യോദ ജനത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ് തെജ് ബെഡ്മൂർ റിൽ ആര്ദ്ധരാവിതമായ ഇവ്വാപരാധം. ശിക്കകാര്യക്രമ

മതപ്രകാരം ജാതിഭേദമില്ലാ. സർ ജനങ്ങളിൽ പറ
സ്ത്രിയും സാമ്യാദിത്വത്താട്ട വർത്തിക്കേണ്ണമെന്നാണ് അ
തിലേ വിധി. സത്യവും, ചാരിത്രവും, സംഗ്രഹാരവു
മാണ് ജീവിതത്തോടുന്നിന്നുള്ള സാക്ഷാത് ത്രിപാ. മുക്കി നേട്ടവാൻ ഏകമാർഗ്ഗം കേതിയാണ്. ക്ഷേത്രങ്ങൾ
ഒഴുങ്കേയോ തീർമ്മങ്ങളേയോ സേവിക്കുന്നതു് മിത്ര്യാചാര
മാണ്ണനു് വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. ദൈവതപ്പുജയും മതതു
ജപവുമെല്ലാം നില്ലുല്ലങ്ങളാണ്. നിർബ്ബന്ധത്താട്ട
മതസംബന്ധമായ താതൊരു ചടങ്ങിലും എഴുപ്പുടേണ്ണ
തില്ലാ. റിക്ഷകാരാട്ടു ഇള വക വിധികൾ, വിലതു് ഹിന്ത
മതഞ്ഞിന്നാ, വിലതു് ഇസ്താമതത്തിന്നാം വിപരീതമാ
ണുന്ന കണ്ണു് ഓറംഗജീബിന്നു് തേജ്ഞബമ്പുരിഞ്ഞാട്ടു്
വിപേഷണംബാധിട്ടുണ്ടു്. നൃായവിചാരസഭയിൽ ധാര
ഖകവാൻ മുകിലവകുവർത്തിയിൽ നിന്നു പുരപ്പേട്ട അതു
ശാസനം കണ്ടപ്പോരു, അതു മുത്തുവിന്നേര വിളിയാ
ണുന്നു് തേജ്ഞബമ്പുരി നിയുതിയിച്ചു. തന്നേര ജീവിത
കാലം ഇതോടുകൂടി ടെങ്ങപിയെന്നാം ഡൽഹിയിൽനിന്നു്
ഇന്ത്യിങ്ങാട്ടിലെല്ലാം അറിതുകൊണ്ടുതന്നെന്നയാണ്
അംഗീഡേഡം അതു ഉത്തരവിനേ അനുസരിച്ചുതു്. അതിനേ
ലംഘിക്കുന്നതായാൽ, പിന്നെയുണ്ടാകുന്ന വിപതു് ആക
തന്താടകയാണു് അനഭവിക്കേണ്ടി വരിക. സപ്രതാ
സിലബാനത്തിനു വേണ്ടി ജീവത്രാഗം ചെയ്യുന്നതു് ഉൽ
ക്കൂഴ്ചമായ സിലബിയാണു വിശ്രപാസത്താട്ടു അംഗീഡേ
സബൈതു് ഡൽഹിയിലേയ്ക്കു പുരപ്പേട്ടു.

തേജ്ഞബമ്പുരിന്നേര പുതുനാണ്ണലുാ ഗോവിം
സിംഹമഹത. അനും അ കൂദാരനേ ദഗ്ധവിംബരായു് എ
നാണു് വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. പത്രത വയസ്സു മാത്രമായ

வால்காளை் ஹோவின்றாய். அது கட்டியாளை் அறநூல் மறிசென்றாயாக ரிக்ஷகாரரை இரண்டமானதில் வாசே என்று. அதுகொள்ளு தேஜ் பெம்முக் யாத்துவியிலே ஜூாயி ஹரஞ்சும் இரண்டு பூருளை விழிசூ் அன்றுவா காயி சிலது உபலேகிடு.

“എന്നേൻ വാമമുക്കെനു, തൊൻ ഇപ്പോൾ മുകിലാ
ചക്രവർത്തിയുടെ ആളുതെയേ അഭിസരിച്ചുകൊണ്ടു” എങ്കിൽ
മഹിലേയ്ക്ക് പ്രോക്കയാണ്. അവിടെ നിന്നും ജീവ
ഉന്നാടെ മടങ്ങി വരവാൻ ശ്രൂനിക്കും ശക്യമല്ലോ. ചക്ര
വർത്തിയുടെ പ്രിയത്തിനു വേണ്ടി എന്നേൻ സിലിംഗത്തെ
മാറ്റുന്നതായാൽ മാത്രമേ എന്നേൻ അദ്ദേഹം പിടയ്ക്കു
യുള്ളൂ. എന്നാൽ, സത്യത്തിനേന്തിരായി ആരെല്ലാം
എങ്ങിനെയൊക്കെ നിർബ്ബന്ധിച്ചാലും തൊൻ ഇളക്ക
യില്ല. മുഖപരമ്പരയാ തൊൻ വളരെക്കിപ്പോരുന്ന സിലിംഗ
തത്തിനു വേണ്ടി എന്നേൻ ശരീരത്തെ ബലികൊടുക്കു
ന്നതും എനിക്കു സദേശമാണ്. സത്യസംരക്ഷണത്തി
നായി ഇതുവൈക്കിലും ത്രാഗം എനിക്കു ചെയ്യവാൻ
ധോഗമുണ്ടായപ്പേരും എന്ന തുതാത്മതയോടുകൂടിയേണ്ടും
ഡിക്കുമായി രാജാധാനിയിൽ മരണത്തിനേൻ വകുത്തി
ലേയ്ക്കും തൊൻ ഇതാ, കടക്കുന്നാതും. അതുകൊണ്ടും,
ഈതേനേൻ അന്ത്യയാത്രയാണെന്നും നീ അറിയണും.
ഈനി നീയാണും എന്നേൻ പിറ്റുടന്നും മുഖപീഠത്തിൽ
വത്തിക്കണ്ടുനാബന്നു. ഘൃംഗികമാർ നേടി വെച്ചിട്ടുള്ള
യഗസ്സിനും ഗ്രേയസ്സിനും ഒരു ലോപമുണ്ടാക്കാതെ ഇന്ത
സ്ഥാനം നീ സംരക്ഷിക്കണം. നമ്മുടെ സിലിംഗതത്തിനും
വല്ല വിപത്തും നേരിട്ടുണ്ടാണെന്നു കണ്ണാൽ അതിനോ
ടെതിന്റുകൊണ്ടും ജീവത്രാഗം ചെയ്യവാൻ പോലും നീ
സംശയിക്കാതും. നിന്നേൻ ഘൃംഗികമാരായ വൈത്ര

ഹരിച്ചു പോന്ന മാർത്തിൽ നിന്ന് നീ ഇത്തിരിയകിലും തെററിപ്പോകുന്നതു്. എനിക്ക് നിന്നോട് അവസാനമായി രഹംക്കൾ മാത്രമേ യുള്ള. ഞാൻ മരിക്കുന്നതായാൽ, എൻ്റെ ശവത്തെ ശത്രുക്കൾക്ക് പെരുവഴിയിലിട്ട് ചവിട്ടുവാൻ കൊട്ടക്കാതെ ഇന്ത്യ ചുണ്ണുമുഖിയിലേയ്ക്ക് എടുത്തുകൊണ്ട് വന്ന് വിധിപ്പാണ് നീ ഒഫീസിൽനാം.”

മക്കുന്നാട് ഇത്യും പറഞ്ഞതിൽപ്പിനോ തേരും ബംഗളുക്ക് ഡൽഹിയിലേയ്ക്ക് യാത്രയായി. ചക്രവർത്തി സ്വദേശ സന്നിധിയിൽ ആ ധീരാമ്ഭാവു് സെതിച്ചവു തേനാടെ പ്രവേശിച്ചു. പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ, പുതിയാൽ സിഖാന്തങ്ങൾ സംരക്ഷകനെന്ന നിലയിൽ തേരും ബയ്ക്കിൽ ഒററംഗജീവു് പല അവരാധങ്ങളിലും ചുമതലി. അർത്തിനെക്കാറിച്ചു് അവർ തമ്മിൽ വിവാദമുണ്ടായി. എന്നാൽ, തേരും ബയ്ക്കിൽ പറയുന്നതൊന്നും ആ ദകില ചക്രവർത്തി ചെവിക്കൊണ്ടില്ലോ. അദ്ദേഹം തേരും ബയ്ക്കിലും കുറിക്കുന്ന ആ നവുസിലുംതാൽനിന്ന് മാറ്റവാൻ പല മട്ടിലും പ്രയതിച്ചുനോക്കി. സാമം കൊണ്ടു് പല മിശ്രനും കണ്ണടപ്പും അദ്ദേഹം ഭേദത്തിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞു. ലോഭനങ്ങളാലോ ഭീഷണികളാലോ തേരും ബയ്ക്കിലും മനസ്സു് കുട്ടം ചലിച്ചില്ലോ. സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു് നിഃഖുന്നഷമായ എഭയത്തോടെ മനസ്സും ആചരിക്കുന്ന ഏതു മതവും ദൈവത്തിന്നു് ധിനംതന്നെ യാണെന്നും, അന്നു മതത്തെ നിന്തിക്കുവാൻ എത്തോടാംക്കം അധികാരമില്ലോ എന്നും, മററല്ലാമതങ്ങളും നിലിപ്പിച്ചു് നന്നിനേ മാത്രം നിലനിന്തണമെന്നു് നിഃഖുന്നലും മോധിക്കുന്നതു് മുൻവത്യാണെന്നും അദ്ദേഹം ദേഹത്തുനാടു എതിരുത്തുപറഞ്ഞു.

തേജ്ഞാവമല്ലെങ്കിൽ താഴുന്നേരുടെ സംശയിനില്ലെന്ന് തന്നെയല്ലോ, ഡിഗ്രാറേറ്റേറും പിന്നുണ്ടെന്നുന്നതുണ്ടോ തോന്തിയപ്പോൾ മതഭാഗതനായ ഒരുംഗജീവിന്റെ ഉദ്യ കടക്കും യുണ്ടായി. ഈ ജനപ്രോവൈദ്യ വധിക്കേട്ടെ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഉടനേ ഫ്ലോറിംഗ് രൂപീരു പ്രൗഢകയും ചെയ്തു. ആ വീതവൃത്തയിൽ തേജ്ഞാവമല്ല റിന്റെ കെട്ടം ഭാവപ്പുകളും ഉണ്ടായില്ല.

ഡിഗ്രാറേറ്റു വെച്ചു് തന്നും പുലർക്കാലയിൽ രാജകിക്കരണാർത്ഥം തേജ്ഞാവമല്ലറിനേ ശിരിശേഖരണം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവം അവിടെത്തന്നെ കിടക്കുകയായി. ആ നിലയിൽ അതു് സവം കണ്ടുകൊള്ളു ഒരു എന്നാണ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഭ്രംബസനം. ആ ശവം എടുക്കുവാൻ ആരുരെക്കിലും അടുക്കുന്നതായാൽ അവരുടെ തൽക്കണ്ണം കൊള്ളുണ്ടെന്നും അതുംതാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ചിവിയിയേ പേടിച്ചു് ശിക്കുരാരംഭം അങ്ങോടു തിരിഞ്ഞില്ലോ. ഡിഗ്രാറേറ്റു അയയ്ക്കാട്ടകളിലേം അവരുടെ കാണ്ണാൻപോലും ചില്ലുന്നായി. നഗരങ്ങളിലേ ശിക്കുരാരുവരും നിറുപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ലോ. പണ്ണാവിയിൽ മുരെക്കുരൈയായും ഉംനാട്ടകളിൽ മാത്രമാണ് അവർ അല്ലാലു മാത്രി പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് മുരുവിന്റെ ശവം ആരും എടുക്കുവാനില്ലാതെ ആ നടപ്പുാതയിൽ തന്നെ കിടന്നു. അതു് എടുക്കുവാൻ ആരുരെക്കിലും മുന്നിടന്നുണ്ടോ എന്ന നോക്കിക്കൊണ്ടു് വധിഗയാരികളായ മില ടെന്നാർ അവിടെ നില്ക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങോടുടക്കത്താൽ മരണമല്ലാതെ, കാഞ്ചിഭാജമൊന്മില്ലുന്ന കണ്ടു് ശിക്കുകാക്കാക്കുകയും നിഷ്പക്കുയിരായി കണ്ണടയ്ക്കുണ്ടിവനു.

വകுവത്തിയുടെ ആജ്ഞത്തോൽ തേജ്ഞവഹമുറിനേ
സ്ഥിരംചെരുവും ചെയ്തിരിക്കുന്നവെന്ന ശ്രദ്ധാരവാൽത് അനുത
സരസ്വിൽ യഥാകാലം എത്തി. പേടിയാൽ ഏല്ലാവരം
പിന്നോട്ട് വലിത്തുപോയും ഗോവിന്ദരായ് മാത്രമേ
നിംഗലം മനിച്ചവാൻ ഉണ്ടായുള്ളൂ. അപ്പോൾ ശവത്തെ
എങ്ങിനെയെങ്കിലും എടുത്തുകൊണ്ട് വരേണ്ണമെന്ന നി
ശ്വാസത്താടെ ആ ബാലൻ പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോഴുതെ
അവസ്ഥയിൽ യാത്താരാളം ആ ഉണ്ണിയേ അനാഗമിക്ക
വാൻ ഒയൽപ്പെട്ടില്ലോ. അമവാ, സംഘബലത്തോടുകൂടു
ടിയാണു് യാത്രയെങ്കിൽ സക്കാങ്ങല്ലാത്തസ്ഥമമാൻ സംശ
യിച്ചു തട്ടേതുക്കമെന്ന ക്രതീടുവാം ഉണ്ണി എകനായി
ഡയഡിയിലെയുള്ള നടന്നതു്. ഒരു രാത്രിയാണു് വീടിൽ
നിന്നു് ഉണ്ണി ഇരങ്ങിയതു്. തനിക്കു് അപ്പോൾ ശവം
എങ്ങിനെയാണു് എടുത്തുകൊണ്ട് പോതവാൻ കഴിയുക
യെന്നു് ഉണ്ണി ആലോച്ചിക്കുന്നില്ലോ. അപ്പോൾ ആ
അന്തുവാക്കകൾ മാത്രമാണു് ഉണ്ണിയും മനസ്സിൽ മുഴ
ക്കിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അപ്പോൾ നിയോഗംപോലെ
പ്രവർത്തിക്കണംതു് തന്റെ ധമ്മമാണെന്ന ദ്രുതത്താടെ
ഉണ്ണി ഇരങ്ങിയിരിക്കുന്നവെന്നായുള്ളൂ. ഇതിൽ മരണ
മാണു് തനിക്കുന്നാക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു് ഉണ്ണിക്കു് സം
പ്രീതിതന്നെയാണു്.

എകനായി വിജനമാർത്തിയക്കുടി ആ കൊച്ചു
ബാലൻ നടക്കുന്നു. അനധകാരനിബിഡമായ രാത്രിയാ
ണ്ണതു്. അകാശം കരിക്കാടുകളായ മുടിയിരിക്കുന്നാണു്.
എന്നിട്ടും ഉണ്ണിക്കു് ക്രസലേത്തുമില്ല. ഡയഡിയിലേ
ക്കായി ആ കുറിങ്കുടിയും ഉണ്ടുക്കാഡു വലിഞ്ഞു നടന്നു.

അപ്പോൾ, ഒരു വണ്ടി ഏതിരെ വരുന്നവെന്നു് ആ
ബാലൻ ശ്രദ്ധംകൊണ്ട് അറിഞ്ഞു. വണ്ടിയിലുംവർ

ശത്രുക്കങ്ങളും ബന്ധുക്കങ്ങളും എന്ന് സംശയിച്ചുകൊണ്ടുള്ളി അവിടെ റോഡർകിലേയ്ക്കു മാറി മുക്കുചരായ തിൽ മരഞ്ഞരു നിന്നു. ഒരു ചുമട്ടവണ്ടിയാണെന്ന്. അതിൽ ഒഴുവേൽക്കണ്ട്. അവയിടെ സംഭാഷണത്തിലേയ്ക്കുള്ളി ചെവികൊട്ടത്തു. തന്റെ അപ്പുനാജായ ആ ദിമ്പുതിയെ കുറിച്ചു പ്രഥമപുവർമായ ശോകത്താടെ അവർ സംസാരിക്കുന്നതുള്ളിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നും അവർ ശിക്കാരാണെന്നു മനസ്സിലായി. ഉള്ളിയുടെ മനസ്സും ആദ്യാദത്തായ നിറഞ്ഞു. ഉള്ളി ഉടനേ അവരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വണ്ണിയുടെ അടക്കലേയ്ക്കുള്ളു ചെന്നു. അവക്കും സംഭവമുണ്ടാകുംമ്പേ, താൻ ആരാണരു എന്നും, താൻ ചെല്ലുന്നതു എന്തിനായി, എങ്ങോട്ടാണരു എന്നും ഉള്ളി അവരെ വിശദമാക്കി അറിയിച്ചു.

അപ്പുന്ന മകൻമാണരു ആ വണ്ണിയിൽ ഉള്ളവർ. അപ്പുന്ന മുലുനും മകൻ യുവരവുമാണരു. തീണ്ടലുള്ള ജാതിക്കാരാണരു അവരിൽവരും. അവർ ആചാരപരിപ്പു തിക്കായി ശിക്കമത്തേതു അംഗീകരിച്ചുവരാണരു. മുത്തുക്കിയിൽ എററവും മികച്ചുവരാണവർ. അവർ മുത്തുവിന്റെ മട്ടിയിൽ ശോഖിപ്പരായിരുന്നു. അക്കമാരനേ അകാലത്തുള്ളു ഇതു അവസ്ഥയിൽ യദ്ദെപ്പും കണ്ണപ്പോരായി അത്തിന്തവും ശോകതാപവും അവയിടെ മനസ്സിൽ ഇടത്തിന്തി വളരും. അവർ വണ്ണിയിൽ നിന്നും ഇരങ്ങി ആ മുത്തുകമാരനേ സ്നേഹത്തോടെ സാന്തപ്പനു ചെയ്തു. ധർമ്മധിവരേ തനിയേ നടന്നു ചെന്നു അവിടെ നിന്നും അപ്പുന്നേരു ശവ്വത്തെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോകു ചെന്നതുള്ളു ഉള്ളിക്കും ദസ്സാധ്യമാണെന്നും അവർ തടരു. ഉള്ളിക്കവേണ്ടി അപ്പുന്നേരു ശരീരത്തെ തങ്ങൾ എടുത്തു

കൊന്തു വരാമെന്ന് വാക്ക് കൊടുത്തപ്പോഴേ ഗോവിൽ രായി അടങ്കിയിളിച്ചു. കമാരങ്ങേ സുരക്ഷിതനായി അനുത സർസ്സിലേയ്ക്ക് അവർ അപ്പോരിത്തനേ മടക്കിയ അച്ച്.

അപ്പേനും മകൻം വണ്ണിയേ തിരിച്ചു് ഡൽഹിയി ലേയ്ക്ക് ഓടിച്ചു. ഡൽഹിയിൽ എത്തുവോഴയ്ക്കും നേരം പുലവൻ. പകൽവേള മൃഗവൻ അവർ അങ്ങോരിടത്തു് ഒളിച്ചിരുന്ന കഴിച്ചു. പാതിരാവായപ്പോരം അവർ പത്രക്കേ വെളിപ്പേട്ടു. തുജവിനേറ മുതശ്ശീരം കിടക്കുന്ന ആ ചതുപരതിലേയ്ക്ക് അവർ നടന്ന. ഭാഗ്യത്താൽ അപ്പോരം അവിടെ കാവലാളികൾ ആരഞ്ഞില്ല. കുറച്ചു നാളായാലും അവർ കാത്തുനിന്ന തുടങ്കിച്ചു്. ശവം എടുക്കുവാൻ സാധസ്ഥാപിച്ചവരായി ആരെയും അവർ കണ്ണില്ല. ഇനിയാൽ അതിലേയ്ക്ക് തുനിയുമെന്ന് അവക്ക് തോന്തിയതുനില്ല. അതുകൊണ്ട്, അടങ്കു വീട്ടിൽ കേരി അവർ ഉരജ്ഞകയാണപ്പോരം. അപ്പേനും മകൻം കുടി അവിടെ കിടക്കുന്ന തുജവിനേറ ശവദേത നിപ്പേശ്യും ചെന്നാടത്തു്, ആ കുതിരക്കിൽ മരണത്താരുങ്ങി നടന്ന് വണ്ണിതിൽ കൊണ്ടുവന്ന് എററിവെച്ചു.

പിന്നേ അവർ തമിൽ തന്റേലാചനയായി. കാവലാളികൾ ഉടനേ ഉണ്ടേന്നയ്ക്കും. കിടന്നിടത്തു് ശവം കാണാതെ അവജം അവരുടെ കുടുക്കാജം നാലു ദിക്കി ലേയ്ക്കു അനേന്നപശിച്ചുകൊണ്ട് പായം. വകുവത്തിയുടെ ആരംകാരായതുകൊണ്ട് അവരുടെ കണ്ണിനും കൈകയിനും എത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ഇടമെത്തുണ്ടു്? അതുകൊണ്ട് മുരു വിനേറ ശവദേത അനുതസ്രസ്സിൽ എത്തിക്കും മുച്ചുനേന തങ്ങെ തങ്ങളേ രാജഭക്കൂർ പിടിക്കിയേയ്ക്കുമെന്ന് ആ അപ്പേനും മകൻം സംശയമായി. തുജവിനു വേണ്ടി

മരിക്കുന്നതിനു് അവർ സന്നാലുരാണു്. തങ്ങളുടെ പ്രയതിം നിശ്ചലമാക്കുന്നതിലാണു് അവക്കു പേടി. രാജു ടെന്മാരേ വദ്ധിച്ചുതു മാത്രമേ തങ്ങളുടെ ഇതു ഉല്ലമം സഹായകയുള്ളുവെനു് അവർ കണ്ടു. ഗ്രാമവിന്റെതെന്നാം പാലേലു മരുപ്പാജ ശവഭേദത്തു ആ ചതുപ്രതിൽ കിട്ടിയാൽ മാത്രമേ രാജുടെന്മാരേ വദ്ധിക്കുവാൻ കഴിക്കുള്ളതു. അതിനു് തങ്ങളിൽ ഒരാൾ ജീവത്രാഗം ചെജും നാമെനു് ആ ഗ്രാമക്കെന്മാരായ ധീരന്മാർ നിശ്ചയിച്ചു.

ആരാണു മരിക്കുണ്ടാക്കുന്നു എനു് അവർ തമ്മിൽ വിവാദമുണ്ടായി. “നീ” എനു് ചൂടാറിക്കൊണ്ടല്ലോ, “തെന്നു്” എനു മാറ്റ തുട്ടിക്കൊണ്ടാണു് ആ വാദം. വദ്യാധികനാകയാൽ താൻ മരിച്ചുയുള്ളാണെനു് അല്ലെന്ന്. അല്ലെന്ന കൊല്ലുകയെന്ന ആ മഹാപാപം താൻ ചെയ്തില്ലോ എനു് മകൻ. കുലവർദ്ദനനായ പുത്രനെ താൻ കൊല്ലുന്നതല്ലോ എനു് അല്ലെന്ന്. ഈ വാദം ഇങ്ങിനെ നീളുന്നതു കണ്ണപ്പോരു, കാലം തെരുവന്നതു് ആപ്പെട്ടെന്നു കാലം പെട്ടെന്നു കംാരമെടുത്തു് തന്നെന്നതാൻ തന്റെ മാത്രത്തു കത്തിപ്പിള്ളുന്നു. താൻ യ കൂനായിരെന്ന വാരിതാത്ത്വത്തോടെ ആ മഹാത്മാധിതയ്ക്കണം മരിച്ചവീഴുകയും ചെയ്തു.

ഗ്രാമകാർഷ്ണത്തിൽ ദുഡലുതനായ ആ മകൻ പിന്നെ ചോട്ടും സംശയിച്ചു നിന്നില്ല. മുതനായ അല്ലെന്നു മിറ്റപ്പു് ആയാൾ ചേരുവിച്ചു. ഗ്രാമവിന്റെ ശവംപോലെ തൊന്തരവാനാണു് അക്കദിനെ ചെയ്തു. അവിടെ ഒഴുകി പുരനിരുന്ന രക്തശില്പാം മണിച്ചുട്ടി. ഗ്രാമവിന്റെ ശവത്തിലേക്ക് മാറ്റി. എന്നിട്ട് അതിനെ എടുത്തുകൊണ്ടുവേണ്ടി ആ ചതുപ്പ

ത്തിൽ യമാസമാനം കിടത്തി. അനന്തരം ആ വീരൻ-
വണ്ണിയേ അതിവേഗം ചാടിച്ചു് ഗ്രാവിന്റെ ഫ്രെങ്കേത
അമൃതസരസ്സിൽ എത്തിക്കയും ചെയ്തു. യമാസമാനം
ശവം കണ്ണത്രുക്കാണ്ടു് രാജഭടക്കാർക്ക് സംശയങ്മേ ഉണ്ടാ
യില്ല.

തേജ്ഞവമഴുരിനേ സംബന്ധിച്ചു ശവദാഹവും
ഉത്തരങ്ങിയകളുമല്ലാം അമൃതസരസ്സിൽ വിധിപ്പോലെ
നടന്നു. ഗ്രാവിന്റെയും മറ്റ ശിഷ്ടങ്ങളായം തുതാത്മ
രായി.

ശിക്കകാർക്ക് പണ്ഡാബിൽ പ്രാബല്യം കുടിയപ്പോൾ,
ഡിക്കിയിലേ ആ ചത്പരത്തിൽ ഒരു മണ്ഡപം നിർമ്മിത
മായി. ഗ്രാവിന്റെ വേണ്ടി ജീവത്രാഗം ചെയ്തു ആ വുലന്റെ
സ്ഥാരകകായിട്ടാണ്ടു്. അതിനു ശീസ് ഗണ്ഡു് എന്നാണു
പേരു്. അതിപ്പൂഢാം കാണാം. അക്കാലത്തും അതിനി
പുറവുഞ്ചായ കോകാനങ്കാടി മനംപൂർ ആരക്കേരുമരി
യാരെ മന്ത്രിഞ്ഞുപോയിരിക്കേ, മഹാത്മാഗിവത്രനായ
ആ വുലൻ യശസ്വീരത്താൽ ചീരജീവിയായി വിള
ക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ജാതിയായ തീണ്ടലുള്ള വനാണേതു!
അരങ്കെ; അസ്ത്രാലുശ്രമാർക്ക് അദ്ദേഹം തേജസ്സാൽ ഭരാസ
കും തന്നേ!

പ്രതാരവരാഗി.

ஓஜபுதுவங்களில் கஸ்தவீஞ்சனாநக்கி வழிந்வட அதூரைவாடுவாஸ்^० பற்றாவேவராயி. வெவராயியாக்காதின் ஆயூ^१ அமேசமத்தின்ற காமம் மாயவளாஸ்ஸ் எடுக்காஸ்^०. ஷுவிகமாய திருப்பதித்தின் கிண தூஷிகொங்கு கிடுக்கா அல்லாய்த்தால் மும்பை முமதிதில் விடுதிமாயி வத்திருக்கொங்காஸ்^० மாயவ ளாஸ்ஸ் காநிதாவுவந்து^०.

മുഖയങ്ങാണ് മാധ്യവഭാസനം മുഖ്യമായ വിനോദം. പതിരുപോലെ ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം ഷാട്ടിൽ ചെന്ന വേട്ട യാട്ടുനേബാറ ഒരു മാൻഡപ്പട എത്തിർപ്പെട്ട്. അതിനേ ഒരേ അവാത്ര ആ വിജ്ഞാളി കൊന്നു. അനന്തരം ആ മുഖത്തെ അരംത്രു് തോലുരിച്ചുതുടങ്കി. സൈപ്പോൾ, അതിന്റെ ഉഭരത്തിൽനിന്ന് ജീവനോട്ടക്രമിയ ഒരു മാൻ കട്ടി വെളിപ്പേട്ടു. അതിനേ കണ്ണിപ്പും മാധ്യവഭാസരും എല്ലാത്തിൽ അനന്തരാവം കേൾ. ഒരു ഗണ്ഠിനിയേയാണെല്ലാ നിർദ്ദയം കൊന്നതു്! ഈ കണ്ണതിനു ജനനകാലത്രു് സ്വന്തം അമ്മയുടെ ശവത്തെയാണെല്ലാ കാണേണ്ണിവനിരിക്കുന്നതു്! — എന്നിങ്ങിനേ സക്തശാമായ വിചാരങ്ങൾ, ആ മാൻകട്ടിയുടെ ചേഷ്ടകൾ കാണാൻതാറും മാധ്യവഭാസനിൽ തുടന്നതുടന്ന് വളരും. താൻ ഒല്ലാര മായ പാപമാണ് 'ചെയ്യുതു്' എന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. പദ്ധതാപത്താൽ ആ അതർദ്ദചിത്തത്തെ വിവശനായി. ഈത്തരം പാപകമ്മങ്ങൾ നിരത്തു സംസാരം

തേരെ അദ്ദേഹം വവരിയ്ക്കുന്നതായ വൈരാഗ്യ തനാൽ ഗാർഹഗമ്പ്രത്വത്വ പരിത്രജിച്ചു്, പാരതീകവിഷ ത്തിൽ പ്രവത്തിക്ഷവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനു ഭാർഗ്ഗമ്പ്രഥായി.

ഈപ്രകാരം, യദ്ദീപ്പിയാ, മാധവഭാസൻ വൈരാഗി യാകി മാറി. പിന്നോ അദ്ദേഹം വീട്ടിലയ്ക്കു മടങ്ങിയില്ല. താപസവേഷനായി, ഇംഗ്രേസപശനായി നേരേ ക്ഷമിന്നത്തിലേക്ക് ആത്മാം അനേപശിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറപ്പെട്ടു. ഇതിൽനിന്നു് ആ ഭ്രംഗം തന്നെ പിന്മാറുവാൻ ആക്ഷം കഴിഞ്ഞില്ല.

ഗോഭാവരിതീരിയ്ക്കുന്നതു് നന്ദക്ക് എത്തനാൽ ചുണ്ണുക്കേശത്തുള്ളാണ്. ഇപ്പോൾ ആ പ്രഭാസം നിജാംരാജുമായാഃ വൈദരാഖ്യാദിൽ ഉംപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. ആ നന്ദക്കിൽ എന്തിയപ്പോൾ, തപസ്സിനു് ഉത്തമമായ ഭ്രമിയാണു് അതെന്നു കണക്ക് മാധവഭാസൻ അവിടേ ആത്മാം നിംഫിച്ചു. ആ ആത്മാംത്തിൽ പ്രതനിയമങ്ങളോടെ തവസ്തിയായി അദ്ദേഹം വാണിയുട്ടുണ്ടി. അന്നമുതൽക്കാണു് അദ്ദേഹത്തിനു പന്തംവൈരാഗി ഏറ്റു പേരണിക്കായതു്.

പാശ്വാബിൽ മുകിലഭാജം ശിക്കകാജം തമമിൽ ഒലാരമായി പൊതുക്കാണിരിക്കുന്ന കാലമാണപ്പോൾ. ശിക്കകാജണ ദശമഹത്വവായ ഗോവിദസിംഹൻ കാശം യേ സ്ഥാപിച്ചു് മുകിലഭാജേ നിഗ്രഹിക്കുവാൻ ആവുന്നതു ചരിത്രാച്ചുഡുന്നുകാണി. നാടകങ്ങളം നിണക്കുമായി തീറിൻ. കട്ടകം, ശിക്കകാക്കാണു് അചജയഭാജായതു്. ഗോവിദസിംഹൻ പടയാളിക്കുംബും മുകിലഭാജ കൊന്നാടുകാണി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കട്ടംവാംഗങ്ങളേയും ശരുക്കരും ബന്ധനത്തിലാകാണി നാഡിപ്പിച്ചു്. അക്രൂട്ടത്തിൽ

ഒന്നും എഴും വയസ്സിൽ രണ്ട് പുത്രരാജശാഖയിൽനാം വരും ഗോവിംഗസിംഹൻ നാളുരായി. ആ കൊച്ചുമക്കാളി മുകിലനാർ പെപ്പാചിക്കായി വധിച്ചതും, കുട്ടകാരാ കൈയും കുടങ്ങേതാടെ മുതരായതും ഓൺതു് ഗോവിംഗസിംഹൻ ശോകകൾിതനായി. ലോകത്തിൽ യാതൊരായും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയില്ല. വിജയത്തിനായുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രത്തെ കൈയും മുറിത്തുവോയിരുന്നു് അദ്ദേഹം കണ്ട്. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹം സംസാരവിരക്തനായിത്തീന്നു് ക്ഷീണിത്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു.

ഇനിയുള്ള ജീവിതകാലം ഭ്രംക്ഷിണംകൊണ്ട് കഴിച്ചുകൂട്ടുകയെന്നല്ലാതെ വേറേ ഉദ്ദേശമൊന്നും ആ യാത്രയിൽ ഗോവിംഗസിംഹൻു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പല നാട്കളിൽ കടന്നകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം സബ്രിക്കവേ, ഒരു ചുഡാ നണ്ടകിൽ പ്രഭവിച്ചു. അവിടെയാണല്ലോ താഴെ സ്വത്തിയോടെ പന്താവെവരാഗി വാഴാന്തു്.

പന്തയും ഗോവിംഗസിംഹൻം പരസ്യരം കാണുവാൻ ഇടയായി. തപോവുത്തിയിൽ മുതോപവാസങ്ങളോടെ ധ്യാനപരമായിട്ടാണ കഴിയുന്നതെങ്കിലും പന്തയുടെ മുഖം ഷഡാത്മേജാസ്സുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഉള്ളജ്വലിക്കുന്ന ശാഖയിൽനാം. ആ മഹാശാഖാവനാൽ ഗോവിംഗസിംഹൻ ആവർജ്ജിതനായി. മഹാത്മാവായ ഗോവിംഗസിംഹൻിൽ പ്രമാഥംന്നത്തിൽത്തന്നേ പന്താവെവരാഗിക്കുക ക്ഷതിയുണ്ടാകയും ചെയ്തു.

പന്തയോടൊത്തായിച്ചു് ആ ആഗ്രഹത്തിൽത്തന്നേ ഗോവിംഗസിംഹൻ പാംക്ഷണാരായി. രാജപുത്രനായ മാധവദാസൻ പന്താവെവരാഗിയായി മാറിയതു് എങ്ങിനെ ചെയ്യു് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും തന്നേ ഗോവിംഗസിംഹൻ

അരിത്തു. ഗോവിന്ദസിംഹൻറു ജീവിതചരിതം ഒഴിവൻ പന്താവെവരാഗിക്കും മനസ്സിലായി.

യമ്മലുതനായ ഗോവിന്ദസിംഹൻറു മകിലനാരിൽ നിന്നണായ ആപത്തുക്കളല്ലോ കേട്ടപ്പോൾ, പന്താവെവരാഗിയിൽ അടങ്കിക്കിടന്നിരുന്ന സമജക്ഷാത്രവീത്യം നീറിനിറിക്കാണ്ട് എരിത്തുതുടങ്കാം. ശിക്കകാരേ ആട്ട തന്ത്രാദ ധ്രൂവിച്ചതും, മുത്തവിന്റെ രജിക്ക കൊച്ചുപെപെ തങ്ങളേ കൂർമ്മായി വധിച്ചതും പന്താവെവരാഗി കേട്ടപ്പോൾ അമർപ്പംകാണ്ട് പൊരിത്തുതുടങ്കാം. രണ്ടാമതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം പെട്ടെന്ന മറിയുംാരായി.

“ഇരാത്മാക്കലൈക്കാണ്ട് സാധുജനങ്ങൾ പീഡിതരാകന്നതു കേട്ടകാണ്ട്” തൊൻ ഇക്കോൽ മുലയിൽ അടങ്കിയെന്നതുക്കിയിൽനാൽ അതിലെത്തു പെണ്ണംമുണ്ട്? ആത്രരംഭാരേ സംരക്ഷിക്കവാൻ ഉപകരിക്കാത്തതാണെങ്കിൽ ഇതു ശരീരത്തെ തൊൻ ഏതിനിനിങ്കിങ്കേന ഫപിനടക്കാൻ? ഇതു യ്രാനവും ഇതു ഉപവാസവുംകാണ്ട് ഏനിക്കു മാത്രമല്ലാതെ നാട്ടിനൊരു ശാന്തി? സമജിവികളിൽ ലേഖാപോലും കാൽഞ്ഞമുല്ലില്ലാതെ, വെറും സപ്തത്മവശഗനായി എന്നേൻറു ജീവിതത്തെ തൊൻ കെട്ടക്കക്കയെന്നാം മറവിള്ളവയുടെ നമ്മുളവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കവാനുള്ളതാണ് ഇതു ശരീരം. അഗ്രത്തിക്കളേ രക്ഷിക്കക്കയാണ് പുഞ്ചയമ്മം. മന്ത്രജ്ഞനത്തെ നാമിപ്പിക്കുന്നതിനും എന്നേൻറു ഇതു ജീവിതം ആയുധമാകമെക്കിൽ, അതിലധികം വലിയ സിലി ഏനിക്കു ഓരോ ഇല്ല.”

ശ്രദ്ധകാർമ്മജീ വിഹാരങ്ങളാൽ പന്താവെവരാഗിയുടെ മനസ്സ് വീണ്ടും ലെർക്കിക്കവിഷയത്തിലേക്ക്

തിരിച്ചതു. മകിലനാരെ ഒക്കിച്ചു് ശിക്കകാരെ ഉയർത്തി കല്പാതെ തനിക്കിനി വിത്രമമില്ലാ എന്നു് അദ്ദേഹം ഓമ്പ്രതനായി.

വിനിച്ചിത്രിക്കിടക്കുന്ന, ശിക്കകാരെ പുനസ്ഥാപിക്കുന്ന ചുമ്പു്, ശത്രുക്കളുായ മകിലനാരോടെത്തിന്തു്, മരു പുത്രനാരെ നിർദ്ദേശം കൊന്നതിനു പക വീട്ടി, പരാധി നത്തയിൽ നിന്നു പദ്ധതിവിനേ വിചുക്തമാക്കവാൻ തനിക്കു് അനാജന്തതരേണമെന്നു് പന്താവെവരാഗി യമാ പസരം ഗോവിംഗസിംഗൾക്കുവിനോടു് അംല്ലത്തിച്ചു. പന്തയേ കണ്ണ ആ നിമിഷംമുതല്ലു് ഗോവിംഗസിംഗൾ നിൽ ആരു വളരുന്ന ത്രക്കുടിച്ചുണ്ടു്. ശിക്കകാരുടെ പുനരു ലഭാരണത്തിനു പന്തയ്ക്കു് അന്തവീതിനുമുണ്ടു് അദ്ദേഹ തനിനു മനസ്സിലായിട്ടുമുണ്ടു്. ലൈവേഫ്റ്റുയാൽ വിജയാ തുമം തനിക്കു കിട്ടിയ നിധിയാണിതെന്നു് പന്തയേ സം, ബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. അതുകൊണ്ടു്, ശത്രുക്കളും വെല്ലുന്നതിനു പദ്ധതിവിലേക്കു പുറപ്പെട്ടവാൻ പന്തയ്ക്കു് അദ്ദേഹം ആരോദഭേതാടെ അനുമതി നൽകി. അനാരാഹം, തന്റെ ശ്രദ്ധപ്പാപത്തും അരഞ്ഞു ശരാശരിയും അദ്ദേഹം വിജയാശംസങ്കരാടു പന്തയ്ക്കു കൊടുത്തു. അതിനു പുറമേ തന്റെ പല ശിഷ്യനാക്കണ്ട സദേ ശമുഴ്തി അദ്ദേഹം പന്തയേ ദുല്ലിക്കകയും ചെയ്തു.

ലൈക്കികവിഷയങ്ങളിൽ വിരക്കതനായിത്തീന്ന് ഗോവിംഗസിംഗൾ ആ നിലയിൽ നിന്നു് നേരകൊണ്ടു മുളകിയില്ല. ശിഷ്യനാരു സംബന്ധിച്ചു തനിക്കിള്ള ആസക്തിയുടു അവഗണ്യം പന്തയേ ഏല്ലിക്കവാൻ കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി ഇമലോകത്തിൽ യാതൊരു ഭാരവും അദ്ദേഹത്തിനു് മല്ലുന്നായി. പന്താവെവരാഗി പദ്ധതി

ബീൽ എത്തിയതിൽപ്പിനോ ശിക്കകാരണ അവസ്ഥ മുകളിനെഹായിക്കുന്ന് അന്വേച്ചിക്കവാൻപോലും അ ഭ്രമണത്തിനു ഒത്താനുണ്ടില്ല. നന്ദിലേ അതു ആഗ്രഹമത്തിൽ അനുവദിവാരമൊന്നം തുടക്കതെ അതമവിമോചനത്തിനു യുന്നേയാഗിയായി അദ്ദേഹം ഷറാഖുകാലം വാസം. അവിടേവെച്ചുതനേ അദ്ദേഹം സമാധിയേ പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. അതു ഗ്രാവൽമേരു സ്നാരകാത്മം ശിക്കകാർ നന്ദിൽ ഒരു ഗ്രാവപാരം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വർഷം തോറും അന്വേക്കായിരും ശിക്കകാർ അതു ഗ്രാവപാരത്തി ലേക്കു കെതിപുറ്റം ഇപ്പോഴുണ്ട്.

പന്താവേവരാഗിയാവട്ട്, ഗോവിംഗ്രാമപിണ്ഡി അംഗജത്തപ്രകാരം നേരേ പണ്ണാമ്പിലേക്കു നടന്നു. മനു വാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് ഉജ്ജപലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. താൻ കുറുക്കിട്ടി കാൽപ്പം പൂണ്ണവിജയത്തോടെ സഹായകമുന്നു ഉറപ്പോട്ടുകൂടിയാണ്. അതു മഹേ താംപര്യങ്ങൾ യാതു. സത്രവികുമഞ്ചാരായ ശിക്കകാരേ ഇപ്പോഴത്തെ ഭാര്യാവിച്ചതിൽ നിന്നു വിചുക്തരാക്കുകയാണ്. താൻ ഇരു ജീവിതംകൊണ്ട്, സാധിക്കവാണാണു ഒരു കാൽപ്പം എന്ന് അദ്ദേഹം ഉറന്തുതും കൈകൈക്കാണ്ടി ശിക്കുന്നു.

അന്ന് ഏററെയും ഭയക്കരമായിട്ടായിരുന്ന ശിക്കകാരണ അവസ്ഥ. നാമഗിഡ്യാതെ ഭക്തിഭൂലരായി ചതറി പ്പോരു അവക്ക മുകില്ലാർ എല്ലാ ദിക്കിലും ഘട്ടങ്ങളി നടന്നുകൊണ്ട്, അക്കപ്പെട്ടുനിടത്തുവെച്ച് അപ്പോഴ പ്പോരു കൊന്നെന്നറിയുന്നതു സാധാരണമായി. ഒരു ശിക്കകാരനേ കൊന്ന് അഭ്യാസിത്തു ശിരസ്സ് ധാരണക്കുന്ന ആറംശിൽ അംഗവു തുച്ഛ സമാനം കൊടുക്കാണമെന്നു

വകுവത്തിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവു പുറപ്പെട്ടുകയാൽ, ശിക്ക കാരിൽ ബാലവുല്ലസ്രീജനങ്ങൾക്ക് ഷോലും നാട്ടിലെ ഒരു രക്ഷയില്ലാതെയായി. കാട്ടകളിലും മലകളിലും അവർക്ക് ഒഴിച്ചു പാക്കേണ്ടിവന്നു. ശിക്കകാരേ പെപ്പട്ടി കല്ലേപ്പുാലേ കാണുന്നിട്ടു വെച്ചു് ഉടൻ തല്ലിക്കൊന്നു കള്ളയണമെന്നാണു് മുകിലാധിപൻറെ അരുജത്. ഈ കരിനമായി പ്രാപ്തമായിട്ടും ശിക്കകാർ സപ്രയമ്പം തനിൽ നിന്നു ചാലിച്ചില്ലാ എന്നതു് വലിയൊരുത്തുമാണു്.

ശിക്കകാരേ വേട്ടയാടിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന അതു പെശാവിക്കുന്നിയിലേക്ക് പന്താവെവരാഗി കുട്ടം കുസു വില്ലാതെ ചെന്ന കേറി. താൻ അതെന്നും, വന്നിരിക്കുന്നതു് എന്തിനെന്നും അദ്ദേഹം പരക്കേ അർത്തിച്ചു. ഗോവിന്ദരാജവിന്റെ സദ്ദേശം കണ്ണു് ശിക്കകാക്കു പന്താവെവരാഗിയിൽ വിശപാസമുണ്ടായി. അതുകൂട്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിളി കേട്ടു്, അങ്ങൾക്കും ഒഴിച്ചു പാത്തിങ്ങനു ശിക്കകാർ ഒരുമിച്ചു കുടി വെളിപ്പെട്ടു. തേരു സപ്രിയായ ഒരു മഹാവീരൻ നാമനായി നില്ക്കുന്നതു കണ്ണഭോട്ടാടക്കുടി ആശയും ഉത്സാഹവും ശിക്കകാരിൽ വർഖിച്ചു. കാണുന്നിട്ടതുവെച്ചില്ലാം അവരു അടിച്ചു കൊല്ലുന്നതിനു മുകിലനൂർ ഇരക്കിയിരിക്കുന്നതു കണ്ണു്, ജീവിതത്തിൽ ഒരു വകു വെവരാഗ്യും അവർക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതിനേക്കുളം തിരിച്ചപ്പേരും, മഹത്തരമായ വീഞ്ഞമായി പ്രകാശിച്ചു.

വീഞ്ഞത്തിൽ അപ്പ്രതിമനാണു് പന്താവെവരാഗി. മനശ്ശുനു് എത്രതോളം വീഞ്ഞമുണ്ടാക്കാമോ അതുയും അദ്ദേഹത്തിൽ തികഞ്ഞതിട്ടണ്ണു്. അങ്ങിനെയൊരു പുഞ്ച

ഷസിംഹങ്കര നായകത്പത്താൽ ശിക്ഷകാത്മക ശൈത്യം കൗൺട്ടിയും വളരും. അവർ മുകിലന്മാരോട് ചൊത്തുവാൻ പത്രാവേരാഗിയുടെ ആരജ്ഞപ്പോലെ കുട്ടംകുട്ടമായി ഇരക്കി.

അക്കലെയുള്ള ചെറുകോട്ടകളെയാണ് അഭ്യം പത്രാവേരാഗി ആകുമിച്ചതു്. ഏറ്റപ്പുടനീതിലെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു വിജയമേ ഉണ്ടായുള്ളിൽ. ചുറവഴിയുള്ള പല ഭർഘാങ്ങളും പിടിച്ചടക്കിയപ്പോൾ, ബലാധികൃതായാണുദ്ദേഹം മുകിലന്മാക്കി മുൻഖജയനായിത്തീർ. അക്കാലത്തു്, ശിക്ഷകാക്ക് പുംബേ മുകിലന്മാരോട് വിദേപശ മിഥ്രവരായി വേഴേ ചില കുട്ടം ഉണ്ടായിത്തുണ്ട്. അവരൊക്കെയും പത്രാവേരാഗിയോട്, ചേന്ന പകവീടു വാൻ ഒരുക്കി. ഇതിൽനിന്നു പത്രയുടെ ബലം കൗൺട്ടിയും പർബിക്കമാറായി.

തുടരെത്തുടരെയുണ്ടായ വിജയത്താൽ പത്രാവേരാഗിയുടെ കീത്തി എല്ലാ നാട്കകളിലും പരന്നു. പേരു കുറിക്കുന്നോമുക്കം പത്രയേ മുകിലന്മാർ പേടിച്ച വിനാച്ചുതുടക്കി. അങ്ങിനേ പേടിച്ചതു് അപജയംകൊണ്ട് മാത്രമല്ലോ. യുദ്ധത്തിൽ വിജയമുണ്ടാക്കന്നതുകൊണ്ട് തുപ്പനാവാതേ അതിഫലാരമായി അദ്ദേഹം കുടക്കാല നടത്തുന്നതു സാധാരണമായിത്തീർ. മുകിലന്മാരെ റററ യേം ഒരുമിച്ചും എങ്കു കണ്ണാലും അദ്ദേഹവും ആരം കാഡം കൊല്ലാതേ ചിട്ടക്കവില്ല. ഗ്രാമങ്ങളും ആകുമിച്ചു യന്മെല്ലാം അവഹരിക്കുയും, ആളുകളെയെല്ലാം കൊണ്ടുകയും, വീടുകളെല്ലാം ചുട്ടു ചാന്പലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനൊരു വിനോദമാണെന്നായി. അദ്ദേഹം ചെറുചുന്ന പേശാചികമായ ഭാജനക്കമ്മാദം

എത്രയെന്നില്ലോ. അതിലാണ് മകിലമാർ അതുനും ഉപിഗ്രഹങ്ങളും.

ഹരിശ്ചേരാവിന്റെസിംഗൽന്റെ ഖരപെത്തങ്ങളേ സർ ഫിറ്റ് എന്ന് കോട്ടയിൽ ചെച്ചുംണ്ടോ കൊണ്ടാൽ. അനം ആ ഭർത്തയിൽ രാജപ്രതിനിധിയായി വാണിക നും വാഴിക്കവാനാണ്. പന്താവെവരാഗി ആ കോട്ടയേ വളരെത്തതിൽ കീഴടക്കി. അപ്പോഴിംണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം വാഴിക്കവാനേ വധിച്ചു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മകിലമാരിൽ ഒരാളെള്ളെക്കിലും ജീവനാടെ വിട്ടില്ല. ഒട്ടകം ആ കോട്ടയേ ഹടിച്ചുതക്കൽ നിരത്തുകയും ചെയ്തു. സർ ഫിറ്റ് എന്ന ആ നഗരം നിപ്പേശം ശൃംഗാരായി.

പിന്നീട് പന്താവെവരാഗി ആകുമിച്ചതും ലാഹോ റിനെയാണ്. അവിടെന്തെ മകിലസേനാപതിയായിരുന്ന അന്നുംവാൻ് കോട്ടയേ രക്ഷിക്കുന്നതിനു വീരോടെ പൊതുതിയെക്കിലും, ഒട്ടകം പരാജിതനായി. അദ്ദേഹം ഒത്തുയും പടയാളിക്കേണ്ടും എതിൽ കൊണ്ട് പന്താവെവരാഗി ആ ഭർത്തയും സപായീനമാക്കി. അതോടു കൂടി ഡൽഹി മുതൽ ലാഹോർവരേയ്ക്കും നാട്ക ലൈബ്രാം പത്തുവേദ്തായി. പുതിയൊരു രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപകനെന്ന നിലയിലേയും അദ്ദേഹം ഉയൻ. രാജത്പുര സിലുമായപ്പോരു വെവരാഗിത്പുരം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് തനിയേ ശഭിത്രം. താൻ ഓട്ടിയ രാജ്യത്തിന്റെ അധിശ്വരത്പുരം വധിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അഭിഷ്കരണമായി.

രാജാവായപ്പോരു ലെക്കിക്കവിഷയങ്ങളിൽ പന്തയ്ക്ക് ആസക്തി കൂടി. സപ്തതം പാരമ്പര്യത്തെ രാജാ

യികാരങ്ങളാൽ നിലനിത്രണമെന്ന് അദ്ദേഹം കാമിച്ചു. അതിലേയും വിവാഹത്തിനായി ഉടനേ മതിന്. ഒഴി രാജപുത്രിയേ അദ്ദേഹം വേർക്കുകയും ചെയ്തു.

ആരമായി ശത്രുക്കളേ ധപംസിച്ചു് യുദ്ധത്തിൽ വിജയം കൈടക്കാതിൽ പത്രയ്ക്കുള്ളിട്ടു് ആ സാമ്രാജ്യം രാജു പരിപാലനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നദേയാധാരങ്ങൾ കൂടാനും അദ്ദേഹത്തിനു വശമല്ല. സപ്രതം പ്രിയാല്പിയ അഭ്യന്തര മാതൃകേ അദ്ദേഹം നോക്കിയുള്ളിട്ടു്. ജനങ്ങളുടെ റിനാധിതങ്ങളുള്ളക്കറിച്ചു് വേണ്ടംപോലെ ആളുലാചിക്ക നാതിനു് അദ്ദേഹം അശക്തനാണു്. തനിക്കു് അപ്രിയ കാരിയായ ഏതൊരാളും മുഖായാന്മായവിചാരം കുടാതേ അദ്ദേഹം ഹിംസിക്കും. ഭണ്യനിതിയേ എല്ലാം കുറാധാന്യക്കാരിയിട്ടാണു് നിവർത്തിക്കുക. ഇങ്ങിനെയുള്ളിട്ടു് ഒരണ്ടായാൽ ജനങ്ങൾ അസ്ഥാപനരായിത്തീർന്നു്. കുമ്മാ പ്ലാറ്റേ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന കൊട്ടമകൾ കണ്ടു മിഞ്ചുടി പതുക്കുപ്പുതുക്കുക അകന്നന്നതുടങ്ങി.

ഗിക്കകാരരക്കാണാണ്ടും പത്രയ്ക്കുണ്ടായ വിജയമെല്ലാം. ഗിക്കകാരാണു് പ്രജകളിൽ അധികവും. മുന്നാൽ, അദ്ദേഹം ഗിക്കമതജ്ഞനു അംഗീകരിച്ചില്ല. തങ്ങളേ ഒരു പരമതസ്ഥൻ റീക്കകയെന്നതു ഗിക്കകാർക്കു് ഇപ്പുമല്ലെന്നായി. തങ്ങളേക്കാണ്ടു്, തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി രാജാവായ അദ്ദേഹം മതാചാരങ്ങളുാൽ തങ്ങൾ കൂത്തിനിന്നു ഭിന്നിച്ചുനിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോരും അദ്ദേഹത്തെ ഗിക്കകാർക്കു് വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല.

ഗിക്കയമ്പതിന്റെ പുനരുല്ലാശാന്വിതിനു വേണ്ടി യാണും പത്രാവേരാഗി പദ്മാവിൽ വന്നതു്. വിഷയവിരക്തനായ ദേശഗിരിയിട്ടാണു് അദ്ദേഹത്തെ അനേ

പ്രാവതം കണ്ണികിക്കുന്നതു്. കാൽം സ്റ്റർച്ചേപ്പാർ ശിക്ക യമ്മതിൽനിന്നും, താപസ്വൃതിയിൽനിന്നും അക്കു് വെരും കാമലോഭിതനായിട്ടാണു് അദ്ദേഹം വത്തിക്ക നുതു് ഇതു സ്ഥിതിഭേദത്തിലും അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങൾ ശക്കിക്കുമാറായി.

ഈ അഡിനെയല്ലാംകാണ്ടം പന്താവെവരാഗിയിൽ നിന്നും ജനങ്ങൾ മാറ്റവാൻ തുടങ്ങി. സപാത്മപരമം, കൂറ്റുതന്നും, ഭഗ്നയശാലിയമാണു പന്താവെവരാഗി എന്ന നാടകങ്ങളും അപബ്രാതി വളരുന്നു. മിനുങ്ങളിൽ ഒസ സ്റ്റ്രേഴ്മല്ലാം അദ്ദേഹങ്ങെ വെരുതു്. ഒട്ടകം നോക്കി യപ്പേപ്പാർ, എതാം പടയാളികളൊഴികെ മറററല്ലാവതം തന്നോടു കയറ്റു നിൽക്കുകയാണു് അദ്ദേഹം കണ്ടി.

പന്തയുടെ ഇതു ബലജ്ഞയം മുകിലമാക്കി വിജയം നേട്ടവാൻ നബ്ലൂസവസരമായി. പെത്രന്പട്ടയോട്ടക്കുടി മുകിലചക്രവർത്തി ആര്ത്തമിച്ച കേരി വന്ന പന്തയേ വളരെതു. ആ യുദ്ധത്തിൽ പന്തയേ സഹാക്കവാൻ ആര്യം മന്ത്രിട്ടിലും. ഒരമിച്ചുള്ള ചുരുക്കം ചില പടയാളികളുംകൊണ്ടു് ആ പെത്രന്പട്ടയേല്ലതിനേ അദ്ദേഹത്തിനും എത്തു ചെയ്യവാൻ കഴിയും? വിജയത്തിനും പഴിയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജീവരക്ഷയ്ക്കു് ഉപായം നേടി. മുകിലപ്പട്ടയോടു വീഞ്ഞുകുമങ്ങളും എതിര്ത്തുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ചുറഞ്ഞതയും ചാടി. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനേരു ആദ്യാധനനെപ്പണ്ടും അത്തുടർന്ന വധമായിരുന്നു. അസംബ്രഹം മുകിലമാരെ വെട്ടിവീഴ്ത്തി കൊണ്ടു് അണി മറിച്ചു വെളിയിലേയ്ക്കു പാതയെ അദ്ദേഹത്തെ ആരക്കണ്ണായില്ലാം തട്ടുന്നനിത്രവാൻ. അദ്ദേഹം

അനന്തരാനാഥ കുട്ടി പവർത്തലുമേശ്രത്ര മറയുകയാൽ മുകിലനാൾ പിടിക്കിട്ടിയില്ല. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്വത്തെ നേടുമാക്കുന്ന മുകിലവകുവർത്തിക്ക് അധികമായി.

തോറോട്ടി പനാനത്രത്തിൽ ഒഴിച്ചപാട്ടേണ്ണി പനിക്കും പന്താവൈരാഗിയുടെ പരാക്രമത്തിനും അടിസ്ഥായിയില്ല. അദ്ദേഹം ഇടയ്ക്കിടെ പെട്ടെന്നും വെള്ളിപ്പുട്ടു നഗരങ്ങളേയോ ജനപദങ്ങളേയോ ആകുമില്ല കൊള്ളിയിട്ടുടങ്ങാം. ഈ തൊഴിലും അധികക്കാലത്വത്തോടു കീഴടക്കിയില്ല. മുകിലനാഥുടെ പിടിക്കിൽ ഒട്ടകം അദ്ദേഹം അക്കപ്പെട്ടുകത്തന്നു ചെയ്തു. സ്വപ്നതന്നോട്ടു യാണും അദ്ദേഹം ബലംനായതു്. ആ പുതുനു പത്രിനാട്ടു വരുന്നു മാത്രമേ ആയിരുന്നുള്ളി. ആ കമാരനേയും പന്താവൈരാഗിയേയും മുകിലനാർ അമർഷത്വാടെ ശ്രദ്ധാർമായി വധിച്ചു.

അവസാനം വരേയ്ക്കും പന്താവൈരാഗിയേ കെതിപും സൗഖ്യപ്പോന്ന ശിക്ഷകാരിയുടെ വംശീയനാർ ഇപ്പോഴുണ്ട്. അവരെ പാനയശിക്ഷകാർ എന്ന വിളിക്കുന്നു. അവൻ അത്രാധികക്കുന്ന ഘൃംഗികനാരിൽ പന്താവൈരാഗിയും ഉൾപ്പെട്ടും.

ഡീ, പായിൻ.

മഹാരാജ്ഞത്തിൽ ഗപാളിയറിലേ രാജാക്കന്നാരെ
'സിന്യു' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിലുണ്ട് വിളിച്ചുവരുന്നതു്. മദ്ദോര കാലത്തു് നാലു രാജുക്കൾ മഹാരാജ്ഞത്തിൽ
പ്രാബല്യത്തോടെ വർത്തിച്ചിരുന്നു. അതിലെവാനാണ്
ഗപാളിയൻ. വേറേ മൂന്നുജൂവ ഇട്ടുപറ്റം, ബബ്യോണാ,
നാഗപുരം എന്നിവയാണ്. ഇട്ടുപറത്തിലേ രാജാവി
നേ ഫോറക്കാർ എന്നും, ബബ്യോണരാജാവിനേ ഗായി
കപാദ് എന്നും, നാഗപുരരാധിപതേന ബൻഡേപു മുന്നും
പരംവരം വിളിക്കുന്നു. നാഗപുരമൊഴികേ മറ്റൊരു മൂന്നു
രാജുക്കളും ഇപ്പോഴിനും വിലനിന്നവരുണ്ടു്.

ഈ സംഭവം നടന്ന കാലത്തു് മഹാരാജ്ഞത്തിലേ
നാട്വാഴികളിൽ സിന്യുയാണ് എററവും ഇയൻ്റനി
നിരുന്നതു്. ബലത്തിലും പരാക്രമത്തിലും സിന്യുയേ
കവിയുവാൻ മറ്റാക്കം ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാ
മാരാജ്ഞു് മഹാരാജ്ഞ സാമ്രാജ്ഞത്തിലേ രാജാവി പുനയാ
ണ്. അവിടെ പേശപ്പുണ്ട് മനുവർത്തിയായി വാണി
അന്നതു്. സിന്യുയും, ഫോറക്കാറും, ഗായ്ക്കപാറും,
ഇൻഡേപുയും പേശപാവിന്നേര സാമന്തനമാരാണെങ്കിലും,
നടപടികളിൽ ആ നാലുപേക്കം പുണ്ണസപാതയ്ക്കുമുകു
ണ്ടായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തേ പാനിപുത്രയുഖത്തിൽ മഹാ
രാജ്ഞാബേസന്നുത്തിനു കർന്മമായുണ്ടായ അപാജയത്തോട്
കൂടി പേശപാറിന്നേര അവസ്ഥ തീരേ ഭർമ്മുലമായി
തന്നീന്. സാമന്തനമാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ ദേഹമില്ലാതെ

കാരി. പേരിന്ന് മാത്രമാണ് അവർ വഹിച്ചിരുന്ന സദ മനസ്പദം. സേപ്റ്റംബർ പുരസ്കാരങ്ങൾ അവരുടെ പ്രശ്നത്തിക്കുള്ളാം.

ഗപാളിയറിൽ അനന്ന് സിസ്യുരായി വാൺഡിനന്നതു് മാധ്യവരായിരാണ്. അദ്ദേഹത്തെ മാദ്യാജിാസിസ്യാ-എന്നും വിശ്വിക്കാറുണ്ട്. ഉള്ളഡിനിയാണ് ഗപാളിയറിലെ രാജയാനി.

ചുറവുള്ള നാട്വാഴിക്കുള്ളെയ്യല്ലാം മാധ്യവരായി നയോപായങ്ങളും വശീകരിച്ചുകൊണ്ട് സ്വന്വലഭത്തെ അധികമയിക്കുന്ന വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അനന്തരം മകിലസാമ്രാജ്യത്തോട് അദ്ദേഹം പോരിന്നിരുണ്ടി. ഒരു അലമാണ് അനന്തത്തെ മകിലിലായിപ്പൻ. സാമ്രാജ്യക്ഷയത്താൽ അതു വകുവത്തി ഭർമ്മാലനായിരുന്നതുകൊണ്ട് സിസ്യർജ്ജു് അവിടെ വിജയമേ ഉണ്ടായുള്ളൂ. ഒരു അലം ഗത്രനര മില്ലാതെ മാധ്യവരായിക്കു് അധിനന്ദനയി. അതിൽപ്പുണ്ടു് ഒന്ന്, മാധ്യവരായു് തന്നെയാണ് മകിലസാമ്രാജ്യകാര്യ മെല്ലാം യമേഷ്ഠം നിവർത്തിച്ചുപോന്നതു്. പേരിന്ന് മാത്രമാണ് ഒരു അലത്തിന്റെ വകുവത്തിപ്പദം. മഹാരാജ്ഞി നാരിലും മകിലനാരിലും ഭ്രാംബനായതോടുകൂടി സിസ്യയുടെ ഉല്ലംഖണം ഉച്ചത്തിലായി. അനന്ന് ഇന്ത്യൻതും കമ്പിയിൽ ഗവൺമെന്റ് ജനറാളായിരുന്നതു് വാറൻമെല്ലറ്റിം ഗംഗാണ്. കമ്പനിയും സിസ്യയും തമിൽ സുഖ്യത്താൽ ഇന്നങ്ങളിയിരുന്നതിനാൽ ഇരുവരുടെയും നിലയും ഉംഖു കിട്ടി.

ഈനി നമുക്കു് കമാപ്പരജനിലേക്കു കടക്കാം. തെ ഇത്താലിയന്നാണ് ഡീപായിൻ. ഇത്തലിയിലേ സേവായുംനാട്ടിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചതു്. ബാല്യ

ത്തിൽത്തങ്ങ വികുമണിലം അദ്ദേഹത്തിൽ സന്തുലനായി മുകാറിച്ചിരുന്നു. ക്രൈസ്തവത്തിലെ അനുഭാവിക്കുന്ന ത്തിൽ അവലംബിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രാർഥിപ്പേശ് പോയി. പതിനഞ്ചാംലുക്കിയാണ് അന്നത്തെ പരശ്രീസുഖാജാവു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെസന്റ്രത്തിൽ ഒരു ദോഖാവായി ഡീ പാരിൻ ചേന്നു. ആ നിലയിൽ വർഷം പിലതു കഴിഞ്ഞു. ഉയർത്തേയാണു ഡീ പാരിനും ഇണ്ടായിലു. ഒരു നിലയിൽത്തങ്ങ കാലം കഴിക്കുക ചെന്നതു് ആ ഉള്ളതില്ലെവിനു് അസുവമായി. പരശ്രീസുഖം സെസന്റ്രത്തിൽ ഉടൻടക്ക ഉയരന്നതു് വഴിയേയാണമി ല്ലേനു കണ്ട് അദ്ദേഹം അതിൽ നിന്നു് ശിഖതു. പ്രാർഥിപ്പേനക്കാരം റഷ്യയേ സേവിക്കുകയാണു് തന്റെ ഉത്തരവേദിയത്തിനു സാധകമാക്കുതെന്ന ഒത്താനി അദ്ദേഹം അദ്ദേഹാട്ട ധാതൃയായി.

അന്നു് റഷ്യയേ രേഖിച്ചിരുന്നതു് രജാംകാതരീനു ചുക്കുവര്ത്തിനിനിയാണു്. അവിട്ടെന്ന സെസന്റ്രത്തിലെ ഒരു ഉദ്ഘാഗത്തിൽ ഡീ പാരിൻ നിയുക്തനായി. അല്ല കാരം ഏതാണു വത്സരം കഴിഞ്ഞതുപൂരം, റഷ്യയുടെ തുക്കിയും താമിൽ വഴക്കുകൾ വളരുന്നു് യുദ്ധത്തിന്നിരിക്കാം. ആ യുദ്ധത്തിൽ തുക്കിയേബെത്തിരുത്തുകൊണ്ട് ഡീ പാരിനാം ചെന്നിത്തനു. തുക്കിക്കാണു് ജയമണിയതു്. റഷ്യൻടെക്കണ്ണാരിൽ മുതരായവക്കു പുറമേ വളരെപ്പുകൂർ മുഖ്യമായി. അക്രൂട്ടത്തിൽ ഡീ പാരിനും കട്ടണി.

പിടിച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്ന റഷ്യക്കാരെയെല്ലാം അട്ടിംക്കാജുന്ന നിലയുള്ളു് തുക്കിസെസന്റും വിററഴിക്കുന്ന ചെഫ്റ്റു്. ആ വഴിക്കു് ഡീ പാരിൻ തുക്കിയിലേ കൂടു പ്രഭ്ലവിന്നേറു അട്ടിംക്കായി. ഇതു സംഭവിച്ചതു് മഹാസംഘാമാജാഡിലാണു്.

അടക്കിമയായ അനുഭവത്തക്ക് ആരു ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് വിശ്വാചനത്തിനായി എപ്പോഴും ഉപായം നോക്കിക്കാണാണ് ഡി പാരിസ് നാടു പോക്കിയതു്. വെള്ളം കോജകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി. സപാമിക്ക് ശാല്ലുംപോലും ഗംഗയത്തിന് ഖടകകാട്ടക്കാതെ തന്റെ ജോലി അദ്ദേഹം ശരിക്കു നടത്തിവന്നു. കുഞ്ചണം ആരു അടക്കിമയിൽ യജമാനന്റെ നോട്ടത്തിനുള്ള മുടക്കു അധികാരം അനുഭവത്തുന്നുണ്ടാണി. വിശ്വപാസ്പനാണാണു തോന്ത്രകയാറു ആരു അടക്കിമയുടെ സ്ഥിതിത്തികളിൽ അനുഭവതു മനസ്സു വെയ്യുംതെങ്ങായി. അന്തുനൊന്നാണ് ഒളിച്ചേരാടിപ്പോൾ കവാടം അവസരം എന്നു് ഡി പാരിസ് കണ്ടു. ആരു അവസരങ്ങെ അദ്ദേഹം കൈവിട്ടില്ല. ഒരുന്നാടു, യജമാനന്നം ഭൂത്യന്മാരും അന്തേപ്പണിച്ചേപ്പോരം ഡി പാരിസ് അവിടെയെല്ലാം കാണുന്നില്ല.

ക്കുറു ഉള്ളക്കിൽ തുക്കിയിലേ അതിത്തിയിൽ നിന്നു് ഡി പാരിസ് വെള്ളിയിലേക്കു കടന്നു. പിന്നീടു് എത്ര തെരുവേയാ കൂട്ടപ്പെട്ടു്, ഒട്ടകം അദ്ദേഹം മല്ലാസിൽ എത്തിച്ചേരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതുള്ളൂ. തുക്കിരാജുത്തു നിന്നു് മല്ലാസ്‌വരെ കരാറു അക്കാലത്തു് അപായം ക്രൂക്കാതെ എക്കുന്നായി സഖ്യരിക്കക്കയെന്നതു് വലുതായാണ്തുകകമ്മാണു്.

മല്ലാസിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി ഡി പാരിസ് കഷ്യായായി. ആരു മഹോസ്താഹനു് ശ്രദ്ധിന്ത്യാക്കണ്ണാനി അദ്ദേഹം കോട്ടത്തു്. ആരു കമ്പനിയിലേ ആരാംപട്ടാള ത്തിലേ ഒരു നായകനായി അദ്ദേഹത്തെ നിയമിക്കായും ചെയ്തു.

അധികകാലം ആരു ഉള്ളാഗത്തിൽ വർത്തിക്കവാടം ഡി പാരിസ് കഴിഞ്ഞതില്ല. വിജിഗീഷ്വും സപ്താദ്ധാ

നതനമായ അദ്ദേഹത്തിലും ആ ഉള്ളാഗം ഒട്ടം പീഡ
മായിട്ടല്ലാ തോന്നിയതു്. അതുണ്ടെങ്കിൽ അടിവെച്ചക്കര
നാരു് അദ്ദേഹത്തിനു കിസ്സുമാണു്. അതുകൊണ്ടു്,
അദ്ദേഹം ആ ഉള്ളാഗത്തിൽ നിന്നും ശീതോഴു് അനന്നും
ധീനമായ മരറാതു വൃത്തിയിലേക്കു് തിരിത്തു.

വാസുദാജുഖം അല്ലസിക്കന്നതിനും മദ്രാസിൽ
യീ പാഠിക്കുന്ന ഒരു കളർ എപ്പേട്ടുന്നതി. ആ കളർയിൽ
പല വില്ലാത്തികളിലും പയറുവാൻ ചേന്ന്. എന്നാൽ,
ഈ ആര്യാധ്യാത്മകം അല്ലോ കാലാതേതയ്ക്കു മാത്രമേ അദ്ദേഹം
വഹിച്ചുള്ളൂ. അടങ്കിയെംതുണ്ടിയ ആ ജീവിതവും അദ്ദേഹ
മത്തിനു രസിച്ചില്ല. ഒടക്കം, ഏ, ജോലിയേയും കൈ
വിട്ടിട്ടു് അദ്ദേഹം കടക്കട്ടയിലേക്കു പോയി.

കയ്ക്കട്ടയിൽ ഇരുപ്പിന്ത്യാക്കന്നിയിലേ ഗവർണ്ണർ
ജനറാളും വാറൻ ഷേറ്റ്‌റീസിനേ ഡീ പാഠിക്കു
ചെന്ന കണ്ടു. യുദ്ധവിഭാഗങ്ങായ ഒരു യുദ്ധാച്ചുനേര തന്നേ
സെസ്റ്റും പരിപ്പൂരിക്കുന്നതിനു തനിക്കു കിട്ടിയാൽ
കൊള്ളുമെന്ന ഷേറ്റ്‌റീസിനോടു് ഗ്രാന്റിയറിലേ
സിന്യൂ അപേക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടായിരുന്നു. ഡീപാഠിനേ കണ്ടു
പോരാട്ട ഷേറ്റ്‌റീസ് അക്കാദ്യം സുരിച്ചു. ഡീ പാഠിക്കുന്ന
പുസ്തകത്തെല്ലാം വഴിപോലെ ഗ്രാന്റു് സംതൃപ്തിനാ
യതിക്കപ്പെന്നു, അദ്ദേഹങ്ങൾ തന്നേരു ത്രാവാർക്കുന്നതാട്ടു
കൂടി സിന്യൂയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു് ആ ഗവർണ്ണർ
ജനറാട്ട് ഉടനേരു അയയ്ക്കുന്നും ചെയ്തു.

ഡീ പാഠിനും അനന്നും ശമായുള്ള ത്രാവാർക്കുന്ന
തെല്ലാം എതാനുംനാറു പരിചയിക്കുന്നും സി
ന്യൂയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. പരിപ്പൂരിയുലു
സന്ന്യാസത്തിൽ കൈയ്ക്കുന്നും തെളിവന്നിട്ടുണ്ടു് ഡീരാ

గරුගාසේ ය්‍යී පායින්. ගතික්ෂවාගම තෙවෑක්ෂවාගම සහජමාත්‍යතෙගෙ අඛණ්ඩතැතින් ගක්තියුණු. ඩිංචුවූ විශ්‍රාමවූ විජයාධ්‍යවමායි අඛණ්ඩතැතික කිංගිකාභිතින්. සප්තෝගාසෙකිලුවූ විජ්‍යාපාසයාගුරුගම, සාහසිකගාසෙකිලුවූ ගයාපායාජ්‍යතාගමා ගැඹුවූ. විජයතැතින් වෙළඳී ජීවිතගෙතුවූ, යා දුෂ්‍රින් වෙළඳී විත්තසුවක්‍රීදුවූ නිදුරුණ් පරිතුජික්ෂවාන් මැංචුවූ සාම්ප්‍රදායික්ෂවාන්.

හුදුකාරම ගෙවුනු ගාජාලියාය ය්‍යී පායිගෙ තැනික්ෂ ලංඡිතුතික සිශ්‍යවූ ටාරිතාත්‍යුම්බායි. විජයගෙත් අංඡිත්‍යවීකරිතුකාභිත් තැන්ටර අංඡිත්‍යම පොලේ සප්තෝගාජි ප්‍රවත්තික්ෂවාන් තැනික්ෂ ක්‍රියතැක්වෙනුවූ උග්‍රජ්‍යතාගම යෘමාගෙන ගෙවි ක්ෂවාන් කිඳියතික ය්‍යී පායින් පරමමාය සහු දුෂ්‍රියුතුබායි. අත්‍යුකාභිත් නැත්පතිලයිකම සංව තැරකාලම සිශ්‍යවූ ඉලුළාගස්මගාකි ය්‍යී පායින් ටාගම.

තැන්ටර ගෙසගුළුවෙත ඇඟවන් යුරොපුරුෂය පායතැතික පුතුක්ෂිතුම්බුද්ධාග්‍රාම ය්‍යී පායිගෙ සිශ්‍ය දුෂ්‍රිත්. නැතුරුයිලේ ගාජ්‍රාජුප්‍රාදුනික මාරුලිගෙ අංතික්‍රිතුකාභිතු ගෙසගුළුපරිජුති අතුළුමායු ග්‍යායතුවූ ග්‍යාලියරිලාභ්‍ය. මායවරාව සිශ්‍යගාස් පෙනු ගාඩිකර්ගාතින්ටර අත්‍යුක්තර්ථාවූ. අත්‍යුකාභිතැනාගාස් සිශ්‍යයෙය ප්‍රයික්ෂවාන් අක්කාලහුත්. මගෙරෙත්ව රාජාවිභාගම ගක්තියිප්‍රාතායතුවූ. යුරොපුරුත්තියිතියිත්, යුරොපුරුෂකාපුක්‍රීදා සිශ්‍යා ගෙසගුළුව මිනින්දෝප්‍රාද, කාලානුවමලුවත විනුත

എഴുപറ്റിയിൽ അടങ്കിക്കിടന്നിരുന്നവക്കല്ലോ അടിവേദത്തിനിവന്ന.

സിന്ധ്യാസനസ്രൂത്തിലെ പതിനാറാംപട്ടാളത്തെ യാണ് അല്ലെന്നു ഡീപാധിൻ പരിഷ്കരിച്ചതു്. അതു കൊണ്ടു്, ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ സന്സ്കൃതിലുംവെച്ചു് ഉത്തരവാത്തരചെന്നു് ആ പട്ടാളം അക്കാലത്തു് വിത്രുതമായി.

കാലംപോലെ കോലം ചമയുന്നതിൽ സിന്ധ്യ യൂട്ടു മിച്ചകകാണ്ടു്, ഗപാളിയറിനു് എല്ലാ നിലയിലും മേൽക്കുന്നേൽ ഓബില്ലുഡിയുണ്ടായി. ഇതു കണ്ടു് മാറ്റ രാജാക്കവാരിൽ അസുരയാണു വളർത്തു്. പരോത്തശശ്വത്തിൽ അസമ്പിള്ളുക്കണ്ണായ പല നാട്വാഴികളു്, സിന്ധ്യരജ്യത്തിനേ ഇളക്കി. ഇവരിൽ ഡംഗി വകുപ്പത്തിയുടെ അഭ്യന്തരാനവത്തിയെന്ന നിലയു് ഇന്നും തിൽ ബൈക്ക് എന്ന പട്ടാളവന്നാണു് ഇന്നിട്ടനിന്നതു്. ഗപാളിയറിനേ അകുംഭിച്ചുകൊണ്ടുതു ആ ശത്രുക്കാഞ്ചേരി ഡീപാധിൻ എതിന്തു ചെന്നു് നിരോധം തക്കത്തവിട്ടു. പിന്നീടു് മുകിലംബാക്കാക്കം സിന്ധ്യയുടെ നേരേ തിരിയു വാൻ ദൈത്യമാഞ്ചിട്ടില്ല.

രാജപുത്രനാരകക്കാണാണു് സിന്ധ്യയുട്ടു്, അന്നന്തരം; ശല്ലുക്കാളിഞ്ചായതു്. ഫന്നുടിൽ സിന്ധ്യയുടെ അഭ്യന്തരയേ അസമർപ്പിച്ചു് ഡീപാധിൻ ദോധപുരത്തെ അതുമിച്ചു. അവിടത്തെ രാഞ്ചാർരാജപുത്രനാർ വീഞ്ഞ ശൈത്യങ്ങളിൽ മികച്ചവരാകകൊണ്ടു് എററവും ഒല്ലാരമായ യുദ്ധമാണു് അവിടെ നടന്നതു്. ആ രാജപുത്രനാർ ഉറച്ചനിന്നുകൊണ്ടു് ജീവിതനിരപേക്ഷയേണ്ട പോരാട്ടി. എക്കിലും, സിന്ധ്യാസനസ്രൂത്തിനേരു കൂറേ

പുന്നയുലസന്തും രാജപുത്രമാക്ക് പരിചിതമല്ലായ്ക്കൊണ്ട് ഒട്ടകം അവർ സംശ്രാന്തരായി നിലവിട്ടു. രാഭ്രാൻകതിരപ്പടയാളികളിൽ നാലുയിരംവേർ ഒരു നാഡകൊണ്ടു ചത്തൊട്ടങ്ങൾ. ഒട്ടകം ഡീപാധിന്തനേ വിജയിയായി. ദോധപുരം സിന്ധ്യര്യും കീഴടങ്കി. അതെ വഷ്ടത്തിന്തനേ, സന്ധ്യര്യുടെ നിശ്ചയാഗത്താൽ ഡീപാധിന്ത ജയപുരത്തെ നിരോധിച്ചു. യുദ്ധമ്മംബനാരായ അവിടത്തെ രാജപുത്രമാർ എററവും ഉണ്ടോടെ പൊതുനേനാക്കിച്ചും ഘലമുണ്ടായില്ല. അവരുടെ നാടൻ പട്ടക്കാല്പുകൾ തുറോപ്പുവും യുദ്ധസംഭാരങ്ങളുടെ മന്ത്രിൽ നിഷ്പലങ്ങളും ജയപുരത്തിനും ദോധപുരത്തെ പിന്തും സിന്ധ്യര്യും അധിനാവേശി വന്നു. ഇങ്ങിനേ, ദോധപുരത്തെയും ജയപുരത്തെയും വെന്നാണ്ടാട്ടക്കുടി രാജപുത്രമാനന്തി ലെങ്ങും സിന്ധ്യര്യുടെ വരിതപ്പേ പ്രഖ്യാപിക്കായി. ഇതി എന്നുതനേ മകിലവക്രവത്തി സിന്ധ്യര്യും വരുതനായിട്ടണബ്ലോ. ഡീപാധിനാലുണ്ടായ ഇത് വിജയങ്ങളും സിന്ധ്യര്യുടെ അധികാരം ഉത്തരവന്തും മുഴുവൻം റൂപം പിച്ചു. ആ രാജാവിനോട് എതിരിട്ടിവാൻ ആരഞ്ഞി ലൈനായി.

ഈപ്പകാരം സവാധിപ്പന്താട്ടം സബെപ്പപത്രം ക്ഷേണാട്ടംകുടി വിജയാശ്രമായി വാഴന സിന്ധ്യദേശാട്ട്, സപദേശിയക്കന്തനേ അന്നുകയ്യാൽ പകയുണ്ടായി., സിന്ധ്യദേശപ്പോലെയും മഹാരാജ്ഞരാജാക്കന്നാരാണബ്ലോ മഹാരാജ്ഞക്കാർ, ഗായ്കപ്പാട്, ബന്ധുപ്പേ എന്നിവർ. ഇവരിൽ മഹാരാജാക്കന്ന് സിന്ധ്യദേശ പഴിച്ചുകൊണ്ട് മനീഖത്തു. അനേകാരം സിന്ധ്യര്യും ഉയച്ചുവുണ്ടാകന്നതു

അംഗേധർത്തിനു ഭസ്മമായി. സിന്ധ്യരേക്കറിച്ചു് അപവാദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. മറ്റൊരിട്ട് രാജാക്കന്നാരെയും അംഗേധർ സപ്പച്ചത്തിലേക്ക് ചേത്തു്. തന്റെ വിജയം മഹാരാഷ്ട്രത്തിനേൻ്റെതാണ്ടോ് ശാക്ഷാത്തെ, സപാത്മലോദത്താൽ ഫോറക്കാർ വകുഗതിയിലേക്ക് തിരിയുന്നതു കണ്ടു്, സിന്ധ്യരജു് എതിക്കേണ്ടിവന്നു. മഹൻഡ-ൽ സിന്ധ്യരജും ഫോറക്കാരും തമമിൽ യുദ്ധമണംഞാക്കി. ഡീപാദിൻ തന്നെയാണോ് സിന്ധ്യരജുടെ സൈന്യാധിപൻ. ഇതുകുട്ടികളും സംരംഭത്താടെ അന്തുറുമായി ഇടപ്പെട്ടു്. ഒട്ടകം തോററതു് ഫോറക്കാർത്തണ. നിരവധികമായ നഘ്നത്തേനാടെ ഫോറക്കാരും സമാധാനം ചെയ്യുന്നതും പിന്തിരിയുമാറായി. അതിൽപ്പുണ്ടേ, മുഹാരാഷ്ട്ര വകുവത്തിലായ പേശപാവും സിന്ധ്യരജുടെ ഹിതാശവത്തിയാക്കിട്ടു നിന്നുള്ളി.

മാധവരായു് സിന്ധ്യ മഹൻഡ-ൽ പരലോകപ്രാജ്ഞനായി. അതിൽപ്പുണ്ടേ, ഗ്രാളിയറിലെ മഹാസൈനക്കുത്തിനേൻ്റെ സർബ്ബാധിപത്രം ഡീപാദിനാണോ് വഹിച്ചുതു്. അംഗേധർ ഗ്രാളിയറിനു ചെയ്തു സേവനത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ടു് നാലുത്തെത്താനാലക്കും മുഹു ആണ്ടു തോറും മുതലെടുപ്പുജ്ഞ അലിഗർഡനാടു മുഴുവൻ അംഗേധർത്തിനു ജൈമായി സിന്ധ്യരിൽ നിന്നു് ഒഴിഞ്ഞു കിട്ടിട്ടുണ്ടോ്.

മഹൻഡ-ൽ മഹാരാഷ്ട്രത്തെ ആക്കമാനം ആകുമിക്കുവാൻ പേശപാവിബന്നാതിരേ മെമ്പരാബാദിലേ നിജാം പെരുവാട കുട്ടിക്കൊണ്ടു് പുറപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. സിന്ധ്യരായ മാധവരായില്ലുടെ മരണത്താലും, നാട്വാഴികരം തമ്മിലുജ്ഞ കലംഡത്താലും മഹാരാഷ്ട്രം ഭർഖുലമായിട്ടുണ്ടു കയറ്റിക്കൊണ്ടു് നിജാം യുദ്ധത്തിനിറക്കി

കയ്തു്. വിദേശനീയനായ ഡീപാധിൻ മഹാരാജ്ഞത്തിന്റെ അഭിമാനത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ സ്വന്നേയയാ സംരക്ഷ്യ നാക്കുന്നതാം നിജാർ ധരിച്ചിപ്പിലും. മാധ്യവരായും ജീവിച്ചിരിക്കയെന്നുകുറിപ്പിൽ രാജുത്തിനു വേണ്ടി എത്തേതെല്ലാം ചെയ്യുമോ അതിലെബാക്കെങ്കിലും കൈയും കരളുമാക്കിട്ടാണു് സ്വന്നാർഥിക്കുന്നതായ ഡീപാധിൻറെ നില. അദ്ദേഹം തങ്കൾ സെസ്റ്റുതേത്തുടക്കി നിജാമിനെ എതിര്ത്തു കൊണ്ടിരുക്കി. അപ്പോഴേക്കും നിജാമിനെന്നറ സെസ്റ്റു ചുനങ്ങേ സഹിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ദർശനം എന്ന കിക്കിൽ വെച്ചു് ഡീപാധിനും നിജാമും പരസ്യരം എതിരിരിക്കു. ആ യുദ്ധത്തിൽ പെരുത്തായ കാഞ്ചനാജ്ഞങ്ങളുടെ നിജാമിനു് തോറോണ്ടേണ്ടി വന്നു. മാധ്യവരായും മരിച്ചു പോയാലും, ഡീപാധിൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നും മഹാരാജ്ഞത്തോടു് ഇടയുന്നതു് എത്തു മഹാബലത്തിനും ആവത്താണു് നിജാമിന്റെ ശ്രദ്ധ അനാഭവത്താൽ മരാല്ലാ ശാഖക്കുമാണും പേടിച്ചുകൊണ്ടു് അടങ്കുമാറായി.

അപ്പുരാജ്ഞങ്ങളും നിന്നുള്ള അതുകൂടം മൊത്തം ഡീപാധിനു് ഗണനീയമല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ • മഹാരാജ്ഞത്തിലേ അന്തിച്ചരിത്രം അഭ്യർത്ഥനയെ ഉയ്ക്കണ്ണിതു നാക്കി. അവിടെത്തെ നാട്വാഴികൾ തമ്മിൽ, അധികാരം ലോത്തോൽ കല്പവികസനാതു് മാധ്യവരായിരുടെ മരണ ത്രിനിപ്പറം ഓഷ്ഠ്രിയും വർഖിച്ചു്. സാമംകൊണ്ടു് ആ അസൃതാകല്പങ്ങിത്തുണ്ടോ ഇണക്കുവാൻ ഡീപാധിൻ ശക്തനായില്ലാ. അവരുടെ അടിശ്വാസം തുംകാമെന്നവെച്ചുായും, അതു് വീണ്ടും വീണ്ടും തുടങ്ങാതു് മഹാരാജ്ഞത്തിനു് ഒഴർഖ്യുലുമായുള്ളതമല്ലോ. രാജുത്തിന്റെ ഒക്കുപ്പത്തിനായി ഒക്കുത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കയാണു് ഉത്തമ

യമ്മെന്നു മനസ്സിലാക്കീട്ടില്ലാത്തവക്കിടക്കിൽ തനിക്കും
 കാർത്തുമാനമില്ലെന്ന് ഒട്ടകം വീപായിനു തോന്തി.
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപഭോഗാധിപൻ ജനറൽ ബൈറ്റ
 നാണ്ഡ്. തന്റെ സ്ഥാനം ബൈറ്റനും ഏല്ലിച്ചു് വീപാ
 കിൻ്റെ മഹാരാജ്ഞിസേവനത്തിൽ നിന്ന് തീരെ ഒഴിത്തു്
 അതിൽപ്പുണ്ടെന്ന്, അധികകാലം അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കു
 അണഭായില്ലാ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭ്രതിക്കൾരീറം കാല
 പരിപാക്തതാൽ നഷ്ടമായാലും, ധ്യാന്ധൂരീരം ഇന്നും
 ഉള്ളപ്പലകാന്തിയോടെ വിളങ്ങുന്നുണ്ട്.

ഇന്ത്യൻ കത്തോലിക്കരാണി

ഇന്ത്യൻ കത്തോലിക്കരാണി എന്ന് വിശ്രദിച്ച സാംഖ്യീഗം. ഇന്ത്യാധരിതുത്തിൽ പല വീരാം ഗനകളും നാം കാണുന്നതുപോം. എന്നാൽ, അവരെ തയാക്കുന്നും അതിന്റെ കൊണ്ടാണ് സാംഖ്യീഗ ത്തിന്റെ ഉയർത്ത്. ഏതോ താണകളുടെ ജനിച്ചു് എഴിയനിലയിൽ വളരുവനു ഒരു പെൺു് ആങ്ങയായ നഭേത സ്വന്തം ജീവിക്കയായി അംഗീകരിച്ചു് ഇന്ത്യ യിൽ എറബവും ഭക്തരമായിരുന്നു ഒരു ഔദ്യരസൈന്യ ത്തിന്റെ നായികയായി നിന്നു്, പല അതുകൂടണ്ണുപോലും ദയത്തുവീത്തുങ്ങളും സഹായമായി നടത്തി, നാട്ടവാഴി കഡക്കലും ഉദ്ദേശം വളർത്തിക്കൊണ്ട് വാണിജ്യിക കയന്നതു് പുർബ്ബരിതുത്തിൽ സാംഖ്യീഗത്തിലുപ്പാതെ നാം കാണുന്നില്ല.

സാംഖ്യീഗത്തിന്റെ വീഞ്ഞാനാഭാരതാഭ്യാസാം ഇതുവരെ തീർപ്പുടിക്കില്ല. കാഴ്ചിരത്തിലെങ്കോ ആയി രിക്കാം ബീഗം ജനിച്ചതു് എന്ന വിലർ ഉംഗിക്ക സാംഖ്യു്. ഡൽഹിയിൽ നാൽക്കിയായ ഒരു തദ്ദിനിയാ ഡിക്കാം ബീഗത്തിനേ ജനങ്ങൾ അപ്പും കണ്ണിരിക്കുന്നതു്. അന്നു് രാജ്യാനിയിലെ ഒരു അടിമപ്പേണ്ണാണ് വരം. ദപ്തികീയനായ ഷാശ്വതലമാണു് അക്കാദമിയും ഡൽഹിയിലെ രാജാവു്. ബുദ്ധകാലം നീണ്ടുനിന്നു മൂസിം സാമ്രാജ്യം അസ്തുമിച്ചതുക്കുത്തിയിരിക്കയോന്നുപോരം. നാമ മാത്രായിട്ടാണു് ഷാശ്വതത്തിന്റെ വകുവർത്തിസ്ഥാനം.

അംഗേയും തീരെ ഭർബലനായിരുന്നു. ഡൽഹി രാജധാനി കിലേ പുവികമായ അന്തസ്ഥി നിയോജിച്ചു കെട്ടപോയി. ഇടിക്കത്തുപൊളിത്തെ അബ്ദവത്തിലേ പുജയില്ലാത്ത വിന്റുമാത്തപ്പോലെയാണ് ഷാശ്രൂലം പ്രിതിയൻ ഡൽഹിയിൽ വാണിതന്നു.

ബങ്കാളും മറ്റു പല നാട്കളിൽ ഇണ്ട്യിന്ത്യാക്കവ നിക്ക് കീരിപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെയെന്നും ഡൽഹി ചക്രവർത്തിക്ക് കൈയില്ല. പദ്മാവം, രാജപുത്രനാനു, മാളവം, ഗ്രജ്ജരം, മഹാരാജ്ഞം, ഉക്കിണം എന്നീ ദേശങ്ങൾ പല രാജാക്കന്നാഡു സ്വന്തമാക്കി ആണ്ടുവരികയാണ്. അവരേവും ഒപ്പുകൂടുവരത്തികളുായി സ്വന്ത രൂപാധികാരം ചെലുത്തുന്നു. രേഖപ്പെടുത്തുന്ന മാത്രം അവർ ഡൽഹിചക്രവർത്തിയുടെ സാമ്രാജ്യാരാജന്മന്യുള്ളി. കാൽത്തിലെവാനില്ലും അവർ ചക്രവർത്തിയേ ഗണ്ണിക്കിന്നില്ല. അതിനെക്കുറിച്ചു് അവരോടു ചോദ്യം ചെത്തുവാൻ സാംശ്രൂലത്തിനു് ശക്തിയുമില്ല.

ഈ സമിതിയിൽ ബേബാസസ്ത്രലിംഗം, അധികാരപ്പാദവുമോ, സെസന്റ്രബലവികുമരുമോ, തെല്ലുമില്ലാതെ ഷാശ്രൂലത്തിനു് വാഴേണ്ടിവന്നു. ചിലപ്പോരം അംഗേയും ഇണ്ട്യിന്ത്യാക്കവനിയുടെ പാവയെന്നാപോലെ ആട്ടന്നതുകാണാം. മാധ്യവാജി സിന്ധ്യരൈപ്പോലെയുള്ള പരാക്രമ ശാലികളുായ സാമ്രാജ്യത്തെ കൊട്ടിനൊപ്പം ചിലപ്പോരം അംഗേയും തുള്ളുകയായിരിക്കും. പ്രബലനായ ദരാർശക് അംഗേയും ദരാർശകിനെ വേണ്ടുകൂടിലും പ്രവർത്തിപ്പിക്കാമെന്നായി. സ്ഥിരതയുമില്ല, ധീരതയുമില്ല.

ചക്രവർത്തിയുടെ വീഴ്ചയാൽ അനാമത്പും ഭവിഷ്യക കൊഞ്ചു് അക്കാലത്തു് ഇന്ത്യയിലേ രാജാക്കന്നാർ പര.

പ്രൂരം കലവിച്ചുകൊണ്ടാണ് കഴിഞ്ഞതു് ഭയക്കര മായി നാട്ടുമുഖവൻ കലങ്ങുകയാൽ ഏറിട്ടു് സ്വന്തം ശിപ്പാത്തെക്കായി. അഭിഭാഷത്തിനും അധികാരത്തിനും വേണ്ടി മുൻബോധ്യങ്ങളാലും മുമ്മാധങ്ങളാലും ആ സാമ ന്റരാജാക്കന്നാർ നാടങ്ങളം നിണക്കുമാക്കിത്തീര്ത്ത്. മഹാരാജ്ഞസാമ്രാജ്യം അധികാരിച്ചു് ചരിന്നിന്നമായി. ഇന്ത്യയിലെ സർവ്വാധിപത്യത്തിനു് പല രാജാക്കന്നായം ആട്ടക്കണ്ണാലു ചെറുകൊണ്ട് മനിച്ച. അക്രൂട്ടത്തിൽ ഇന്ത്യൻ ന്റ്രാക്കമ്പനിയും ദേഹന്നിൽനാണ്. ഒട്ടകം ആ നാട്ടരാജാക്ക നൃബരല്ലാവതം വീണപോയി. ഇന്ത്യൻന്റ്രാക്കമ്പനിയാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇന്ത്യയിലെ സർവ്വാധിപതികളാകയും ചെറുവള്ളും.

ഷാഖതുലത്തിന്റെ വാഴ്ത്തയിൽ സാമന്തരാർ പര പ്രൂരം പൊതുരുക്കാണ്ടിരനാഫ്പാർ, യുറോപ്പിൽ നിന്ന പലം ജീവിക തെടിക്കൊണ്ട് ഇന്ത്യയിലേക്ക് വന്ന തുടങ്ങി. അവരിൽ യുലനിപ്പണമാരായ ചിലർ പണ ത്തിനു വേണ്ടി ഇവിടെതെ രാജാക്കന്നാരെ സേവിക്ക മാറായി. മ്രദുകാരാണ് അവരിൽ അധികം ഫേഡം. ഇംഗ്ലീഷുകാർ, പോത്രഗീസുകാർ, ഡച്ചകാർ മുതലായ വർഗം ആ രാജാക്കന്നാരുടെ സേനാപതികളിൽ ഉംഗപ്പട്ടിക്കൊണ്ട്. അത്മമുധ്യാനമായ നഭയാപായങ്ങളാലും, യന്ത്ര ശ്രദ്ധാനമായ പോർക്കോപ്പുകളാലും വിജയംനേടുന്നതിൽ സമത്വമാരാണ് ആ വിഭേദങ്ങിയർ. വിഭേദപ്രശ്നത്തായ മുൻബുലികളായിത്തീന് അന്നാഴത്തെ രാജാക്കന്നാർ സ്വന്തം യഥേ നിലപ്പിക്കുന്നതിനു് ആ വിഭേദങ്ങിയരെ അംക തെതക്കു കേരാറി.

കുമേണ, ആ വിഭേദങ്ങിയരിൽ ചിലർ അനന്റ്രാധി നായ പട്ടനംവന്നാരായി ഉയൻ. ഇന്ന കൂച്ചവടത്തി

ലെന്ന് പോലേ, അന്ന യുദ്ധത്തിലാണ് വിത്തലാം. “കൈയ്യു കുളിയവൻ കാഞ്ചക്കാരൻ” എന്ന ചൗമൊഴി അന്നംഒഡായതാണ്. യുറോപ്പുഭാരതയും അതിലധികം ഇന്ത്യക്കാരുമും ചേത്തുകൊണ്ട് സെസ്റ്റുവെലും നേടിയ ആ വിഭാഗത്തിൽ നാട്വാഴ്യും ദില്ലിയിൽനാലും അന്നാതേത നാട്വാഴികളും കാരി മുഖ്യമാരായി. വേണ്ടം പോലേ വിത്തം കിട്ടുമെങ്കിൽ രാജാക്കന്മാരേ യുദ്ധത്തിൽ സഹാ യിക്കവാൻ അവർ തയ്യാറാണ്. ഇപ്പോൾ സപ്തമീനും ചാർക്കളായ വിഭാഗത്തെസനാനികരു അന്ന് ഇവിടേ പലതുംശായിത്തന്നു. അവക്ക് ഈ പോർക്കുചുവട്ടത്തിൽ ധാരാളം ആളായവുമുണ്ടായി. ഈ വിഭാഗത്തിൽ അസം റിക്കന്റുകൊണ്ട്, രാജാക്കന്മാരേ സെറിക്കന്തിനെ കാളയിക്കുന്ന വിത്തലാഭ്യുംശായിത്തന്നാതുകൊണ്ട് നാടൻ പടയാളികരു അധികമധികമായി അങ്ങോടു നിരിഞ്ഞു. അങ്ങിനേ ആ യുറോപ്പുംശേസനാനികരുക്ക് എല്ലാം കൊണ്ട് അഭിവൃദ്ധിയേ പവിച്ചുള്ളൂ.

അന്നാതേത ഈ വിഭാഗത്തിൽ സെസ്റ്റുനാമ്പനാരിൽ ഗണനീയനായ ദരാളാണ് സാമ്യ. അധികം പണം തന്ന് എങ്ങോടു വിളിക്കുന്നവോ, അങ്ങു ചെന്ന് പോരാട്ടക യെന്ന ആ തൊഴിലിൽ സാംഘവിന്റെ നില മെച്ചു മേൽ ഉയൻ. അദ്ദേഹം ജമ്മൻകാരനോ ഡച്ചുകാരനോ എന്നതും ഇപ്പോഴിനും സംശയത്തിലാണ്. എങ്ങിനെന്നരേ ഇന്ത്യയിൽ വന്നുചെന്ന് അദ്ദേഹം ദേവരിച്ചുകൂട്ടിയ സെസ്റ്റും എറബവും പ്രബലമായിരുന്നു. യുറോപ്പിലേ എല്ലാ നാട്കും അതിൽ ഉംഗപ്പട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു പോലേ ഇന്ത്യയിലേ എല്ലാ വംശത്തോളും കുട്ടിച്ചേരുത് താൻ ആ സെസ്റ്റും. രാജപുത്രനാർ, മഹാരാജ്ഞനാർ, മകിലനാർ, ശിക്ഷകാർ, പട്ടാണികരു, ജാട്ടകാർ മുതലാം

യവരെയല്ലോ ഇംഗ്ലീഷിക്കാണ്ടിള്ള അവിയൽപ്പടയാ ണതു്. ഈ സൈന്യത്തിൻ്റെ ബഹംകൊണ്ട് സാംസ്കാരികരികൾക്ക് ഭർജ്ജയനായി. വീഞ്ഞത്തിലും വികുമ ത്തിലും എതിരില്ലാത്തവന്നു് അദ്ദേഹം വിവ്യാതി നേടി. എന്നാൽ, സത്രമോ, ന്യായമോ, കാരണമോ അദ്ദേഹത്തിൽ ഇല്ലാ. ജയത്തിന്നവേണ്ടി എന്തു ഭോഗ കമ്മം ചെയ്യവാനും അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സറച്ചുണ്ട്. പണത്തിൽ മാത്രമേ ആ പടത്തലവനു് കണ്ണം കരളി ആളിള്ളി. പണം കിട്ടിയാൽ എത്ര പെശാവികമായ ഓര സാമ്പത്തിയിലേക്കും അദ്ദേഹം ഇരഞ്ഞും. അതുകൊണ്ട് ആ കൂർച്ചിത്തനേ എല്ലാവക്കും പേടിയായി.

വരിക്കൽ സാംസ്കാരിക ചെന്നിയന്നപ്പേരിൽ നിന്നും കമ്പാനാസ്ഥികയായ ആ നത്തകിയേ കണ്ട്. സത്ര ധർമ്മങ്ങൾക്കോ ഒരാദാക്ഷിണ്ട്രങ്ങൾക്കോ അധികിന്നാവാ തവണ്ടിപ്പോലും കാഡവഗ്രാമനാക്കന്നതു് സാധാരണമാണ് ഇല്ലാ. ആ നത്തകിയിൽസാംസ്കാരികവിനു് രാഗാചാരണായി. പണം കൊണ്ട് സാധിക്കാത്തതു് യാതൊന്നുമില്ലാ എന്നാണു് സാംസ്കാരികവിന്റെ പക്ഷം. അതുകൊണ്ട് ആ നത്തകിയേ സപാധിനയാക്കണ്ടതു് അദ്ദേഹത്തിനു സുകരമായിട്ടേ തോന്തിയുള്ളി. കാരേ പണം അദ്ദേഹം വാരിഭരിഞ്ഞു. ആ നത്തകിയുടെ സപാമി അതുയുംകൊണ്ട് തുഷ്ടിയായി. അങ്ങിനേ ആ അടിമപ്പേണ്ടിനെ അദ്ദേഹം നേടുകയും ചെയ്തു.

സാംസ്കാരികവിന്റെ ഭാംഗ്യായതുമത്തൽക്കാണു് ആ, നത്തകിക്കു് സാംസ്കാരികം എന്ന പേരായിരുത്തു്. അതി മുമ്പു് അവളുടെ പേരു് എന്തായിരുന്നു എന്നു് അറിയുന്നില്ല. തന്ത്താവിനെ എന്താനും വർഷം അനാവത്തിക്ക

• ഒമ്പാഴുക്കിനും സാംഘബീഗവും യുദ്ധത്രണം ആരാധന ഓസനാ ചെയ്യാം.

ആര്യോധനവുംപാരം കുലി വാങ്ങി നടത്തിക്കൊണ്ട് സീറ്റുകളും സാങ്കേതികവാസം. അതിൽനിന്ന് അരക്കു മാം ആളുവില്ലാത്ത വിജയം സമ്പാദിച്ചു. തനിക്കുള്ള ഭർജ്ജയമായ സെസ്റ്റുതേയും നിരവധികമായ ധന തേയും ഭാംഗയേ ഏല്ലിച്ചു് അരക്കുമാം മരിക്കുയും ചെത്തു. തന്താവു മരിച്ചപ്പോൾ തനിക്കു കിട്ടിയ ഫണംകൊണ്ടു് അലംഭാവമുണ്ടായി അടങ്കുകയല്ല, സ്കൂളിയാണെന്നീരു നിട്ടു്, സ്ഥാംഞ്ചവീശം ചെയ്യുന്നു്. തന്താവിനേ അനുവ ത്തിച്ചു്, അരക്കുമാത്തിനോടു സെസ്റ്റുതേ നയിച്ചു കൊണ്ടു് ബീഡവും പോരാട്ടിത്തടങ്കി.

സാംഘവിന്റെ ചെയ്യാവികളുണ്ടോള്ക്കേണ്ടതും അരു സെസന്റ്രൽ തിക്കൺടിച്ചെട്ട്. സാത്യവും ദയയും എന്നെന്നും പോലും അവക്കർശിത്തവും കൂടാ. ഓലാറുകമ്മാഡുര അവക്ക് വെറും വിനോദമാണ്. ഒപ്പവത്രതയോ പാപ പുണ്യങ്ങളേറ്റയാ കരിച്ചു് അവക്ക് വിചാരണയില്ലോ. താങ്ങാനികളും തെമ്മാടികളും മാരി സ്വന്തമായും നിന്നുന്ന സ്വന്തമായ സ്വന്തമാരുത്തുകൾ കൂടുലുന്നാരെന്നു കൈയ്യാണ് സാംത തങ്കളും സെസന്റ്രൽ നിരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നീതിപ്രകാരം നാട്ടിനു കൊഞ്ചതു തന്ത്രവരായ നു ഭക്ത്വിനിത്വങ്ങൾ കീഴശാത്രക്കി നിത്രംന്നതിനു് അസാമാന്യമായ മനോഭാർഥ്യം വേണ്ടാണെല്ലാ. അതു് മഹാവീരനായ സാംഘവിനുന്നണായിരുന്നു. സാംഘവിൽ നിന്നു് അതു സാംഘബീശവത്തിലേക്ക് ശരിക്ക് പകർ. അരു സെസന്റ്രൽ: അത്തുവാമമായ നെച്ചപുണ്യത്വാട നുണ്ടു ചൊല്ലടിക്കു നിത്രിക്കുണ്ടോ സാംഘവിഗം

തന്നെ ദാൻ പോക്കിള്ളുത്തിലേക്കെ നടത്തി, മാറരാദേരുതുക്കരുത്ത് വിജയം നേട്ടിത്തുടങ്കണി. തെന്താവിനൈപ്പുാലേ, അധികം പണം ആരു തങ്ങന്നുവോ അവക്കംവേണ്ടിയാണോ ബീഹവും പോരാടിയതു്. യുലത്തിൽ സാംഘവിനൈക്കാടു വെവലശ്വരം ബീഗത്തിന്നുണ്ടോ സവ്സമ്മതമായി. അങ്ങിനെ ബീഗത്തിന്നേൻ കീത്തി രാജുമെങ്ങും പാനു. പല രാജാക്കന്നാഡു ബീഗത്തിന്നേൻ ആഗ്രഹിത്തുംാണി. ഷോരവുത്തിയിലും തെന്താവിനേ കവിതയുകൊണ്ടാണോ ബീഗത്തിന്നേൻ നില. വല്ല രാജാക്കന്നാഡു പണം തന്നുകൊണ്ടു് സാമഹായുത്തിനായി അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു് സാംഘ ആദ്ദോധനത്തിൽ ഇരുക്കിയിരുന്നുള്ളി. ബീഗമാവട്ടു, യുലത്തിനോ ആരും വിളിക്കാത്ത അവസരത്തിൽ, പെട്ടുനു ചെന്നു് വല്ല നാട്ടിനുയും ആകു മിച്ചു് ഏകാള്ളു നടത്തിത്തുടങ്കണി. ഇതു കണ്ടു് നാട്വാഴിക്കൊള്ളല്ലൂാ ഭ്രാന്തിരഥായി. ആതതായികളുായ പടയാളിക്കുള്ളാട്ടക്രമി സാംഘബീഗം പുരപ്പുട്ടാൽ, വേണ്ടംപോലെ പണം കൊടുത്തുകൊണ്ടു് ബീഗത്തിനേ മുസാദിപ്പിക്കുവാൻ രാജാക്കന്നാർ മുനിച്ചുകൊള്ളും. അതു ചെയ്യാണെന്നുരോക്കിലും അടക്കിയിരുന്നാൽ അവരുടെ രാജധാനിയേണ്ണുന്നുമാക്കുവാൻ ബീഗം അമാന്തിക്കുവിലു. ഉറുമാസന്നയാട്ടക്രമിയിവള്ളാണോ ബീഗം. തന്റെ ആജഞ്ചയേ അംവത്തിക്കാത്തവരും അതിശ്വോരമായിട്ടാണോ ബീഗം യിക്കുക്കുക. അതുകൊണ്ടു് ഉത്തരേന്തുയിലേ അന്നുത്തന്നാട്വാഴിക്കൊള്ളുക്കെന്നും സാംഘബീഗത്തെ ഏഴ്പുണ്ടു് പണംകൊണ്ടു് ആരാധിക്കമാറായി.

ഇന്ത്യക്കാരിയായിരുന്നിട്ടും സാംഘബീഗത്തെ യുദ്ധം പുന്നാം സേവിച്ചിരുന്നു. ബീഗത്തിന്നേൻ ആജഞ്ചയും വത്തികളുായ ആ യുദ്ധരാപ്പുന്നാരിൽ പല രാജുക്കാരു

മുന്ത്. ഒരിക്കൽ, ബീഗത്തിന്റെ ഉപസനാപതിയായി വർത്തിച്ചുതു് എൻ്റലണ്ടകാരനായ ജോൺജ് തോമസ്സായിരുന്നു. മരറാർരിക്കൽ ആ ഉദ്ദ്യാനം യുദ്ധക്കല്ലറനായ ഒരു പരഞ്ഞീസുകാരനം ദഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാഞ്ചുക്കുമ്പത്തോലെ, ഏതു ജാതിയിൽനിന്നും ഏതുവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും അള്ളക്കാളി ചുട്ടുകൊടുത്തിലും, ആവരേ അധികാരഗൈററവ തേതാടെ നയിക്കുന്നതിലും സാംഘബീഗത്തിനും സാമ്രഫ്രം കൂട്ടം.

ഭർത്താവിൽനിന്നതനോ സാംഘബീഗത്തിനും വഴി രാരെപ്പാം വിത്തം സ്പായത്തൊക്കുട്ടിലുംപോ. താൻ നടത്തിയ യുദ്ധങ്ങളും കൊള്ളുകളും ആ വിത്തതേതും ബീഹം തുറിരട്ടിയായി വർല്ലിപ്പിച്ചു. വിത്തസമ്പത്താം ബീഗത്തിന്റെ കിട്ടു് ആകമില്ലുന്നായി.

ഡക്ടർ ചക്രവർത്തിയായ ഷാഖതുലം ഒരിക്കൽ സാംഘബീഗത്താടു് സാഹാര്യത്തിനായി അത്യമിച്ചു. ഡക്ടർ മിരീയോടു് അട്ടത്തും ഒരു മൂസിം നാട്വാഴിയാണു് ഷാഖതുലത്തിന്റെ ശരു. ആ നാട്വാഴി ദശയിൽനിന്നേ അകുമിച്ചപ്പോൾ സാംഘബീഗം താഴ്ത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോഴാണു യുദ്ധത്തിൽ ബീഗത്തിന്റെ അടിയേററു് ആ മൂസിംനാട്വാഴി തകന്നു ചോറു്! ഷാഖതുലം വ്യാപത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിജയത്താം ചക്രവർത്തിക്കുന്നായ ഫണ്ടം നിസ്സീമമാണു്. താൻ നില്ക്കുക്കും നയിച്ചുവെന്നു പെട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുപ്പോൾ ആണു് സാംഘബീഗം ആശ്വര്യത്തെ കുഞ്ചിച്ചുയുണ്ടിയതു്. ആ ഉപകാരത്തിനും വളരെയനും ബീഗത്തിനും ചക്രവർത്തി കൊടുത്തു. അതി

അപൂരമെ സർഖാനാ എന്ന നാട്ടം ചക്രവർത്തിക്കിൽനിന്ന് ബീഡത്തിനു കിട്ടി. അതുപോരാതെ, “ജേബുനിസ്സു” എന്ന ബഹുമാനസംജ്ഞയും ചക്രവർത്തി ശ്രദ്ധിയ്ക്കാതു.

മരറാരിക്കൽ, ഗ്രാളിയർരാജാവിനേ യുലു ത്തിൽ സഹായിക്കുകയാൽ സാംഭവീഗത്തിനു് അളവി സ്ഥാത്ത ധനം പ്രതിഫലമായി ലഭിച്ചു. ഫാൾപ്പരത്തിലേ ജാട്ടരാജാവിനു് സാംഭവീഗത്തെക്കാണ്ട് പലപ്പോഴം ഉപകാരമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബീഗത്തിന്റെ സാധാരുത്താഡാണ് ആ രാജാവിന്റെ സ്ഥാനം ഉറച്ചുനിന്നതു്.

ഇന്ത്യൻതും കമ്പനിക്കു പോക്കും സാധാരുത്തി നായി സാംഭവീഗത്തോടു് അത്മിക്കേണ്ടിവനു. മഹാരാജ്ഞിമാരോടു് എതിരിട്ടേണ്ടിവന്നപ്പോരും, ദൈവസര ത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് നിലയില്ലാത്തയായി. കലാം കെങ്കുയായി സാംഭവീഗത്തെ അവർ ആത്മുഹിച്ചു. മഹാരാജ്ഞിമാരം ഇംഗ്ലീഷുകാരം തമ്മിൽ നടന്ന വിവ്രാത മാരു അണ്ണുയിയുലുത്തിൽ സാംഭവീഗമാണു് ഇംഗ്ലീഷ് സെസന്റ്റിലേ മുന്നാറിയിൽ നിന്നിരുന്നതു്. ഫേക്ക് പ്രഭുവായിരുന്ന ആ സെസന്റ്റിന്റെ സവായിപതി. അദ്ദേഹം, വാസ്തവത്തിൽ, ആരു വിട്ടിരിക്കുന്നയായിരുന്നു. സാംഭവീഗം പോക്കുള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോരു മട്ടല്ലാം മാറി. തേൻറെ സെസന്റ്റുത്തെക്കാണ്ട് മഹത്തായ പരാ ആക്രോഷാട പൊതുരു് മഹാരാജ്ഞിവുലത്തെ ബീഗം ധനസിച്ചുകൂട്ടെതു. ഇംഗ്ലീഷ് സെസന്റ്റിനു് പരി പുണ്ണമായ വിജയമുണ്ടായി. അതിലേയും പ്രഭുവിനു് അടക്കമാണ് കഴിയാത്ത മന്ത്രമുണ്ടായി. ആ മഹാശാഖയെ താത്ത അദ്ദേഹം സാംഭവീഗത്തെ രാടിച്ചേരുന്നു് കെട്ടി പുട്ടിച്ചു് ആത്മാകാണ്ട് തുള്ളി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ

അപ്പോഴേതു മരനാംവം എന്തെന്നറിയാതെ ബീഗ് അംഗീര പടയാളികൾ ഇം ചാപലുർഹാൽ തങ്ക്കായി തനിന്റെ താഴ്ദാ സപാമിനിയേ അം സൈന്യാധി പൻ ബലാൽ ബാധിക്കയാണെച്ചുതെന്നു തോന്തി കൊണ്ട് അവർ ആതിക്രിയയ്യോടി മുളകി. ഉടനെ സാംഘബീഗം അവരെ സാന്തപനം ചെയ്തു. അലക്സാഡ്രസ് ജിതേന്ത്രിയനായ പാതിരിയാണെന്നു് അവരെ ധരിപ്പിച്ച ഷ്ടോഫേ അവർ അടക്കാഡിയളളി. പ്രധാനപ്പെട്ടിന്നേരു താഴ്ദി തനിങ്ങലാൽ ചിലരിൽ പുനിനു് ഇത്തരം ചാപലുർം വെളിപ്പേട്ടെങ്കമെന്നു് അവരോടു പറഞ്ഞതാൽ, അതു് അവക്ക് മനസ്സിലാക്കുതല്ലായിരുന്നു. അന്നാൽ യുദ്ധ തനിൽ ഇഷ്ട്യാഭിന്നാക്കുന്നിക്കു് വിജയം നേടികൊടുത്ത സാംഘബീഗത്തിനും സൈന്യത്തിനും വിത്തമായും ഗുഡാ നമായും പല ബഹുമതികളും കിട്ടി.

വരോധിക്കയായപ്പോൾ, സാംഘബീഗത്തിന്റെ ജീവി തരിതി അകമാനമായി മാറി. കുറയ്ത്തുവും വികുരവും ഉച്ചപലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബീഗത്തിന്നേരു മനസ്സിൽ ഭക്തി യും ശാന്തിയുമല്ലാതെ മരറാനമില്ലെന്നായി. തന്നേരു സൈന്യത്തെ മുഴവൻ ബീഗം പിരിച്ചുയുള്ളു. ചക്രവർത്തി യാൽ ദത്തമായ സർഭാനാ ദേശത്തു് വിനീതയായി ഉഭാരകമംങ്ങളും ബീഗം വാഴ്മാറായി.

നത്രക്കിയായിരുന്നവരും, സർവ്വാജാക്കന്നാരെയും കിട്ടകിട്ടു വിറപ്പിക്കുന്ന ദേശനാനായിക്കയായി ചെട്ടുന്ന തന്ത്രത്തു് വല്ലതായ അത്തുതമായിരുന്നു. വിത്തലോഡ് താൽ കൊലയും കൈഞ്ഞിയും നടത്തുവാൻ തക്കവസ്ഥാം കറിന്നവിത്തയായിരുന്ന ബീഗം കാൽന്നുവതിയായ ഭക്തിയായി മാറിയതു് അതിലധികം അത്തുതമായി.

ആര്യോധനത്തിൽ നിന്ന് വിരമിച്ച ഉടനെ, പാര മുകവിഹാരത്താൽ സാംഘബീഗം തുസ്രമത്തേതെ അവ പഠിച്ചു. സുലുതയായ കത്തോലിക്കാളക്കത്തയായിട്ടാണ് ബീഗം അന്ത്യനിമിഷംവരേക്കും കഴിഞ്ഞതു്. സർക്കാന റിൽ കത്തോലിക്കക്കായി ബീഗം ഒരു പജ്ഞി നിന്മിച്ചി ട്രാക്ട്. തനിക്കുള്ള ധനമൊക്കെയും ഭാഗധന്തിലേയു് ബീഗം വിനിയോഗിച്ചു.

ഡൽഹിയിലേ ചക്രവർത്തിമാരം രംഗ രാജാക്ക മാരും സാംഘബീഗത്തെ ഉംരമായി മാറ്റിച്ചിരുന്നു. കൽക്കട്ടയിലേ അനന്തതെ ഇംഗ്ലീഷ് ഗവർണ്ണർ ജനറാൾ കരിക്കൽ സർബാനയിൽ ചെന്ന് സാംഘബീഗത്തെ കണ്ടു് അഭിവാദ്യം ചെയ്യുണ്ടായി. കൽക്കട്ടയിലേ വിനൃത ബിഷപ്പായിരുന്ന ഫീബർ, താൻ സാംഘബീഗത്തെ സംശയിച്ചിട്ടുണ്ടു് എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നു. സാധുകരം കായി സാംഘബീഗം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭാനനമ്മദ്ദേശജ റിച്ചു് പല ഏതിഹ്യങ്ങളിം സർബാനയിലേയും ഡൽഹിയിലേയും പഴമക്കാരിൽ നിന്ന് ഇപ്പോഴം കേരംക്കാം.

ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവിധ് രാജം.

മുകിലാധിപത്യം അസ്സമിച്ചത്രക്കാരിയതിനും ഇപ്പു രാമായി, ഇംഗ്ലീഷാധിപത്യം സുപ്രതിജ്ഞിതശാകന്നതിനും ഒന്നും ആ ഇടക്കാലം മുഴവൻ “നാമനില്ലാ കളരിയായി” ഇന്ത്യാരാജ്യം മുഴവൻ കലഞ്ഞി മറിഞ്ഞും കലമമയമായി ടാൺ കിടന്നിരന്നതും. വാശ്രാം തമിലും, പേശ്വരാം തമിലും ശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കാണി എപ്പോഴും അന്നും പൊതുതി കൈബാണ്ടിനും. ധർമ്മത്തിനോ, നീതിക്കോ അന്നും ദരി ടത്തും സ്ഥാനമുണ്ടായിരന്നില്ലോ. ബലവും വിക്രമവുണ്ടെങ്കിൽ എത്രും ചെയ്യാമെന്നാണും അന്നാന്തേത നില. ഭാരതാ കമ്മ്യൂണിറ്റാം അക്കാദമിയും അന്നാന്തേത സാധാരണ കമ്മ്ഞഡേളാണും. യുദ്ധ തനിലാണും അക്കാദമിയും അന്നാന്തേത നേട്ടുപാടെല്ലാം. അന്തുകൊണ്ടും, ആരുദ്ധ്യാധികാരം ആരുദ്ധ്യാധികാരം വിത്തസമ്പാദനത്തിനുള്ള തൊഴി ലാഡി അന്നാനാലും വരുത്തം കൈകൊള്ളി മാറായി. ശമ്പള പുടയാളികൾ ചുത്തുണ്ടാ അതുണ്ടും അന്നും വിജയം നേടാം. ഇപ്പുകാരം കലഹങ്ങൾ നടത്തി നാട്ടുകളേ ആ കുമിളും രാജാക്കന്നാരായവൻ അന്നും പലങ്ങൾണ്ടും. അന്തു ടത്തിൽ ചില രാജാക്കന്നാരുടെ പാരമ്പര്യം നാമമാത്രമായിട്ടാണുകൂടിയിലും, ഇപ്പോഴും നിലനിന്നവരുന്നതുകൊണ്ടും ഇന്ത്യയിൽ ഇതുരുത്തിയിക്കുന്ന നാട്ടരാജ്യങ്ങളേ നമ്മക്കു കാണേണമെന്നിരിക്കുന്നതും.

നാട്ടു നേട്ടവാൻ വേണ്ടി മാത്രമായിരന്നില്ലോ അന്നാന്തേത യുദ്ധങ്ങൾ. കൊഞ്ചുണ്ടും വേണാണിയും യുദ്ധത്തിന്നേം ചേരിൽ അന്നും കുട്ടിക്കാല നടത്തിയിരുന്നു. അക്കാദമി

യുള്ള കൊള്ളപ്പടകൾ ചെരുതും വലുതുമായി നാട്ടിലെ
ങ്ങം ചുലതുമണ്ണായിരുന്ന കാലമാണ്‌. ദിവാരവുൽ
സാരായ പിണ്ഡാർഖരും ഇങ്ങിനെയൊരു കൊള്ളപ്പട
യിൽ ഉറപ്പുട്ടവരാണ്‌. ഇത്തരം പടകളിലേ നേതാ
ക്കമാർക്ക് പണത്തില്ലോതെ മരോന്നില്ലോ വിചാര
മില്ലോ. പണമധികം തദനന്താരോ അവത്രം പങ്കുത്തു
ചെന്ന്‌ ആ കൊള്ളപ്പടകത്തലവന്മാർ യുദ്ധം ചെയ്യും.
ഇന്ത്യയിലേ എല്ലാ ജാതിക്കാരം, എല്ലാ നാട്കാരം
ഇത്തരം കൊള്ളപ്പടകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. അവക്ക്
പുരുഷരും യുദ്ധാപ്പുന്മാദം ഇരു കുറവുംപാരതിയിൽ എൻ്റെ
പ്പെട്ട തുടക്കമി. അവരിൽ ദൈവനാശങ്ങളാണു. ദേവ
രേഖാരാജവൻ ജോർജ്ജ് തോമസ്സാൻ. കരിച്ചുകാലം
സാംഖബീഖത്തിന്റെ ഉപദേശനാവിയാളിയിരുന്ന ദേശാധികാരി
ആയിരുന്നു.

ജാർഹജ് തോമസ്സിന്റെ ജനങ്ങൾക്കും ചെറുവല്ല
ഞാൻ. സാംഖബീഖത്തിന്റെ ഉള്ളാഗ്രംഗമനായി
വർത്തിച്ചിരുന്ന കാലത്തു്, യുദ്ധവുംപാരതത്താൽ എറ്റ
നേതാളം പണ്ണാ നേടാചമന്നുള്ളതു് ആദ്ദേഹം സിംഗ്.
പരശ്രോവന്തിംഗിന്നുള്ള ശവഭരണക്കാർ, സപ്തരാജ്യ
പുംബാരംകൊണ്ട് അധിക ധനം കിട്ടാമെന്നു് അദ്ദേഹ
ത്തിനു തോന്തി. ആ പരാക്രമശാലി ഉടനേ സാംഖ
ബീഖത്തിൽ നിന്നു് വേർപ്പെട്ടു് സപ്തരമായി ഒരു പട
യുണ്ടാക്കി. ആ സൈന്യത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം
മഹാം കൊള്ളയ്ക്കായിരുന്നു. അധികം പണം തദനാവ
ക്ക് വേണ്ടി യുദ്ധം നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതു് ആ സൈന്യ
ത്തിന്റെ തൊഴിലാണ്.

അംഗ്രാദശമായ യുദ്ധസംഭര്ത്രം ജാർഹജ് തോമസ്സി
നാൻ. ദേശാധികാരിയിൽ വിന്റുത്തിലും എററവും മികച്ച

வருமானம் அடையல். அது முன்னாலேப்பூர் அடையல் தடிமீண்டு பக்காலிகளிலும் திக்கானதினால். அதற்காகவே அடையல்தடிமீண்டு அதுவாயங் நால்தோல் வெல்கிறது கணி. இக்கிணை வித்தைவுத்து வர்த்திதழேப்பூர் தனி கூலை செய்த ராஜாவாக்களைமென்று அது விஜிதியீஷ்வரினால் அலிலாஷமுள்ளது. ராஜத்தினாயி ஏது ராஜைதன யானம் கருகுநிதி கீழ்க்கண்டதைனம் அடையல் தரவே கொக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். கட்டுக்கூட அது அலிலாஷவும் நிரவேரி.

തെ മഹാരാഷ്ട്രത്തുന്നറതാണ് ഹരിയാനാ രാജ്യം. എറായിരു പട്ടാളികളുടെ നേതാവായ ജാർ അജു് തോമസ്സ് ഹരിയാനയിൽ പ്രവേശിച്ചു് മാൻസിയേ അങ്കും നിച്ചപ്പോൾ, യുദ്ധംകൊണ്ട് ഗ്രണ്ടിലേറ്റനു കണ്ടു് ആ മഹാരാഷ്ട്രൻ ഷിംഗതുനിന്നനേയുള്ളത്. സാഹായു മില്ലാതിരഞ്ഞതിനാൽ റാൻസിയിലേ രക്ഷാപുജാശ നാക്കു് തോറേറാടേണ്ടി വന്നു. ജാഖ്ജു് തോമസ്സ് ഹാൻ സിയേ സപ്രതം രാജ്യാനിയാക്കിക്കൊണ്ടു് ഹരിയാന കിലേ രാജാവാക്കയും ചെയ്തു.

ഹാൻസിച്ചർപ്പത്തെ കേടുപാടുകളും തീർത്ത്. ഉറപ്പുടെ പുതുക്കിപ്പുന്നിതു. ഒസന്തുത്തിനു വേണ്ടുന്ന കൈടിച്ചങ്ങളും സംഭാരങ്ങളുമും അവിടെ തികച്ചു് അടച്ചതും അക്കലെയുമായുള്ള എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളും സപ്രായിനാക്കി. നികതി പിരിക്കവാനും ദണ്ഡനീതി നടത്തുവാനും ഉള്ളാധാധമാരേ നിയമിച്ചു്. സക്കാർ ദിവാലെയുള്ള എല്ലാ ഏർപ്പുംപാടുകളും അവിടെ ഉണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു അഭ്യന്തരാക്കവാൻ നവീന സാമഗ്രികളോടുകൂടിയ വ്യവസായങ്ങാലും ആ രാജ്യാനിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു്. തോക്കുകൾ, പീരകികൾ, വാഴകൾ, കുത്തങ്ങൾ മുതലായവ അവിടെ നിന്മിച്ചുതുടങ്കി. ഇതിനെന്നല്ലാം പുരും, തന്നെ നാമത്താൽ അക്കിതമായ നാഞ്ചിങ്ങൾ ജാർഹജു് തോമസ്സ് ആ നാട്ടിൽ നടപ്പിലാക്കകയുമുണ്ടായി. വെറും ഒരു പട്ടാളിയായി ഇത്തുയിൽ വന്നു് പരബ്രഹ്മത്താൽ ജീവിച്ചുപോന്ന ആ വീരൻ ഇപ്പുകാരം സാക്ഷാത്ത് രാജാവാൻി ഉയൻ.

എന്നാൽ, പ്രതീക്ഷിച്ചുതുന്നപോലെയുള്ള വിന്തലാട മൊന്നും ആ രാജുന്തിന്റെന്നു് ജാർഹജു് തോമസ്സ്

ശാഖില്ലെന്നുവാച്ചിരുന്ന പണ്ണമല്ലോ നഗരപരിപ്പു തിക്കം ആയുധസംഭാരത്തിനോ വെല്ലവായി. എത്രക്കു സ്ഥാം പരിഗ്രമിച്ചിട്ടും, തന്റെയും സൈന്യത്തിൽനിന്നറയും ചെലവിനു വേണ്ടുന്ന പണ്ണം കുടിച്ചും ആ രാജ്യത്തുനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയില്ലെന്നു. ടുക്കം പടയാളികൾക്കു ശമ്പളം കൊട്ടക്കവാൻ കഴിങ്ങേണ്ടിവന്നു. പണ്ണത്തിനു വേണ്ടി ഒരുംബാണും അവർ അദ്ദേഹത്തെ സേവിക്കുന്നതും. വേണ്ടംപോലെ പണ്ണം കിട്ടിയില്ലെന്നു കണ്ണാൽ അവർ ഒഴിഞ്ഞെങ്കിലും, അപ്പോരും തന്റെ ബലം കുറയി ത്രയ്യേംമനും അദ്ദേഹത്തിനു പേടിയായി.

ഈതുയുള്ളായപ്പോരും, പണ്ണത്തിനു വേണ്ടി ജോർജ്ജും തോമസ്സും പീണ്ടും കൊള്ളയില്ലെന്നുണ്ടാക്കി. അതിനേക്കു മുള്ളു ബാറോ രാജ്യത്തിൽ ആകുമിച്ചു കേരി, അവിടതേ ജനങ്ങളെ മിംസിച്ചും അവരുടെ വിത്തത്തെന്നല്ലോ കാപയരിച്ചതുടക്കി. ഗൃഹപ്പൂട്ട ജനപണ്ഡം മുഴുവൻ അന്തായാൽ തകർപ്പോകമാറായി. അനുകമ്പയെന്നതും ഏതെന്നറിഞ്ഞതിട്ടില്ലെന്നതു തോമസ്സുണ്ട് ജനങ്ങളെ കുറഞ്ഞായി മിംസിക്കുന്നതും വിനോദകമ്മമായിട്ടും തോന്തി യജ്ഞം. പണ്ണാണും പാട്ടാലും, രാജപുത്രന്മാനത്തിലേ ജയപുരി; മഹാരാജ്ഞത്തിലേ ശപാളിയർ എന്നീ രാജ്ഞങ്ങളാണും തോമസ്സുണ്ടെന്നു ആകുംണ്ടായാൽ അധികം പീഡിക്കുന്നതായതും അഭ്യന്തരം കാടിനേയും ജാഞ്ചും തോമസ്സും ആകുമിക്കും. മിത്രഭാവം കൈ രാജുതേതാട്ടം അദ്ദേഹത്തിനില്ലെന്നു. പണ്ണം കാണുന്നതും എവിടെയായാലും അവിടെയെല്ലാം തോമസ്സുണ്ടെന്നു കൈയേറുമണ്ണും. ഒഴിച്ചു മെന്നും പെട്ടുന്ന കൊള്ളു നടത്തുന്നതാകക്കാണും ആ രാജ്യത്തിലേ സൈന്യവുമായി അദ്ദേഹത്തിനു കൂട്ടിമുട്ടണ്ടിവരികയില്ലെന്നുണ്ടും.

കരച്ച വംശദായി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചുറവെങ്കിൽ എല്ലാ രാജുക്കളിൽ കൂടി കലാപിക്കുന്നതു. ഒന്നിനാൽ, അത് രാജു അദരം അക്കാലത്തു് ദന്തിക്കനാനു പിണ്ണങ്ങിക്കൊണ്ടു കഴിയുന്നവയാണ്. തോമസ്സിനേക്കാട്ടതിക്കവാൻ ഏതെങ്കിലും മൊത്തം രാജും മുന്നിട്ടാൽ അതിനേന്തെ മറ്റൊരുവിലും വിശ്വയും മെന്നാണ്. അതു പേടിയാൽ എല്ലാ രാജുക്കിനും അടക്കാഡിയിരിക്കുണ്ടിവനു. എന്നതനേന്നുണ്ടു്, അതു തായിയും യുല്ലഭമ്മമനമായ ജാർജ്ജു് തോമസ്സിനു പൊതു വെല്ലുക്കയുന്നതു് അതു സുകരമമല്ലെന്നു് എല്ലാ രാജാക്കന്മാർക്കിം ശക്യമാണ്. അവർ പരമ്പരം വിശ്വപ്രഷ്ഠ തോടു വത്തിക്കുന്നവരാകയാൽ തോമസ്സിന്റെ ബാധക ക്ഷമിച്ചു് കുടിച്ചേരുന്നാലോചിക്കുകയെന്നതു് സാഖ്യമില്ലാതെയായി. ഈ അവസ്ഥയേ അറിതുകൊണ്ടതനെ യാണു് ജാർജ്ജു് തോമസ്സു് ഒട്ടം അപാരമാക്കുന്നതു് തോമസ്സിനും തുടരുന്നതുടെ കൊള്ളുന്നടത്തിയതു്.

എല്ലാറിന്നുജാല്ലോ അതിൽ. ക്ഷമയായാലും ശക്യായാലും അതിരോളം തിങ്കിയാൽ മട്ടമാറക തന്നെ ചെയ്യും. ജനപദാദരം മിക്കതും നമ്മിക്കുന്നതു കഴിപ്പുവാരം, ഇനിയും അടക്കാഡിയിരിക്കുന്നതു് സമുലം നമ്മിക്കുന്ന ക്ഷതി, ഗ്രാളിയറിലേ സിന്ധ്യാരാജാവിനു് കിറിന്മായ സംരംഭങ്ങായി. ജാർജ്ജു് തോമസ്സിനേ അടിച്ചുംതു ആദ്ദേഹം ദൈത്യത്തുടെ മുന്നിട്ടി. ഇതിനേ അവസരമാക്കിക്കൊണ്ടു്, ഗ്രാളിയറിനേ ഒരു മിക്കാമ്മൻു് അവിടെതെ മറ്റു രാജുക്കളുടെക്കാനീനും അഴപ്പുവാരം തോന്നിയില്ല. ഗ്രാളിയരെന്നപോലെ അതു രാജുക്കളിൽ തോമസ്സിന്റെ കൊള്ളുകളാൽ തകർക്കും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് അവിടങ്ങളിലേ രാജാ

ക്കുന്നാക്ക് സിസ്യുയൈറ്റേ ഇരു പുറപ്പാടിൽ ആനന്ദക്കുല്യമേ
ഉണ്ടായുള്ളൂ.

ഗ്രാമ്പിയർത്തിൽ നിന്നും സിസ്യൂരാജാവിന്നേര നി
രയാഗപ്പകാരം ജാർജ്ജുഫോമസ്റ്റിനോട് എതിക്കവാൻ
പുറപ്പെട്ട വെങ്ങവടയുടെ നായകൻ പെരിൻ എന്ന
പേരായ പരന്തീസ് ജനറാളാണ്. ആ പെരിൻജന
റാഡ തന്നേര സ്പാമിയൈടെ അരുജത്തേപോലെ ഹരിയാ
നതിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഹാൻസിഭർഫ്ഫോൽ നിരോധിച്ചു്.
പെരിൻജനറാഡ നയോപാധങ്ങളിൽ വിരാദഭനാക
യാൽ, കോട്ടയേ വളയുന്നതുവരേയും അദ്ദേഹത്തിന്നേര
ഗതിയേക്കരിച്ചു് ജാർജ്ജുഫോമസ്റ്റിനും അറിയുവാൻ കഴി
ഞ്ഞില്ല. അവിഹാരിതമായി ആ ഭർഫ്ഫത്തിനുള്ളിൽ തോ
മസ്റ്റിനും സെസന്റ്രത്തിനും കുട്ടക്കേഡബിവന്ന. എന്നിട്ടും
എ വീണ്ടും ദെയൽ വിട്ടില്ല. തീയിലവികുമതേതാടെ
അദ്ദേഹം ഗ്രാമ്പിയർസെസന്റ്രത്താടു് എതിരിട്ടുന്നിനു.
അപ്രകാരം കറേനാട കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയും, ആ കോട്ട
തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചുഡാസാധനങ്ങളെല്ലാം ശാവ
സാനിച്ചു്. വെടിയുണ്ടകളും ഇല്ലാതെയായി. പുറമേ
നിന്നും വേണ്ടനാതൊന്നും കിട്ടവാൻ തോമസ്റ്റിനും വച്ചി
യില്ല. ഈ ശാവസ്ഥലിൽ അദ്ദേഹവും സെസന്റ്രവും
ആ കോട്ടയിൽ എങ്ങിനെന്നയാണു കഴിയുക? ഗതുന്നര
മില്ലാതെ, കോട്ടയേ ശത്രുക്കൾക്കായി ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു
കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പുറത്തേയ്ക്കു വന്നു. എന്നാൽ, ആ
വരവു് കീഴടക്കിക്കണംല്ലോ, എതിരിന്തടിച്ചുകൊണ്ടാണു്.
വള്ളത്തുനിൽക്കുന്ന ഗ്രാമ്പിയർസെസന്റ്രത്തിന്റെ മുടക്കിലെ
യും സ്പന്തം ബലഘേതാടെ അദ്ദേഹം കേരി. എററവും
ഭയക്കരമായ യുലം അപ്പോരാഡ അവിടെവെച്ചു നടന്നു.
ശത്രുവുംതുനിൽ ശത്രുസെസന്റ്രത്തെ വെട്ടി ദറിച്ചു് വച്ചി

യുണിക്കി ആ വിന്തുമശാലിയായ ജാഖ്ഷു് തോംസു് തന്റേര പടയാളകുട്ടി രക്ഷപ്പെട്ട്. തോമസ്സിനാണായ ഈ വി എബനത്തിൽ പെരിൻജനറാഡക്ക് അരള്ളത്തേന്താടെ നിഴിച്ചുനിൽക്കേണ്ടിവന്നു.

എന്നാൽ—ജാഖ്ഷു് തോമസ്സിനു് എവിടെയാണു് അഭ്യേം. സർവ്വതു അദ്ദേഹത്തിനു് ശ്രദ്ധക്കേളും ഉള്ളിൽ. എത്തു നാട്ടിൽ ചെന്നാലും രക്ഷയില്ലോ. ഗ്രാളിയർ ചെസ്റ്റ്രമാവട്ടു, കൊട്ടതായ അമർഷ്ടത്താടെ പിറ്റുടനും. പാഠത്തു വരുന്നു. ഓടിരൈബിക്കന്നതു് സഹായം മല്ലെല്ലുനു് തോമസ്സു് കണ്ടു. അദ്ദേഹം ധരിയാനയിൽത്തന്നേ പുതി ചോത ചർപ്പും നിമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അതിനു് “ജാർഖജ്ജു് നഗരം” എന്നാണു് പേര് കൊട്ടത്തിരിക്കുന്നതു്. മരുരജ്ഞം തനിക്കു് രക്ഷയില്ലെന്നും, വെളിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് ശരു ക്കേളാട്ടതിക്ക് വാൻ അപ്പോഴേതെന്ന സ്ഥിതിയിൽ താൻ ശക്തനാല്ലെന്നും അറിതു് ജാഖ്ഷു് തോമസ്സു് തന്റേര പടയാളിക്കേളാട്ടകുട്ടി ജാർഖജ്ജു് നഗരത്തിലേക്കു് റാചി. ആ കോട്ടയിൽ കടനു് പ്രാരംഭഭേദങ്ങളുംല്ലോം അടച്ചു്, അവിടെ ശൈവരിച്ചിരുന്നു പോർക്കാപ്പുകൾല്ലോം എടക്കു് അഭ്യേം വീണ്ടും യുലസനാലുന്നായി നിന്നു.

ഗ്രാളിയരിലേ പെരുവട ആ ജാർഖജ്ജു് നഗരത്തെയും നിരോധിച്ചു. കരച്ചുനാടു യുലം നടന്നപ്പോൾ ഒക്കെം തോമസ്സിനും പടയാളികരക്കും പിന്നൊയും ക്ഷീണമുണ്ടായി. വെടിയുണ്ടെങ്കളില്ലോതെയും ഭക്ഷണത്തിനു വകയില്ലോതെയും അവർ കഴങ്കി. എത്തുരെയല്ലോം വിപ്പരിക്കുളംഞായാലും പോരാടിക്കൊണ്ടു മരിക്കുകയില്ലെന്നു, ശത്രുവിനു് കീഴടങ്കിക്കൊട്ടക്കുയില്ലോ എന്നു് ജാഖ്ഷു് തോമസ്സു് നിയുതിച്ചു. ആ നിയുതത്തെ തന്റേര

പടയാളികളുടെ മനസ്സിലും അദ്ദേഹം ചെലുത്തി. വിജയത്തിന് ഇന്നി വഴിയില്ലാ എന്ന് അവക്കെന്നിയാം. കീഴടക്കക്കെന്ന അവമാനത്തിൽ അവർ ഇരങ്ങുന്നതെല്ലാം തീർച്ചയായി. ശത്രുവിനെ തട്ടുകൊണ്ട് ജീവിതത്തെ അല്ലെങ്കിലും തീർലിപ്പിക്കുന്നതിന് അവക്ക് അവിടെ വക്കെന്നാണമില്ലാ. അതുകൊണ്ട്, മാനന്തോടെ പോതുമാകുന്നതിന് പുരുഷത്തെ ചാട്ടവാൻ അവർ ഒരുക്കി.

ജാർജ്ജ് തോമസ്സിന്റെ ഇര യെയ്യുങ്ഗതെ പെരിന്ന ജനറാളിന് അഭിനന്ധിക്കാൻ രിക്ഷവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലാ. ഇതും വീണ്ടും ശാലിയായ രൂപേജൈ വെറുതെ ചാകവാൻ വിചന്തിയിൽ ശാദ്ദേഘത്തിന് വേദമുണ്ടായി. വാളിം കുത്തും എന്തിക്കൊണ്ട് തോമസ്സം പടയാളികളിം വിശ്രാം ഭലംത്രുകൊണ്ടുള്ള നിലയിൽ പുരുഷത്തെ എതിരുത്തുവരാനാണ നിൽക്കുന്നതു്. വെളിയിൽ അവരുടെ കാഡാൽ ഗപാളിയർസെസസ്റ്റുതിയിൽ നിന്ന് തീയുണ്ടുകൾ വർഷിക്കും. ആ അഖിയിൽ തോമസ്സം കുടയം നിഘ്രോഷം നബിക്കയും ചെയ്യും. ആ നാശത്തിൽ നിന്ന് അവരുടെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് പെരിന്ന ജനറാളിന് അനുകൂലാജായി. സന്ധികൊണ്ട് യുദ്ധം കലാശിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ജാർജ്ജ് തോമസ്സിനെ സാന്തപ്പചൂപ്യം വിളിച്ചു. അഭിനാനങ്ങളുടെ ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ സന്ധികൊണ്ട് യുദ്ധത്തിൽ നിന്നും വിരമിക്കുന്നതു് തോമസ്സിനു സമർത്ഥനയേണ്ടതും അവരുടെ പടയാളികളിം അവരുടുക്കിള്ള ധനമെല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ട് നിർബ്ബുധം ചെല്ലുവാൻ വഴി വിച്ചതുമെങ്കിൽ, അതിനു തക്ക സന്ധിപ്പുവസ്ഥയേ താൻ അംഗീകരിച്ചു കൊള്ളുമെന്ന് ജാർജ്ജ് തോമസ്സ് മറച്ചു കൊടുത്തു.

ആ യഥവത്തെപ്പത്തിന് അല്ലെങ്കിലും ഹാനിയുണ്ടകിൽ സന്ധിക്ക് വശഗണാകവാൻ അഭ്യർത്ഥം തയ്യാറാലും. അദ്ദേഹത്തിനേക്കുള്ള മനാഭാർഥമും പെരിന്ത് ജനറാറു അറിഞ്ഞിട്ടും. സപ്തത്രുനാക്കിത്തനേ വിചയയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആ കൊള്ക്കുന്നതുകൊരുന്നതു തനി ഉപദ്രവമൊന്നും ഉണ്ടാക്കില്ലെന്ന തീച്ചുംയുണ്ടു്. അനുകൊണ്ടു് പെരിന്ത് ജനറാറു ജാർഖജു് തോമസ്സിനേരു ഇഷ്ടംപോലു സന്ധി പ്രവാസമുണ്ടായി. അതിനുണ്ടാം ഹരിയാനാരാജും ഗ്രാളിയരിനുനായി. ഗ്രാളിയരിനേയോ ചുറവുള്ള രാജും അദ്ദേഹയോ ജാർഖജു് തോമസ്സു് ആകുമിക്കയില്ലെന്നമായി.

സന്ധി കഴിഞ്ഞു്, ജാർഖജു് തോമസ്സും പടയാളി കളിം അവരവക്ഷ്യുള്ള തെല്ലാം ചുട്ടുകൊണ്ടു് യുദ്ധമുള്ളും കോട്ടയിൽ നിന്ന പുറപ്പെട്ടു. ആയുധധാരികളായി സപ്തവശതപ്പേതാടേയാണു് അവരുടെ റത്നി. അപജയം വരുമോ, പരാധീനന്നുകൈയോ അവരുടെ ഘേഷ്ഠകളിൽ അല്ലുംപോലും കണ്ണിലും.

അനു പെരിന്ത് ജനറാറു തന്റെ കൈനിലയിൽ വെച്ചു് വിജയമപ്പേതാടെ വിഞ്ഞ നടത്തുകയുണ്ടായി. ആ വിഞ്ഞനിൽ മുഖ്യനായ അതിമി ജാർഖജു് തോമസ്സും ണം. ഗ്രാളിയർസെസന്റുത്തിലെ യുദ്ധാപ്രവാരായ ഉള്ളോഗംമാരം ആ വിഞ്ഞനിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. നിർണ്ണയേം എക്കനായിട്ടാണു് ആ വിഞ്ഞനിനും ജാർഖജു് തോമസ്സു് ചെന്നതും. യുദ്ധാപ്രവിജ്ഞ ആചാരപ്രകാരം ഇത്തരം വിഞ്ഞനിൽ കശലവത്തിനുനായി ആശംസിച്ചുകൊണ്ടു് മല്ലും സേവിക്കുകയെന്ന ഒരു ചടങ്ങിട്ടും. പെരിന്ത് ജനറാറു തന്റെ വാധുഗതേത ത്രിക്കാണിച്ചു്, അതിന്റെ, കശലവത്തിനുനായി ആശംസിച്ചുകൊണ്ടു വേണും എല്ലാവും മല്ലും സേവിക്കുവാൻ എന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടും. ഇരു

കേട്ടെന്നാട്ടുടി ജാർജ്ജ് തോമസ്സ് അപ്പനായിത്തീൻ. ശരൂമല്ലുത്തിൽ എകനായിട്ടാണ് താൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു് എന്ന് അദ്ദേഹം പേടിച്ചില്ല. മാനന്തവകാടം പലതല്ലു അദ്ദേഹത്തിനു ജീവൻ. വൊടിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം എഴുന്നേറു. തങ്കൾ കൈയിൽ ആയുധമുള്ള കാലത്തോളം മററരാളിടെ ആയുധത്തിനു് താൻ കണ്ണലാംസ ചെയ്യുന്നതല്ലു് ആ ചീരാറുണി ഗജ്ജിച്ചു. എന്ന മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം വാളി കാജാക്കൊണ്ടു് പോരിനു തയ്യാറാകയും ചെയ്തു. ഉടനേ മറഞ്ഞു യുദ്ധം പൂംഖ, കലഹത്തിനു് ഇതല്ല അവസരമെന്ന ധരിച്ചു കൊണ്ടു് ജാർജ്ജ് തോമസ്സിനോടു് സാന്തപ്രവാക്കകൾ പറഞ്ഞു. അവൻ പെരിന്തജനറാളിനേയും സമാധാനിപ്പിച്ചു. ഇവവരുടെയും വധിന്റെപരിക്ക് ഒരപോലെ കണ്ണലാംസ ചെയ്യുന്നുാമെന്നു് അവൻ നിശ്ചയിച്ചു പ്പുംഗേ തോമസ്സ് അടങ്കിയുള്ളൂ.

വിന്നു കഴിഞ്ഞതിൽപ്പുണ്ണനു, ജാർജ്ജ് തോമസ്സ് കയ്ക്കെട്ടുകുലേയുള്ള രാത്രിയായി. ഇന്ത്യാക്കാറിയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ. ഭാര്യയോടും മക്കളോടും തനിക്കും സവധനങ്ങളോടും കൂടി അദ്ദേഹം സന്ധവം സഞ്ചരിച്ചു. കയ്ക്കെട്ടുകുലേയിൽ ചെന്നു്, ഡാന്തമായ നിലയിൽ ഇനിയുള്ള കാലം ജീവിക്കാമെന്നാണു് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ, മാർത്തല്ലുത്തിൽവെച്ചു് അദ്ദേഹം മുതനാകയാണെന്നായതു്.

ജാർജ്ജ് തോമസ് രക്ഷിച്ചേപ്പാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും മക്കളും പുഞ്ചസപാമിനിയായ സാംജബിഗതേ ഏതുകുറയിച്ചു. ബീഗത്തിന്റെ രക്ഷയിലുണ്ടു് അവൻ പിൽക്കാലത്തു വളർന്നു്. തോമസ്സിന്റെ പുത്രൻ വയസ്സനായപ്പോൾ പഞ്ചാബിലേ മരാരാജാവായിരുന്നു.

രണ്ണജി.തോമസൻറെ വൈദികത്തിൽ ഒരു ഉദ്ദ്യാഹസ്യ കായികന്നപോൽ. അനുഭവം സേച്ചിക്കുവാൻ ഇഷ്ടമില്ലാതെ ജാർഹജ്ഞന്താമനസ്സിന്റെ പടയാളികൾ അതുവേണ്ടായെന്ന വൃത്തിയിൽനിന്നും പ്രിയിരിക്കുന്നതു് മുഖ്യീയലക്ഷാരായി മാറി.

സ മ റ ഷ
